

ISSN:2588-3550

ماهنامه موسیقی شورانگیز

اولین ماهنامه تخصصی موسیقی اصفهان

سال اول ، شماره پنجم ، تیر و مرداد ۹۷

قیمت ۱۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

خبر نگار هنری حلقه مفقوده جنگ نرم

استاد کیوان ساکت :

احساس نیاز به غنی تر شدن ادبیات موسیقی ، مرا به نوشتن واداشت

● عوامل موثر بر انتخاب دستگاه ● نوازندگان و هنرمندان خیابانی گدا نیستند ● بیماریهای شایع در نوازندگان موسیقی

آموزشگاه آزاد
موسیقی
MUSIC
ACADEMY

با مجوز رسمی از اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان

برگزاری مسترکلاسهای
اساتید برجسته ایران و جهان (استاد انوشیروان روحانی)

لذت بردن کودکان از آموزش موسیقی
باروشهای نوین و خلاقانه

● ملک شهر. انتهای خیابان مطهری. فرعی ۳۸. انتهای کوچه

● ملک شهر. خیابان ۱۷ شهرپور. خیابان گلستان. روبروی

● دبستان قرآنی علامه امینی پشت فضای سبز. پلاک ۱۵

☎ ۰۹۱۳۱۲۸۸۶۴۸ - ۳۴ ۴۱ ۹۲ ۶۲ - ۳۴ ۲۰ ۹۶ ۲۰

🌐 www.oojmusic.ir

📷 [oojmusic_academy](https://www.instagram.com/oojmusic_academy)

سایت: www.santourbiuk.com

هنرگاه بیوک

تلفن: ۰۹۱۳۳۱۰۱۸۳۸

تأسیس: ۱۳۴۴

فروشگاه لوازم موسیقی امید

پخش و فروش کلیه سازهای سنتی و غیر سنتی

پخش و فروش کلیه لوازم کمک آموزشی موسیقی

پخش و فروش کلیه کتب آموزشی و کمک آموزشی موسیقی

آدرس:

اصفهان میدان انقلاب (سی و سه پل) جنب بانک تجارت

کوچه فرصت جنب آموزشگاه موسیقی رودکی

همراه: ۰۹۱۳۱۶۵۶۵۳۵ - ۰۹۱۳۷۱۶۶۸۶۰ (نحوی)

تلفن: ۰۳۱۳۲۲۲۱۹۲۷ - ۰۳۱۳۲۰۱۸۹۵

باییش از ۵۰ سال سابقه آموزشی

موسس: زنده یاد استاد امیرعلی نحوی

رودکی

آموزشگاه موسیقی

باجوز رسمی از
اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی اصفهان

آدرس: اصفهان، میدان انقلاب، جنب بانک تجارت و دفتر
راه آهن، کوچه فرصت، ساختمان امین، طبقه اول
تلفن: ۳۲۲۰۱۸۹۵ - ۳۲۲۲۱۹۲۷

همراه: ۰۹۱۳۱۶۵۶۵۳۵

rodaki_musicacademy

شور انگیز

آموزشگاه موسیقی

باجوز رسمی از
اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی اصفهان

آدرس: اصفهان، میدان شهدا، نبش خیابان کاوه
مجتمع نگار، طبقه فوقانی پوشاک وحدت
تلفن: ۳۴۴۵۴۸۹۶ - ۳۴۴۵۴۸۹۷

همراه: ۰۹۱۳۷۱۶۶۸۶۰

shourangiz_musicacademy

آموزش سازهای سنتی

آموزش سازهای کلاسیک

آموزش موسیقی کودکان همراه با استعدادیابی و سازشناسی طی دوره (۴ تا ۷ ساله)

آموزش نی انبان و تمپو

آموزش آوازهای سنتی، پاپ و کلاسیک

آموزش صداگذاری، تنظیم و آهنگسازی

(در سه سطح مقدماتی، متوسطه و عالی برای اولین بار در استان اصفهان)

همراه با برگزاری دوره ای کنسرت های آموزشی موسیقی توسط هنرجویان برگزیده آموزشگاه

ساهدل طلب جام جم از ما می کرد

آنچه خود داشت زیگانه تنامی کرد

فهرست

۷ سرمقاله (خبرنگار هنری حلقه مفقوده جنگ نرم)

۸ ارزیابی کیوان ساکت از وضعیت کتاب های حوضه موسیقی

۱۹ عوامل موثر در انتخاب دستگاه و آواز (مناسبت خوانی)

۲۸ موسیقی زورخانه

۳۲ نوازندگان و هنرمندان خیابانی گدا نیستند

۳۶ ساز شناسی

۴۴ بررسی موسیقی ردیفی در تعزیه خوانی

۴۶ بررسی ویژگی ها و تفاوت های متد های آموزشی موجود تار و سه تار

۴۸ بیماری های شایع در نوازندگان موسیقی

۵۴ نوازندگی ؟ شغل ؟

The effect of early musical training on adult motor performance: evidence for a sensitive period in motor learning

A monthly magazine

cultural/Social/Artistic/music

Mon 2018

صاحب امتیاز، مدیرمسئول : محمد نحوی

قائم مقام مدیر مسئول : عباس نحوی

سردبیر : منوچهر نحوی

سرپرست هیئت تحریریه : معصومه نحوی

سرپرست گروه بازرگانی و تبلیغات : محمد واحدی

مدیر اجرایی و روابط عمومی : تورج نحوی

با همکاری شورای نویسندگان

طراح گرافیک و ناظر فنی و چاپ:

واحد طراحی و گرافیک ماهنامه تخصصی موسیقی شورانگیز

نشانی :

اصفهان میدان شهدا ابتدای خیابان کاوه مجتمع نگار

تلفن و فاکس : ۰۳۱۳۲۲۲۱۹۲۷

همراه : ۰۹۱۳۰۷۶۷۶۲۶

سایت :

www.shourangizmusicmag.com

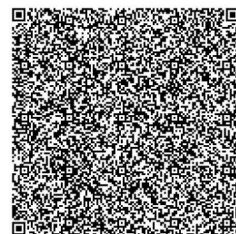
پست الکترونیکی :

shourangizmusicmag@yahoo.com

تلگرام و اینستاگرام: @shourangizmusicmag

تنها کانال

تلگرامی اولین
ماهانامه تخصصی
موسیقی اصفهان

ماهنامه تخصصی موسیقی شورانگیز

اشتراک عادی

اشتراک داخل کشور با پست عادی	۷۶ هزار تومان
اشتراک داخل کشور با پست سفارشی	۸۲ هزار تومان
اشتراک خارج از کشور	۷۳ دلار (یا معادل آن به ریال)

لطفا وجه اشتراک را به حساب جاری
۸۱۷۳۴۱۵۶۵۶ نزد بانک ملت یا شماره کارت
۶۱۰۴۳۷۶۷۱۰۶۹۵۹۷
به نام محمد نحوی واریز و تصویر فیش واریزی را به
همراه تکمیل فرم اشتراک به ایمیل مجله
shourangizmusicmag@yahoo.com
و یا به شماره تلگرامی
۰۹۱۳۰۷۶۷۶۲۶
ارسال نمایید و از ارسال خود اطمینان حاصل فرمایید

نام:..... نام خانوادگی:.....
نشانی:.....
اشتراک از شماره:..... کد اشتراک:..... کد پستی:.....
تلفن:..... ایمیل:..... تلفن:.....

ماهنامه تخصصی موسیقی شورانگیز جایگاه نشر خبرها، نقدها و مطالب مرتبط به موسیقی ایران و دیگر کشورهاست. برای دانشجویان موسیقی و هنرجویان هنرستان های موسیقی با ارائه کارت تحصیلی معتبر، ۲۰ درصد تخفیف اشتراک در نظر گرفته می شود. مشترکین محترم در صورت عدم دریافت آخرین شماره ارسالی فقط تا شماره بعدی فرصت دارید که با دفتر نشریه تماس بگیرید و ماهنامه را دریافت کنید.

قابل توجه دوستان ماهنامه موسیقی شورانگیز

شهرستان ها

استان اصفهان

مراکز فروش

ماهنامه موسیقی شورانگیز

تهران

مؤسسه ندای ایماژ (غلامرضا میرزا زاده) ۰۴۱۳۳۷۷۴۴۲
آموزشگاه نی داوود (شهرام فتحی) ۰۹۱۳۱۸۳۰۱۲۷
آموزشگاه موسیقی سازنج (شهرام فتحی) ۰۹۱۳۱۸۳۰۱۲۷
آموزشگاه سرنا (احسان عیدی پور) ۰۹۱۶۱۶۱۹۳۷۲
انجمن موسیقی الیگودرز (بنیامین گلپایگانی) ۰۶۶۴۳۳۰۱۱۱
مازندران - آمل آموزشگاه موسیقی سوارتیر (سید علی حسینی) ۰۱۱۴۳۲۹۷۲۸۱
شیراز (قاسم صادقی) ۰۹۳۶۳۷۹۱۳۶
بوشهر (لاله رخ) ۰۹۱۷۱۷۶۸۰۷
کرمان (مهدی زید آبادی) ۰۹۱۳۱۰۱۴۵۴

آموزشگاه موسیقی رودکی (دفتر مرکزی) ۰۲۱۳۳۲۰۱۸۹۵
آموزشگاه موسیقی شورانگیز (نحوی) ۰۳۱۳۴۵۵۸۹۶
مؤسسه نوای مهر سپاهان (کیوان عسگری پور) ۰۳۱۳۶۱۳۲۷۶۷
فروشگاه امیر خان مجتمع پارک (صادقی) ۰۳۱۳۶۶۷۰۷۳۰
پاد صبا مجتمع عالی قابو (مجیدی وفانی) ۰۳۱۳۳۲۰۱۴۸۸
دانشگاه غیر انتفاعی سپهر (مهران نحوی) ۰۹۱۳۰۸۳۳۱۷
آموزشگاه شیدا (استاد منوچهر غیوری) ۰۳۱۴۳۴۴۶۱۸
آموزشگاه موسیقی حقانی (غلامرضا حقانی) ۰۳۱۵۲۳۱۲۰۴۰
آموزشگاه اراد (مهندس ایمان قبادی) ۰۳۱۵۲۳۳۳۱۸
آموزشگاه چکاد (فرید اسماعیلی) ۰۳۱۵۲۹۲۳۶۸

خانه عود و پریت ایران (استاد مجید ناظم پور) ۰۲۱۷۷۸۰۸۱۶۸
آموزشگاه آوای گوروش (گوروش مؤیدی راد) ۰۲۱۷۷۲۹۹۷۵۰
پخش لوازم موسیقی صادقی ۰۲۱۵۵۷۵۷۱۶۰-۷۰

— ماهنامه موسیقی شورانگیز با افتخار از کلیه محققان در زمینه موسیقی برای چاپ و نشر تحقیقات و مقالات خود دعوت به عمل می آورد
— مطالب مندرج در مقالات و گفت و گوها لزوما بیان کننده آراء ماهنامه موسیقی شورانگیز نیست.
— مقالات ارسال شده با ذکر منبع حائز اهمیت است و ماهنامه موسیقی شورانگیز در ویرایش ادبی آنها خود را مختار می داند و مقالات ارسالی، بازگردانده نمی شود.
— تمامی حقوق مادی و معنوی مقالات تالیفی و یا ترجمه شده مندرج در ماهنامه موسیقی شورانگیز برای این ماهنامه محفوظ بوده و مولفان و مترجمان بدون کسب مجوز کتبی از این ماهنامه مجاز به استفاده از مطالب مطروحه به هر شکل و هر ترتیب نمی باشند.
— هرگونه استفاده از مطالب و تصاویر انحصاری مندرج در ماهنامه موسیقی شورانگیز به هر شکل و به هر ترتیب منوط به اخذ مجوز کتبی از این ماهنامه است.
— ماهنامه تخصصی موسیقی شورانگیز صمیمانه و با کمال احترام پذیرای هرگونه نقد و انتقاد سالم هنرمندان و هنردوستان گرامی می باشد.

خبرنگار، هنری حلقه مفقوده جنگ نرم

روز خبرنگار مبارک

خبرنگار نام و حرفه‌ای خاص است برای نقش و مسئولیتی عام که دامنه‌هایش را ساعت کار و طرح طبقه‌بندی مشاغل و حتی ستون و صفحه ارائه به درستی نشان نمی‌دهد. خبرنگاری درهم آمیختگی عقل و عشق و به تعبیر عارفانه زبان حال است که اگر درست فهمیده شود و به جا به کار آید فراتر از زبان قیل و قال کارآمدی دارد. خبرنگاری از این نظر فقط فن نیست. نوعی فهم است و شاید این وجه دوم مهم‌تر از وجه نخست باشد.

باید پذیرفت که هر شغل و حرفه ای و شاغلان در هر شغل و حرفه ای حرمت دارند و باید حرمتشان به بهترین شکل رعایت و محفوظ بماند، اما این بر کسی پوشیده نیست که کار در عرصه اطلاع رسانی صرفاً یک شغل و ارائه خدمت در یک بعد و برآوردن یکی از نیازهای مردم و جامعه نیست بلکه این حرفه، مهارت و بلکه هنر منحصر به فردی با کارکردهای متنوع و اثرگذار در تنویر، تهییج و اقناع افکار عمومی، شناخت، بیان و پی گیری مطالبات واقعی جامعه در عرصه های گوناگون فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و... است بر همین اساس جلسات متعددی به مناسبت روز خبرنگار برگزار میشود، اما آن چنان که باید، بهانه اصلی شکل گیری این روز که همانا شهادت خبرنگار شهید «محمود صارمی» و جمعی از همکاران و همراهانش بود، مورد توجه قرار نمیگیرد و کمتر از علت آن رخداد غم انگیز و ماجرای تلخ حمله مغولی طالبان به کنسول گری ایران در مزار شریف و کشتار بی رحمانه صارمی و جمعی دیگر از فرزندان غیور ایران زمین، صحبت به میان می آید، افزون بر آنکه بیش از ۳۰۰ خبرنگار شهید از خانواده حدود هشت هزار نفری خبرنگاران نیز، یادی نشد و سخنانی هر چند کوتاه بر زبان ها جاری نمیشود.

امروز همگان اعم از خواص و نخبگان و عامه مردم بر این نکته اتفاق نظر دارند که خبر، اطلاع رسانی و رسانه بر عمق روح و روان و تمامی شئون زندگی فردی و اجتماعی افراد جامعه اثر گذار است، بنابراین هیچ مدیر یا مسئولی در هیچ جایگاه و رده ای همانطور که قانون اساسی تصریح کرده است، نمی تواند و حق ندارد مانع انجام وظایف قانونی خبرنگاران و اصحاب رسانه شود، بر این اساس واضح است که عمل به وظیفه قانونی در عرصه اطلاع رسانی و رسانه بیش از هر چیز نیازمند توجه جدی به پاس داشت حرمت قلم، «عزت و کرامت اهل قلم»، حفظ جایگاه خبرنگاران و رسانه ها و احترام گذاشتن به آزادی رسانه ها و خبرنگاران در چارچوب قوانین مصرح کشور است، امری که برخی مسئولان گاه کمترین توجهی به آن ندارند، آیا سزاست خبرنگاری که به نوعی از سوی سردبیر و مدیر مسئول برای تهیه اخبار تحت فشار است برای تولید یک خبر ساعت ها، روزها و گاه هفته ها به انتظار پاسخ یک مسئول بنشیند؟

در این روزها درباره مشکلات، خصوصاً مشکلات معیشتی و مسکن خبرنگاران فراوان صحبت خواهد شد، اما دغدغه اصلی خبرنگاران و رسانه ها کمتر مورد توجه قرار گرفته، گرچه خبرنگاران مانند بسیاری دیگر از اقشار جامعه با مشکلات فراوان اقتصادی و معیشتی دست به گریبان هستند و میزان حقوق و دستمزد آنان در بسیاری از رسانه ها در سطح کمترین حقوق ها و دستمزدها است اما دغدغه اصلی خبرنگاران محفوظ ماندن و محترم نگاه داشتن شأن و حرمت مقوله اطلاع رسانی و رعایت کرامت و عزت خبرنگاران و اصحاب رسانه است که متأسفانه آن چنان که باید از سوی برخی مدیران و مسئولان رعایت نمی شود.

جای تعجب است که در دنیای امروز یکی از چالش‌هایی که رسانه‌ها دارند مواجهه با رسانه‌های جدید و مبتنی بر موبایل است که آرام آرام جایگاه خودشان را به رسانه‌های سنتی و شهروند خبرنگار تحمیل می‌کنند و پا جای آن‌ها می‌گذارند اما انگار جامعه مطبوعاتی چندان به آن نقش آن در جهت دهی جامعه آگاهی ندارد و از نقش آن در جنگ نرم و جنگ فرهنگی بی‌خبرند و جای تأسف بیشتری دارد که در جوامع هنری با وجود پتانسیل بالای فرهنگی و معنوی اثری از خبرنگاران این رزمندگان جنگ نرم نیست و کمتر خبر نگاری پیدا میشود که تمایل داشته باشد در زمینه هنر بویژه موسیقی اقدام به تهیه خبر کند و این جای بسی نگرانی است برای رسانه‌ائی که از فرهنگ مملکت خود غفلت میکند اگرچه بی شک اهالی هنر هم با نوع افکار و رفتارشان در این مسئله دارای نقشی چشمگیر میباشند

به امید آن روز که همگان در همه روزها به خبرنگاران و رسانه ها در عمل به وظیفه اطلاع رسانی، تنویر افکار عمومی، آموزش، تهییج و اقناع افکار عمومی و از همه مهم تر انجام وظیفه «نظارت و دیده بانی اجتماعی» یاری رسانند و امید که جریان آزاد اطلاعات بیش از پیش به اطلاع رسانی دقیق، واکاوی کارشناسانه مسائل جامعه، نقدهای عالمانه و منصفانه و هم چنین تولید و انتشار خبرهای خوش و امیدوارکننده در جامعه کمک کند. باید پذیرفت توجه به اهمیت خبر، خبرنگاری، فعالیت رسانه ای و پاس داشت حرمت قلم، خبر، خبرنگاری و اطلاع رسانی نباید و نمی تواند به یک روز منحصر باشد. هم چنان که «قلم بیدار و زنده» هیچ گاه از حرکت، آفرینش، امیدبخشی و موج آفرینی نمی تواند باز ایستد.

ارزیابی کیوان ساکت از وضعیت کتاب‌های حوزه موسیقی

استاد کیوان ساکت (۱۳۴۰ مشهد) آهنگساز و نوازندهٔ تار و سه‌تار و
نویسنده ۱۲ جلد کتاب برای تار و سه‌تار و مدرس دانشگاه

زندگی نامه و فعالیت های هنری استاد کیوان ساکت

کیوان ساکت در سال ۱۳۴۰ در خانواده‌ای فرهنگی در شهرستان مشهد چشم به جهان گشود. وی از کودکی با تشویق مادر و پدر خویش به موسیقی و نقاشی پرداخت، در نقاشی شاگرد اساتیدی همچون استاد صادق پور، در طراحی، استاد پیراسته، در رنگ و روغن و آبرنگ نیز شاگرد استاد دوآلو بود. اولین درسهای موسیقی را از دایی خویش منوچهر زمانیان در کارگاه موسیقی کودکان و نوجوانان که در آن زمان از سوی صدا و سیمای وقت به مدیریت مرتضی دلشب در مشهد تأسیس شده بود، فرا گرفت. پس از مدت کوتاهی منوچهر زمانیان به دلیل ادامه تحصیل از مشهد مراجعت کرد. پس از مدتی همشهری و دوست دایی وی، حمید متبسم که در آن زمان در دانشسرای هنر تهران موسیقی تحصیل می‌کرد به مشهد آمده و همزمان در کارگاه موسیقی به تدریس مشغول شد و حدود ۲ تابستان پیاپی تا پیش از انقلاب مدرس آنجا باقی ماند. با پیروزی انقلاب متبسم به مشهد نقل مکان کرد و دوستی وی با ساکت عمیق و صمیمی شد ولی پس از چند مدت وی دوباره به تهران و سپس به خارج از کشور مهاجرت کرد.

کیوان ساکت در سال ۱۳۷۵ گروه وزیری را تأسیس کرد و از آن زمان تا کنون آثار زیادی را با این گروه اجرا کرده‌است. او در سال ۱۳۶۹ به دعوت پرویز مشکاتیان به عنوان نوازنده و تکنواز به گروه عارف دعوت شد و حاصل این همکاری آثاری است نظیر افشاری مرکب، افق مهر، وطن من با صدای ایرج بسطامی، و مقام صبر از ساخته‌های استاد مشکاتیان با تکنوازی تار و سه تار ساکت. از دیگر فعالیتهای کیوان ساکت می‌توان به کنسرت‌های متعدد در داخل و خارج از ایران اشاره کرد. وی اکنون ارکستر بزرگ کیوان ساکت را تأسیس کرده با بیش از ۶۰ نوازنده و خواننده که در سالهای اخیر کنسرت‌های متعددی را در تهران با موفقیت اجرا کرده است. به زودی آلبوم تصویری اجرای وی با سالار عقیلی به بازار هنر روانه خواهد شد. ساکت در باره ردیف اعتقاد خاصی دارد و ضمن احترام و لزوم یاد گیری ردیف قدما برای هنرمندان حرفه‌ای لزوم یک ردیف کاربردی مختصر را برای فراگیری عموم احساس کرده و خود مدتی است دست به کار نوشتن آن شده که به زودی عرضه خواهد شد. این ردیف مشکلات هنرجویان را در درک و دریافت مبانی ردیف تا حد زیادی رفع خواهد کرد. کتاب‌های ردیف نوشته شده توسط ساکت امروزه در اغلب شهرهای ایران توسط مدرسین تار و سه تار تدریس می‌شود. ساکت اخیراً در کانادا و شهرهای تورنتو - اتاوا - و مونترال کنسرت‌های موفقی را داشته است.

ساکت تا کنون چندین کتاب برای آموزش تار و سه تار نوشته که تا امروز این ها هستند:

- ۱- بیائید تار و سه تار بنوازیم شیوه نوین آموختن تار و سه تار در ۶ جلد
- ۲- سبکبال ۱۸ چهار مضارب برای تار و سه تار
- ۳- ده تمرین ۱۰ اتود برای تار و سه تار
- ۴- حرکت دائمی ۲۰ تمرین مفید برای تار و سه تار
- ۵- چرخ نیلوفری ۲۰ تمرین مفید برای تار و سه تار
- ۶- هشت آهنگ معروف جهان
- ۷- با موج تا کرانه برخی آهنگهای وی با همراهی پیانو
- ۸- در سایه سار بید ۱۵ چهارمضارب ساده برای تار و سه تار
- ۹- گزیده ردیف کاربردی موسیقی ملی ایران

بیشتر کتاب های وی به وسیله مدرس های ساز هایی مانند سنتور نیز درس داده می شود و کاست به بازار موسیقی عرضه شده اند از جمله CD آثار متعدد موسیقایی ساکت به صورت شرق اندوه - دیدار شرق و غرب - جامه دران - شبی با خورشید - رقص انگشتان - می تراود مهتاب - فسانه - بی کاروان کولی و وی با اغلب خوانندگان جوان معاصر مانند ایرج بسطامی و سالار عقیلی و سینا سرلک و فاضل جمشیدی و ... آثار متعددی به جامعه ی هنری تقدیم کرده است. همچنین آهنگ شادی آزادی با صدای استاد شجریان از جمله آثار وی است. وی اولین هنرمند ایرانی در رشته ی تار و سه تار است که برای نشان دادن قابلیت تار و سه تار مجموعه ای از دشوارترین و معروفترین آثار آهنگسازان جهان را با تار اجرا کرد

آهنگسازی و ساخت و اجرای ده برنامه به سبک گلهای جاویدان به نام نغمه های جاویدان به سفارش واحد موسیقی صدا و سیما در کارنامه هنری اوست. کیوان ساکت اولین شخصی بود که خدمات و تلاش های استاد قنبری مهر، استاد بی بدیل سازسازی را درک کرد و کوشید تا شیوه استاد را در ساختن تار و سه تارهای جدید اشاعه دهد و در این راه توانسته است با تشویق سازندگان و تار و سه تار، این شیوه عملی نوین و درست را در بیشتر شهرهای ایران رواج دهد.

همچنین ساکت کوشیده است تا نگرشی علمی تر به موسیقی و نوازندگی ایرانی داشته باشد و نیز در نواختن تار و ابداع تکنیک های نو پس از استاد وزیری ابداعاتی ایجاد کند که امروزه علاقمندان بسیاری یافته است.

وی در اغلب شهرهای ایران به دعوت انجمن ها و سازمان ها و افراد مختلف اجراهای بسیاری داشته که همواره با استقبال علاقمندان و فرهیختگان موسیقی روبرو بوده است

آثار تحریری کیوان ساکت

- ۱- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر اول در ماهور
- ۲- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر دوم در ردیف دشتی
- ۳- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف اصفهان
- ۴- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف افشاری
- ۵- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف چهارگاه و شوشتری
- ۶- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف شور
- ۷- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف سه گاه - دردست چاپ
- ۸- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف ماهور - دردست چاپ
- ۹- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف همایون
- ۱۰- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف راست پنجگاه
- ۱۱- بیائید تار و سه تار بنوازیم- دفتر سوم در ردیف نوا
- ۱۲- سبکبال ۱۸ چهار مضرب برای تار و سه تار
- ۱۳- حرکت دائمی ۲۰ تمرین مفید برای تار و سه تار
- ۱۴- چرخ نیلوفری ۲۰ تمرین مفید برای تار و سه تار
- ۱۵- هشت آهنگ معروف جهان
- ۱۶- درسایه سار بید
- ۱۷- با موج تا کرانه

آثار تحریری کیوان ساکت

جامه دران تکنوازی تار و تنبک در اصفهان شور و چهار گاه
 سبکبال اجرای ۱۸ چهار مضارب نوشته شده در کتاب سبکبال
 ای وطن بازسازی و اجرای برخی آثار استاد وزیری
 آشنایی با آواز دشتی اجرای برخی درس های دفتر دوم شیوه نوین آموختن تار و سه تار
 فسانه اجرای ابو عطا دراست پنجگاه با ارکستر وزیری با صدای ایرج بسطامی
 دیدار شرق و غرب (مرغ سحر) اجرای مرغ سحر بارکتر تنظیم ساکت (با صدای فاضل جمشیدی) و نیز اجرای
 هشت آهنگ معروف جهان از ساخته های مشاهیر غرب با تارو همراهی پیانوی مازیار حیدری
 قاصدک تکنوازی سه تار به همراهی دکلمه شعر توسط ژاله صادقیان از آثار ۷ شاعر معاصر
 شرق اندوه اجرای تار و ارکستر زهی در دو بخش نخست: ایرانی و سپس: موسیقی دورانهای مختلف غرب
 با همکاری امیر نیک بین - نوید مصطفی پور و بهنام ابوالقاسم.
 بی کاروان کولی اجرای آثاری از ساخته های ساکت با ارکستر وزیری (با صدای ایرج بسطامی) در مایه
 شوشتری و شور.
 می تراود مهتاب (با صدای سالار عقیلی).
 ماه بانو، تصانیف قدیمی، آواز صدیق تعریف
 شرق اندوه
 شبی با خورشید
 یادگار خون سرو
 زندگی با صدای سعید لاری
 نغمه مهر (در ایران منتشر نشده)
 آهنگسازی و ساخت و اجرای ده برنامه به سبک گلهای جاویدان به نام نغمه های جاویدان به سفارش
 واحد موسیقی صدا و سیما با دکلمه ژاله صادقیان و تکنوازی ساکت و حسن ناهید (نی) و محمود محمدی
 (کلارینت) و سینا جهان آبادی (کمانچه) و با اجرای ارکستر وزیری و صدابرداری آقای صابر و خانم بخشایش
 و صدای سالار عقیلی - رضا رضایی - محسن روح افزا - امیر تفتی و فاضل جمشیدی
 ساخت برنامه های ۱۵ دقیقه ای به نام قول و غزل، اجرا با سه تار به منظور شناخت و تجزیه و تحلیل ردیف
 موسیقی ایرانی به دو روایت یکی آنچه خود در کتابهای خویش نگاشته دوم روایت میرزا عبدالله.
 می تراود مهتاب با صدای سالار عقیلی.
 کی می رسد باران با صدای سینا سرلک و روی اشعار هرمز ناصر شریفی

استاد کیوان ساکت :

احساس نیاز به غنی‌تر شدن ادبیات موسیقی ، مرا به نوشتن واداشت

نویسنده : علی نامجو

استاد کیوان ساکت ،

نوازنده و آهنگساز نام‌آشنا، انگیزه اصلی خود را از روی آوردن به عرصه نوشتن در حوزه موسیقی، ضعیف ارزیابی کردن کتاب‌های حوزه آموزش موسیقی و همچنین نیازی می‌داند که او در زمینه ضرورت تقویت ادبیات موسیقایی احساس کرده‌است

اگر در کتابی که در زمینه آموزشی منتشر می‌کنید، پس از انتشار ایرادی ببینید، چه می‌کنید؟

همان‌طور که می‌دانید تعدادی از کتاب‌ها در زمینه موسیقی با وجود غلط‌های مختلف بارها و بارها بدون

در پرورده‌ای که با عنوان «موسیقی سازی ایران؛ فرصت‌ها و تهدیدها» گشوده‌ایم تلاش کرده‌ایم تا به وضع امروز و اکنون این هنر موسیقی بپردازیم و چالش‌ها و امکانات موسیقی را در عرصه مکتوب ایران بررسی کنیم. استاد کیوان ساکت که اجراهای مختلفی در قالب گروه‌هایی مختلف در کشورهای مختلف اروپایی، آسیایی و آمریکایی را تجربه کرده و تاکنون کتاب‌های زیادی را در زمینه آموزشی در عرصه موسیقی راهی بازار نشر کرده است، گفت‌وگویی پیرامون کتاب و موسیقی در ایران با «اینا» انجام داده که شرح آن‌را در ادامه می‌خوانید.

کتاب‌های موسیقی را که در ایران نوشته شده، از نظر کیفیت و کمیت چگونه ارزیابی می‌کنید؟

کتاب‌های تألیف شده در زمینه موسیقی در ایران، به سه دسته تقسیم می‌شوند؛ بخشی از این کتاب‌ها مربوط به آهنگ‌های موردعلاقه مردم بوده است، گروه دیگر کتاب‌های موسیقی مربوط به آثاری است که با هدف افزایش مهارت و در اصطلاح تکنیک نوشته شده و بخش دیگر آثار مکتوب، مربوط به کتاب‌های آموزشی است. ناگفته نماند که در زمینه آموزشی در ایران تاکنون کتاب‌های زیادی نوشته نشده است. یکی از این کتاب‌ها، کتاب آموزشی هنرستان موسیقی به قلم روح‌الله خالقی است. این کتاب اشکالات فراوانی دارد که تجزیه و تحلیل آن‌ها به زمان زیادی نیاز دارد. کتاب دیگر، اثر آقای ذوالفنون است که جزو اولین کتاب‌ها است. عجله، ساده‌انگاری و گذشتن از بسیاری تکنیک‌ها نقاط

ضعفی است که در این کتاب دیده می‌شود. استاد عزیززاده هم چند جلد کتاب حاوی آثارشان به همراه چند تمرین منتشر کرده‌اند و پس از آن کتاب‌های من منتشر شده است. با این توضیح کتاب‌های منتشر شده در زمینه موسیقی ایرانی زیاد نیست. من بسیاری از این کتاب‌ها را خوانده‌ام و بعضی از آن‌ها را در ابتدا درس می‌دادم. پس از آن با این توضیح که احساس کردم ادبیات موسیقایی ما باید غنی‌تر از این بشود، اقدام به نگارش چند جلد کتاب در زمینه آموزشی کردم.

ویرایش تجدیدچاپ می‌شوند...

من براساس واکنش‌های معلمان موسیقی در سراسر ایران و با توجه به نظرات شاگردان مختلف تاکنون بارها و بارها این کتاب‌ها را ویرایش کرده‌ام. از سوی دیگر در تألیف آثار آموزشی همیشه سعی کرده‌ام سه نکته را در نظر بگیرم. براین اساس، تلاش کرده‌ام از نظر کیفیت مطالب در زمینه اجرایی، افزایش مهارت نوازندگی و آشنایی هرچه سریع‌تر هنرجویان با مفاهیم موسیقی ایرانی کتاب مناسب و ارزشمندی را ارائه کنم.

با همه این توضیحات، به نظر من موسیقی مشغول به انجام کار خودش است. من مطمئنم که به کمک استادان توانمندی که در زمینه موسیقی کتاب نوشته‌اند و با یاری معلمین و مدرسین جوان که با شور و حرارت زیاد برای انتقال مفاهیم به نسل بعد تلاش می‌کنند، آینده درخشانی در انتظار هنر موسیقی این سرزمین خواهد بود.

گزیده ردیف کاربردی موسیقی ملی ایران» به قلم شما، قرار بود به نمایشگاه بیست و نهم در شهر آفتاب برسد، اما این اتفاق نیفتاد. بعد از آن هم خبری از انتشار این کتاب نبود تا این که ظاهراً چند روز پیش برای انتشار راهی لیتوگرافی شد...

دو دلیل بسیار مهم در تأخیر این کتاب وجود داشت. خط جلد این کتاب را استاد امیرخانی نگاشته‌اند. ما نمی‌توانستیم برای اتمام کار به ایشان اصرار کنیم، چون هرگاه حال نوشتن پیش بیاید خط باید نوشته شود. از طرف دیگر من نظر چهار استاد موسیقی ایران یعنی استاد فخرالدینی، استاد روشن‌روان، استاد فرهنگ شریف و استاد محمد سریر درباره کتاب را می‌خواستم که با تفاوت‌های زمانی به‌دستمان رسید. طرح جلد این کتاب بسیار نفیس است و به شکلی زیبا منتشر خواهد شد. فکر می‌کنم همین کتاب در تدریس ردیف در موسیقی ایرانی نقطه عطفی باشد. این کتاب‌ها که براساس شیوه مکتوب است، راه خودش را پیدا خواهد کرد. البته به نظر بسیاری از استادان به نام همچون استاد هوشنگ ظریف نت‌نویسی یکی از مهم‌ترین قسمت‌های آموزشی محسوب می‌شد.

به نظر شما ضرورت آموزش موسیقی با استفاده از کتاب در دوره حاضر چیست؟

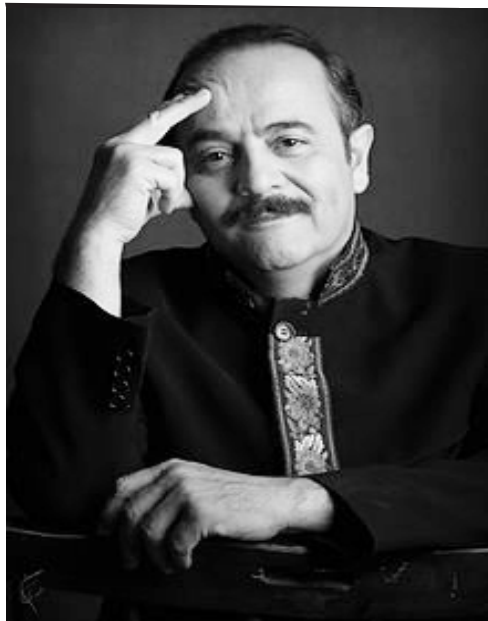
برای پاسخ به این سؤال بگذارید مثالی مطرح کنم. اگر الفبای نوشتاری وجود نداشت، میلیون‌ها بیت شعر زیبا که ادبیات پارسی به آن‌ها می‌نازد و بر تارک ادبیات جهان می‌درخشد، تا امروز به این کمال باقی نمی‌ماند؛ بسیاری از آن‌ها از بین می‌رفت و آنچه به نسل‌های بعد منتقل می‌شد از خطا و اشتباه خالی نبود. بنابراین نت به‌عنوان یک ابزار نوشتاری برای ثبت، نگاه‌داشتن و انتقال مطالب موسیقایی به نسل‌های بعدی اهمیتی همچون خط و الفبا دارد

با نگاهی گذرا به آثار مکتوب در زمینه موسیقی خواهید دید که برخی کتاب‌ها براساس نامشان ادعا دارند، بدون حضور استاد می‌توان در مدت کوتاهی نوازندگی یک ساز را فراگرفت. آیا چنین اتفاقی می‌تواند محقق شود؟

نه، اصلاً چنین چیزی محال است و مدعیان دورغ می‌گویند. در هر صنف و صنعتی انسان‌های سودجو و فرصت‌طلب حضور دارند که از بی‌سوادی و صداقت مردم سوءاستفاده می‌کنند و برای مدت کوتاهی سودی مقطعی می‌برند. در زمینه پزشکی هم کتاب‌هایی با نام‌هایی عجیب و غریب مانند خواص داروها، چگونه جوان بمانیم و چگونه مریض نشویم، وجود دارد که به نظر نمی‌رسد کاربردی باشد. متأسفانه این مسائل در همه‌جا وجود دارد. از نظر من وزارت ارشاد باید جلوی چاپ این کتاب‌ها را بگیرد.

کسی که این ابزار را انکار می‌کند، نمی‌داند که نبودن نت تاکنون چه لطمه‌هایی به موسیقی ایران زمین زده است. چه بسیار آهنگ‌های زیبایی که از سرپنجه نوازندگان قابل، خارج شده است، اما چون استادان و نوازندگان گذشته، ادبیات نوشتاری موسیقی را نمی‌دانستند، این آثار باقی نمانده‌اند. در حالی که با نگاهی اجمالی به موسیقی غربی درخواهید یافت که آثار بسیار قدیمی از چندصد سال پیش در این موسیقی به واسطه ثبت و ضبط با نت، بدون ذره‌ای خدشه از گذشته تا امروز باقی مانده‌اند. بر این اساس از یک‌سو، نسل‌های امروز و آینده این امکان را دارند تا از آن آثار استفاده کنند و از سوی دیگر به دلیل جمع‌آوری آثار موسیقایی زمینه پیشرفت موسیقی در سطح جهان فراهم شده و از همین رهگذر روزه‌روز بر کیفیت آثار موسیقی کلاسیک افزوده می‌شود.

با این توضیح کارکرد نت در موسیقی چیست؟

به نظر من، نت وسیله‌ای برای جلوگیری از فراموشی است. با این توضیح اگر نت وجود نداشته باشد، روند آموزش طولانی می‌شود و هر قدر حافظه هنرجو قوی باشد بخش زیادی از آموخته‌ها و ظرایفی که استاد به شاگرد می‌آموزد در فاصله این جلسه تا جلسه بعدی فراموش خواهد شد. البته هیچ‌کس در هیچ جای دنیا نمی‌تواند ادعا کند که دانستن نت برای بیان تمام احساس آهنگساز کفایت می‌کند. کسی که نت‌ها را می‌آموزد، باید احساس را از استادان فرا بگیرد، چراکه نت وسیله‌ای است تا احساس فراگرفته از استادان را که با تکرار و تمرین در ذهن ثبت می‌شود، در روان هنرجو کدگذاری می‌کند تا در گذر زمان یاد نرود و هنرمند حتی پس از سال‌ها بتواند با رجوع به آن، درس‌های فراگرفته از استاد را بازبازی کند. انتقال درست مطالب موسیقی از نسلی به نسل دیگر و امکان مطالعه و کنکاش از طریق نت امکان‌پذیر می‌شود. البته در هیچ نوع موسیقی در سراسر دنیا نت نمی‌تواند به‌تنهایی وسیله‌ای برای انعکاس تمامی شور و احساس آهنگساز باشد. باور به این که نت به‌تنهایی می‌تواند در اجرای یک اثر موسیقایی کافی باشد، درست مثل این می‌ماند که بگوییم هر کس خواندن و نوشتن را در هر سطحی بداند، می‌تواند از روی ابیات شاعران کهن پارسی همچون حافظ و سعدی درست بخواند و معنای کامل آن ابیات را دریابد، در صورتی که این‌گونه نیست.

به نظر شما چرا برخی از استادان قدیم و حتی امروزی با آموزش موسیقی از طریق مکتوب مشکل دارند؟

به هر حال آدم‌های مختلف سلاقی و علائق مختلفی دارند. با این توضیح، به نظر می‌رسد که مخالفت با آموزش و فراگیری و اجرای موسیقی به صورت مکتوب در دوره‌های مختلف دلایل مختلفی داشته است. در آغاز ورود نت به ایران، کسانی که سال‌ها در عرصه موسیقی مطرح بودند و مردم از آن‌ها با نام استادان موسیقی یاد می‌کردند، از این شیوه آگاهی نداشتند و در اصطلاح نت‌نویسی نمی‌دانستند. برای این بزرگان که اکثرشان هم سن و سال بالایی داشتند، این‌که بخواهند نت‌نویسی را فراگیرند، چندان خوشایند نبود. بسیاری از ما که پدر بزرگان یا مادر بزرگان بی‌سواد داشته باشیم، احتمالاً تجربه کرده‌ایم که این عزیزان تمایل چندانی به آموختن در این سن و سال ندارند و از سوی دیگر آموزش‌پذیری در این سن و سال هم با سختی‌ها و مشکلاتی روبه‌رو است. با این توضیح برای استادانی که در سطح جامعه اسم و رسمی داشتند، کسرشان بود که بخواهند از جوان‌ترها نت‌نویسی و نت‌خوانی بیاموزند آن‌هم با سختی‌هایی که آموزش در سن و سال بالا دارد.

آموزش براساس نت، فرایند یادگیری را کوتاه‌تر می‌کند، یعنی شما می‌توانید یک قطعه خیلی سخت را با تمام علامت‌گذاری‌ها به شاگرد درس بدهید، در صورتی‌که اگر نت نباشد شاگرد نمی‌تواند چند صفحه را یاد بگیرد. با این توضیح چاره‌ای به جز طولانی‌تر کردن دوره آموزشی باقی نمی‌ماند. چون برخی از

استادان از طریق آموزش موسیقی ارتزاق می‌کردند از روشی که بخواهد تعداد و طول جلسات آموزشی را کاهش دهد، استقبال نمی‌کردند، در صورتی‌که با بهره‌گیری از نت می‌توان یک قطعه پیچیده را به شاگرد آموزش داد و جلسات بعدی را صرف بیان بهتر، موزیکالیت و افزایش مهارت در آن قطعه کرد. شکل دیگری از این مطلب را استاد فقید محمدرضا لطفی در کتاب ردیف عبدالله دوامی نوشته است. برای نوشتن آن کتاب، دستگاه شور با صدای عبدالله دوامی و تار محمدرضا لطفی اجرا شده است. در مقدمه‌ای که استاد لطفی نگاشته، بخشی به زندگی عبدالله خان دوامی مربوط است. در این بخش از قول عبدالله دوامی نوشته‌اند که در گذشته چون کلاس‌ها ممر درآمد استادان موسیقی بود، با هدف افزایش طول کلاس‌ها هر استاد بر تعداد گوشه‌ها می‌افزود. در مورد نت هم ماجرا همین‌گونه است. شاید کسانی که دستشان خالی است و نگران کوتاه شدن طول کلاس‌ها هستند، نت‌نویسی اتفاق خوبی نیست.

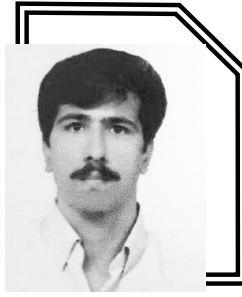
آیا امکان افزایش علائم و نشانه‌ها براساس نیاز در نت‌نویسی وجود دارد؟

بله. اصولاً نت از ابتدا به شکل امروزی نبوده است. درست همچون دستور زبان که در گذر زمان و مطابق نیازهای روز ممکن است تغییر کند. با این توضیح استادان موسیقی، براساس نیازها و قابلیت‌های سازهای مختلف علائم و نشانه‌هایی را

به آن افزوده‌اند. افزودن نشانه‌ها و علائم سازهای مختلف تا امروز هم انجام شده، اما هنوز خیلی جای کار دارد. همان‌طور که می‌دانید در تار، سه‌تار و سنتور تکنیک‌هایی همچون «دراب» وجود دارد که در نی نیست. بنابراین نت باید برای هر سازی نوشته شود. این را هم نباید فراموش کرد که موسیقی غرب در زمینه نتاسیون، ساز سازی، هارمونی و علم موسیقی نزدیک به هزار سال سابقه تحقیق، کنکاش و مطالعه دارد، در حالی‌که این جریان در موسیقی ایرانی عمری کمتر از یک قرن دارد.

در این میان، برخی ممکن است بگویند مگر ما در تاریخ موسیقی‌مان کسانی همچون عبدالقادر مراغه‌ای، فارابی، صفی‌الدین ارموی و ابن‌سینا را نداریم؟ در پاسخ باید گفت این بزرگان دوره زمانی حدود هزار تا پانصد سال قبل را دربر می‌گیرند. از طرفی فواصل موسیقایی امروز در قیاس با آن زمان بسیار تغییر کرده و از سوی دیگر شاید نوشته‌های این بزرگان به‌طور عملی دیگر به‌کار موسیقی امروز نیاید. با این توضیح زمانی که بزرگان و عالمان موسیقی ما تئوری موسیقی را رها کردند یا این‌که رها شد، غربی‌ها آن را آغاز کردند، اما امروزه در این زمینه از ما جلوتر افتاده‌اند و پیشرفته‌تر هستند. به گمان من استادان ما هم در این زمینه فعالیت‌های خوبی انجام داده‌اند، اما برای رسیدن به سطح قابل‌قبول به زمان بیشتری نیاز داریم.

عباس نحوی
نوازنده، نویسنده و پژوهشگر حوزه هنر و موسیقی

عوامل موثر در انتخاب دستگاه و آواز (مناسبت خوانی)

می‌دانیم که تنها مخاطب موسیقی، «گوش» است و از این رو، شنوایی، تنها حسی است که قادر به درک الحان و نغمات موسیقایی است. بنا بر این، اگر نیمی از موسیقی، فنون، آلات و دستگاه‌ها، نغمات و نقرات و... باشد، بی‌تردید، نیم دیگر آن، شنیدن است و حالتی که از شنیدن یک اثر موسیقایی به دست می‌آید. این حالت، در حیطه زیبایی‌شناسی و زیبایی، یک امر نسبی و آن چیزی است که بر روی هر کسی، در پرتو یک القاء کلی، اثری می‌گذارد. ممکن است این گمان افکنده شود که: اگر همه غزل‌ها در یک دستگاه ارائه شود؛ چون صورت و ساخت دستگاه ثابت است، چندان تفاوتی در درک موسیقایی احساس نمی‌شود. در صورتیکه باید بیان نمود درانتخاب یک دستگاه موسیقی باید تم، زمان، فصل، و نوع احساسات موجود در هر گام موسیقی را همراه با شرایط شنونده و شعر را در نظر گرفت. درانتخاب دستگاه و گوشه باید تم، زمان، فصل، و نوع احساسات موجود در هر گام موسیقی را همراه با شرایط نظر گرفت که در زیر به توضیح آنها خواهیم پرداخت:

۱- انتخاب دستگاه بر اساس زمان

((شور))

آغاز شب است و آوازهای آن ادامه راه ، و آغاز هستی یا آفرینش است ، تلاش است، جستجو است و طلب (قدما هنگام شب در مجالس موسیقی ،ابتدا شور می نواختند و سپس آوازا یا دستگاههای دیگر را)

((سه گاه))

سپیده دم است ،پایان شب و آغاز روشنایی یا آغاززندگی انسان ،آنهم عشق است.

((چهارگاه))

برآمدن آفتاب ،سراغاز زندگی ،تابش نور دیدن و شناختن ، معرفت است.

((ماهور))

آغاز روز ،آغاز زندگی ،شور و جوانی ،غرور و توانگری ،بی نیازی ،استغناءاست.

((همایون))

ادامه روز ،تداوم زندگی ، اتحاد عشق و عاشق و معشوق است،توحید است.

((راست پنجگاه))

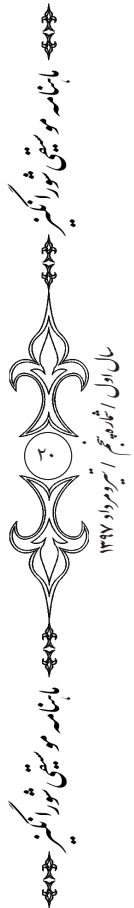
پایان روز است ،فرو شدن خورشید ،وخزان زندگی ، سرگستگی و حیرت است.

((نوا))

سرانجام نیایش زندگی و انسان است ،سرانجام آهنگ روشنایی روز که به تاریکی و نیستی می رسد، فقر و فناست

۲- انتخاب دستگاه بر اساس ماههای سال:

موسیقیدانان ایران و یونان باستان ،با استفاده از محاسبه های نجومی ،مقام های موسیقی را به برجها و مسیر موجی آنها ربط می دادند و از این رو هر ستاره ای را به مقام خاصی منتصب می کردند.عوامل محیطی و جغرافیایی نیز بر نوع موسیقی مطلوب تأثیر دارند، از همین رو شنیدن دستگاههای خاص در شرایط و اوقات ویژه ، در تأثیر آنها بسیار تعیین کننده است .از آنجا که موسیقی ایرانی نوعا عاطفی است، علاقه به هر دستگاهی ،نیاز روحی فرد نسبت به آن ارتعاشها را نشان می دهد،در نتیجه موسیقیدانی که از سلامت نفس برخوردار باشد،می تواند واسطه الهام ها و دریافت های روحی ویژه ای قرار گیرد.ذکر این نکته خالی از لطف نیست که تناسب گوشه ها و دستگاههای ایرانی را کم و بیش با ماههای سال نیز می توان حس کرد،

در فصل بهار باید نغماتی چون عراق، سلمک و شهناز و در تابستان که فصل خشکی و گرماست باید عشاق و بوسلیک و همایون و امثالهم بهره گرفت. از جمله آنکه دستگاههای ماهور و راست پنجگاه با ماههای مهر و بهمن و خرداد و دستگاههای نوا و شور با ماههای فروردین و مرداد و آذر و دستگاه همایون و نغمه آن، با ماههای تیر و آبان و اسفند هماهنگی دارند و چنانچه این تناسبها رعایت شوند، بیشترین تأثیر حاصل می شود. در تأثیر موسیقی بر حالات جسمی و روانی در رسائل اخوان الصفا، تألیف احمد المجریطی آمده است که در محرابها، استجابت دعا همراه با موسیقی بود، چنان که حضرت داوود، در محراب برپت می زد و نیز به هنگام سحر، برای بیماران ساز می نواختند تا دردشان تسکین پیدا کند و به خواب بروند. صفی الدین ارموی نیز در کتاب بهجه الروح می نویسد که برای بیماران گوشه هایی از عراق، حسینی، بوسلیک، عشاق را نواخته و تأثیر جسمی و روانی آنها را تجربه کرده است. سیف الدین غزنوی معتقد است که مقام نوا خیالات و تفکرات باطل را از بین می برد و خاطر حزین را شاد می سازد.

در یک تقسیم بندی دیگر آمده:

در رابطه با موسیقی ایران و ایام و فصول فعلی مطلبی در دست نیست، اما بطور خلاصه دستگاههای ماهور و راست پنجگانه با ماههای (خرداد، مهر، بهمن) و دستگاه سه گاه نوا، شور و نغمه های آن با ماههای (اردیبهشت، شهریور، دی) و دستگاه چهارگاه با ماههای (فروردین، مرداد و آذر) دستگاه همایون و نغمه آن اصفهان با ماههای (تیر، آبان و اسفند) بیشترین تناسب و همخوانی و ارتباط احساسی را برقرار می کند و تأثیر عمیق تری بر جا می گذارد.

۳- انتخاب دستگاهها بر اساس شرایط:

برای ایجاد حس شجاعت، نغمه های عشاق و نوا و در درمان افسردگی، ماهور و چهارگاه و راست پنجگاه و برای تسکین آلام بیماران جسمی می توان از افشاری، دشتی، عراقی، حسینی، بوسلیک و عشاق بهره گرفت. این تقسیم بندی، اوقات شبانه روز را نیز در بر می گیرد، از جمله هنگام طلوع آفتاب با رهاوی هم نواست و شباهنگام با عشاق، نیمروز، عراق را می طلبد و نیم شب، نوا را. ذکر این نکته نیز جالب است که سن و جنسیت و پوست و قامت افراد نیز با این قطعات همخوانی دارد، از جمله آنکه پسران سه گاه و بسته نگار را می پسندند و دختران، همایون را، فقرا ماهور و نوا را و صحرا نشینان، بیات کرمان (افشاری) را، سیاهان و لاغرها از نیریز، زابل، مغلوب، و سلمک لذت می برند و کوتاه قد ها و رنگین چشم ها از ماهور، نوروز و خارا، یک نکته هم در پایان، استاد عبدالله دوامی خطاب به استاد مجید کیانی گفته اند که در قدیم به هنگام شب، شور و ابتدای روز ماهور می نواختند و سایر دستگاهها را به تناسب اوقات تقسیم می کردند.

۴- انتخاب بر اساس تم های موسیقی

اووااسیلیوس (۱۹۱۸) موسیقی را به چهار گروه تقویت، محرك، آرام بخش و خواب آور تقسیم و برای هر ناراحتی یکی از این گروهها را تجویز می کرد. طبقه بندی دیگری که تاحدودی در بیشتر مجامع و مراکز رواج دارد دو نوع موسیقی محرك و موسیقی آرام بخش ویا موسیقی فعال و غیر فعال است.

دکترزاده محمدی دربرداشتی متنوع تر، تم های موسیقی را با توجه به حالتهای روان شناختی و تأثیر عاطفی آنها در هفت گروه طبقه بندی کرده که شامل گروههای زیر است:

- ۱- آرام بخش ۲- فرح بخش ۳- حزین
- ۴- هیجانی ۵- نیرو بخش ۶- شیدایی ۷- خواب آور (سبک ساز) که در مورد هر کدام توضیح مختصری می دهیم:

الف- تم های آرام بخش:

ملایم، یکنواخت و ریتم آن آرام است. در موسیقی ایرانی به لحاظ ساختار فواصل ملودی ها و گردش های غنی و غلیظ عاطفی به ندرت موسیقی با طبیعت آرام شنیده می شود.

ب- تم های نیرو بخش:

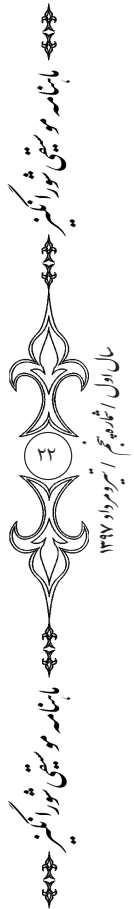
ریتم پرقدرت و ملودی های محرك با احساس مثبت و مطبوع، بیشتر از آن چه روحیه را هیجانی کند انرژی و نیرو می بخشد و احساس توانائی، تسلط و اراده را بوجود می آورد. از این موسیقی می توان در کاهش بی حالی و اندوه و افسردگی استفاده کرد.

ج- تم های شیدایی:

گردش های ادواری حساسی دارند که لحن شورانگیز آنها هم مستعد سرمستی است و هم در حزن و اندوه سیر می کند. موسیقی مشرق زمین به دلیل داشتن فواصل بسیار کوچک و بسیار بزرگ و هم چنین روحیه ادواری، مستعد چنین حالتی است. با استفاده از وجه شورانگیز موسیقی شیدایی می توان افسردگی، دل مردگی، ناامیدی و یأس درونی را کاست و ایجاد «حال» و اشتیاق و شور و انرژی کرد.

د- تم های حزین:

غم انگیز و باشکوه است. اما عادت به آن موجب بدبینی، ناامیدی، لذت از غم انگیزی، تقویت احساس گناه و افسردگی می شود. در صورت شنیدن مکرر تم های حزین به بدبینی و ناامیدی منجر می شود اما استفاده از آنها در شرایط غم انگیز زندگی لازم و برای تخلیه احساس های گوناگون، بیان شکوه ها و گلایه ها و حتی ندبه و یاری جویی از درگاه یزدان ضروری و آرام بخش است و می توان از آن بهره جست.

ه - تم های هیجانی (هیستریکال):

ملودی ریتمیکی است که تحریک پذیری فوری وسطی را با شور و هیجان بوجود می آورد. این تم ها در فرهنگ ایرانی به عنوان شش و هشت شهرت دارد.

و - تم های فرح بخش

قطعه های ریتمیک با ملودی نسبتاً تند است که سر زندگی و نشاط را به دور از هیجان زندگی و بی تا بی القا می کند و با ثبات و آرامش همراه است. به عبارت دیگر این نشاط ها همان مفهوم واقعی «سرزندگی» است.

ز - تم های آرام ساز و خلسه آور

ریتمی سنگین و ملایم همراه با ملودی یکنواخت و انتشار امواج صوتی در فضایی گسترده است. از بستر این تم می توان برای تمرین خواب مغناطیستی، تلقین های روحی و تصور هدایت شده برای تأثیر درونی و هم چنین تمرین روشن بینی و اتصال وحدت به عالم لایتناهی استفاده کرد.

درحال حاضر از این تم های در آرامش روانی و بدنی و تمرکزهای ذهنی استفاده فراوانی می شود و تأثیر بارزی هم دارد. (زاده محمدی، ۱۳۸۱، ص ۱۵۵ تا ۱۶۶)

انواع تم های موسیقی :

- ۱- آرام بخش ۲- فرح بخش ۳- حزن ۴- هیجانی
- ۵- نیرو بخش ۶- شیدایی ۷- خواب آور (سبک ساز)

که طبعی فعال، سرزنده و بانشاط است. مزاج دمووی مترادف با علایم روحیه متعادل که خلق و خویی معتدل و آرام است.

مزاج بلغمی همسان با روحیه شیدایی و ادوار خویی که حال و احوال آن دائم در نوسان است مزاج سودائی که با نشانه هایی از حساسیت، جدیت و روحیه وسواسی مترادف است. در مقابل این چهارگروه شخصیت چهار مایه

۵- انتخاب دستگاه ر اساس حالات موسیقی ایرانی

در این مورد نکته بسیار مهمی وجود دارد. مایه های موسیقی ایرانی و حالت دستگاهها و نغمه های آن «زمانی» هستند، یعنی تأثیر مطلوب و عمیق آنها وابسته به زمان و وقت است.

هر مایه ای در وقتی با ارتعاشات درونی و بیرونی بیشترین هماهنگی را پیدا می کند و تأثیر عمیق می گذارد. به همین دلیل از آهنگ ها و قطعه های مایه های حزین، مانند شور و سه گاه اگر به وقت مناسب خود شنیده شوند نشاط انگیز و فرح بخش می باشند. بطور کلی مایه های موسیقی ایرانی عاطفی هستند. تمایل به هر دستگاه و مایه ای نشانه نیاز به ارتعاشهای آن است. همان طور که آدمی اگر به غذایی میل پیدا کند، جسم او عناصر آن غذا را می طلبد اگر تمایل به این دستگاهها و نغمه ها در جمعی شیوع داشته باشد نشان از تأثیرهای جوی و سیاله های سماوی و اثری توأم با تأثیرهای عمومی-اجتماعی است.

۶- انتخاب دستگاه ر اساس مزاج، طبایع

عنصرالمعالی، کیکاوس بن قابوس و شمشیر (۴۷۵) در قابوس نامه بطور مفصل به اثر نواختن در طبایع مختلف اشاره دارد. بزرگترین هنر نوازندگی را از آن می داند که متناسب با طبع و حال شنونده بنوازد. بخصوص که براساس چهار طبع مختلف.

رابطه چهار مزاج قدیمی با چهار تیپ شخصیتی همخوان آن به این قرار است: مزاج صفراوی مترادف با علایم سرخوشی و سرزندگی

موسیقی ایرانی را که از دانگ یا ترکیب دانگ های بنیادی ایجاد شده هماهنگ یافتند. به این صورت که مایه چهارگاه با علایم سرخوشی (صفراوی)، مایه های ماهور با روحیه معمولی و حالت طبیعی (دموی)، مایه همایون با علائم سیکلومی و ادوار خویی (بلغمی)، و مایه شور با علایم حساس، نکته بین و حزین (سودائی) در ارتباط هستند.

کاراکتر و احساسی نامتعارف و غریب است.
برای سی پمل ماژور می توان به پرلود و فوگ
باخ در این گام اشاره کرد.

C# Minor : فریاد و زاری حاکی از ندامت،
گفتگویی خودمانی با پروردگار، طلب دوستی و
کمک در زندگی؛ افسوس خوردن از دوستی و و
عشقی ناامید کننده. دو دیز مینور می توان از
آخرین کوارتت بتهوون نام برد

D Major : گام فتح و پیروزی،
تسبیح پروردگار، رجز خوانی، شادی
پس از موفقیت. در سمفونی های
مجلسی، موسیقی نظامی یا مارش،
سرودهای مختص مناسبت ها و
تعطیلات مورد استفاده قرار می
گیرد، در حقیقت این گام نوعی
نغمه سرایی شادمانه است. برای
ر ماژور می توان از سه کنسرتوی
برتر ویولن درتاریخ موسیقی نوشته
ی موتسارت و بتهوون و برامس نام
برد

D Minor : افسردگی زنانه،
جسارتی آمیخته با شوخ طبعی
کودکانه.

Eb Major : گام عشق و ایثار،
گفتگویی صمیمانه با پروردگار. برای
می پمل ماژور سمفونی قهرمانی از
بتهوون که در ایثار گری ناپلئون ساخته شده
بود.

D# Minor : احساس تشویش و اضطراب از
عمیق ترین اندوه های روح، ناامیدی کودکانه،
افسردگی شدید در تاریک ترین شرایط روح. هر
گونه ترس و تردید از لرزش های قلبی از درون
D# Major : مخوف تراوش می کند. چه بسا
اگر ارواح قادر به سخن گفتن بودند، کلماتشان

۷- انتخاب دستگاه ر اساس ویژگی احساسی گامها:

C Major : خلوص کامل، پاکی، سادگی، بی ریایی
و صداقتی کودکانه. برای دو ماژور می توان از
سونات معروف موتسارت شماره ی کا ۵۴۵ را نام برد

C Minor : اظهار عشق و سوگواری در عشقی
ناکام. اشتیاق، افسردگی و حسرتی عاشقانه، این
گام از روحی آسیب دیده حکایت می کند.
برای دو مینور می توان از سمفونی شماره ی ۵
بتهوون نام برد

Db Major : آمیزه ای از حزن، شعف و خلسه.
خنده نیست، لبخند است؛ عزاداری نیست،
تظاهر به گریه است. به طور کلی بیانگر

F Minor : افسردگی عمیق، سوگواری در مراسم
ترحیم، عذاب‌داری، شکوه و شکایت از بدبختی و
اندوه از دست دادن . . برای فا ماژور می توان
از قطعه ی رویا ساخته ی شومان نام برد و
سمفونی روستایی بهتوون . (شماره ی شش)

F# Major : فتح در پی پشت سر گذاشتن
مشکلات، احساس راحتی و فراغت از غلبه بر
موانع؛ انعکاس روحی خشمناک و درگیرهایی که
نهایتاً به پیروزی ختم می شوند در این گام
نهفته است .

F# Minor : گام تیره و تاریک، درست مانند
سگی که جامه ای را می درد، با احساسات در
کشمکش است. کلام این گام خشم و نارضایتی
است.

G Major : روستایی و بدوی، بزمی، قناعت و
رضایت در احساسات، قدردانی محبت آمیز از
دوستی صادق و عشق وفادار؛ در یک جمله:
هر گونه احساس آرام و صلح آمیز قلبی توسط
این گام بیان می گردد . برای سل ماژور که
بسیار محلی صدا می دهد و سر خوشانه ، می
توان به قطعات ایرلندی و اهالی اسکاتلندی
مراجعه کرد

می توانست کاملاً به این گام نزدیک باشد!
E Major : هلهله و فریاد شادی، شور و شغف
ناشی از خنده اما نه به طور کامل؛ این گام
از لذت و سرخوشی حکایت می کند. برای می
ماژور می توان از کنسرتوی بهار از چهار فصل
ویوالدی نام برد که اصلن همین اسم بهار
خود اش نشان می دهد داستان چیست ! و
همین طور قطعه ی صبح گاهی از ادوارد گریگ
نروژی که یک اجبار شنیداری ست.

E minor : بی ریایی، معصومیت زنانه در
اظهار عشق، زاری به دور از شکوه و شکایت،
افسوس همراه با اشک؛ این گام از امید صد
در صد، خلوص و شادی مطلق در گام C Major
سخن می گوید . . برای می مینور هم که
خدا را شکر می توان به کار های مرحوم جواد
معروفی اشاره کرد

F Major : ادب، خوش رویی و آرامش .

جوانی و توکل به پروردگار است . برای لا
ماژور می توان به سمفونی هفت از بتهوون
و هم چنین سونات لا ماژور موتسارت اشاره
کرد.

A minor : زهد و تقوای زنانه، لطافت

طبع. برای لا مینور می توان به قطعه ی ((
رقص آنیتراس) اثر ادوارد گریگ اشاره کرد.

Bb Major : عشق شادمان، باطنی شفاف،
در آروزی دنیایی بهتر به سر بردن.

Bb minor : آفرینشی ظریف که به
صورت تیره و تار جلوه گر می شود، دنیا را
به تمسخر گرفتن؛ ناخشنودی از خود و بقیه؛
نوعی تمهیدات خودکشی از این گام به گوش
می رسد.

B Major : رنگارنگ، اظهار احساسات شدید
و وحشیانه، متشکل از رنگهای پر تشعشع.
عصبانیت ، خشم، دیوانگی، حسادت، درنده
خویی، ناامیدی و کلیه احساساتی که بر
قلب سنگینی می کند در این محدوده قرار
دارد.

B Minor : گام صبر، به آرامی در انتظار
تقدیر و سرنوشت به سر بردن، تسلیم قضا
و قدر الهی شدن. برای سی مینور هم
سمفونی شش چایکوفسکی. (سایت کیوبیس
دات آی آر)

G Minor : ناخشنودی، اضطراب، تند خویی
و نگرانی در مورد ناموفق ماندن برنامه های
آینده؛ در یک کلمه : خشم و تنفر . برای سل
مینور می توان به قطعه ی شانسون تریسته
(A Sad Song) ساخته ی واسیلی کالیننیکوف
اشاره کرد که توضیح کلن در اسم اش وجود
دارد .

Ab Major : دفن کردن، مرگ، تعفن،
پوسیدگی، داوری و ابدیت در این گام نهفته
است. برای لا بمل ماژور می توان به بعضی
از قطعات شوبرت و شوپن مراجعه کرد که
اصلن داستانی بس عمیق و سترگ دارد.

Ab Minor : گله کردن، فشار تا مرحله
خفقان؛ تاسف و زاری، منازعه شدید، در
یک جمله؛ رنگ این گام هر آنچه را که با
مشکلات در کشمکش است، در بر می گیرد .

A Major : این گام اظهار عشق معصوم،
رضایت از روابط احساسی؛ امید به دیدار
مجدد معشوق در حین جدایی؛ طراوت

ادامه این مقاله را در شماره های بعدی مطالعه فرمایید

منبع :

کتاب شناختی بر آواز و دستگاههای آواز ایرانی

(تهیه شده در واحد تحقیق و پژوهش آموزشگاه موسیقی رودکی اصفهان)

موسیقی زورخانه

موسیقی زورخانه

نویسنده : محسن شهرنازدار

به بهانه انتشار ضرب و آواز مرشد محمد مرادی

استاد محمد مرادی، مرشد نامدار یزدی یکی از مرشدان نامدار معاصر است که توانایی ها و ویژگی های اجرایش، او را در جایگاهی منحصر و متفاوت قرار داد و از زورخانه های کهن یزد و اصفهان، به تهران و آنتن رادیو در میدان ارگ کشاند. آواز مرشد محمد مرادی، در چندین دهه، یکی از صداهای مسلط بر سنت آوازی آیین زورخانه در ایران بود. با این حال کیفیت نازل ضبط های موجود از صدای او و مرگ ناگهانی اش در دهه هفتاد، فرصت آشنایی و مطالعه محققان و علاقه مندان به این بخش از فرهنگ شفاهی ایران را محدود کرد. فرصتی که با یافتن ضبط هایی با کیفیت عالی در آرشیو صدابردار خبره؛ آقای رضا جعفری و استقبال انجمن موسیقی ایران برای انتشار آن، به تازگی فراهم شده است. این مقاله به بهانه انتشار و در بروشور این اثر منتشر شده است:

موسیقی و فرهنگ پهلوانی

فرهنگ زورخانه همچنان که بسیاری از زوایا و ویژگی های آیین پهلوانی و آداب قلندری و عیاری و فتوت ایرانی را در پهنه تاریخی اش بازتاب می دهد، حاوی و حافظ بخش مهم دیگری از فرهنگ میرا و شفاهی این سرزمین نیز بوده است؛ بخشی که با عنوان «موسیقی زورخانه» مجموعه ای از رپرتوار آوازی و نیز گنجینه ای از ریتم های قدیم ایران را در بر دارد.

مهمترین علت و سبب این تلقی، به جنبه آیینی مناسک زورخانه باز می گردد. ویژگی های آیینی و اعتقادی این مناسک، گر چه همانند بسیاری از فرهنگهای شفاهی، دست خوش تغییر شده، اما همین ویژگی ها، اسباب حفظ این رپرتوار را نیز فراهم کرده است. به بیان دیگر روابط میان ماهیت ذاتی آیین از یک سو و اشیاء و ادوات و عناصر شکل دهنده آن از سوی دیگر، تولید نوعی ویژگی کرده است که بر اساس آن، «آیین» محتوای درونی اش را حدالمقدور و تا فراگیری نهایی اضمحلال فرهنگی حفظ می کند و به سادگی تن به تغییرات آنی و نیازها و ملزومات جدید نمی دهد. قاعده ای که در تمامی مناسک آیینی و به ویژه اعتقادی وجود دارد.

در پیدایش آداب زورخانه را با بسیاری از نشانه های تاریخی فرهنگ ایرانی تطبیق داده اند و به همانندی ها و نتایج قابل توجهی رسیده اند؛ جنگ افزارهای ایرانیان عهد باستان همچون گرز و شمشیر و تیر و کمان و سپر و طبل و ... به اشکال میل و کباده و سنگ و ضرب در آمده؛ گود چند ضلعی زورخانه به گود مقدس معابد مهری و معماری اماکن مذهبی ایرانیان کهن نسبت داده شده و آتش برافروخته پیش پای مرشد به نشانی از آتش معبد زرتشتیان تعبیر شده است تا ضرب زورخانه را که خود بی شباهت به آتشدان آتشکده ها نیست، با آن گرم کنند. محتوای آداب و تشریفات زورخانه از طرفی دیگر با آداب فتوت ایرانی عجین شده است. در این باره فتوت نامه های بسیاری همچون فتوت نامه سلطانی حسین واعظ کاشفی، فتوت نامه های شیخ شهاب الدین شهید، و نیز رسالاتی در این باره از عطار و امام فخر رازی و عبدالرزاق کاشانی و علاءالدوله سمنانی و دیگران باقی مانده که منابعی بسیار غنی برای مطالعه زمینه های پیدایش محتوای آیینی و آداب رسمی سنت پهلوانی و ورزش باستانی است از طرفی پهنه فرهنگی و گستره ای که فرهنگ زورخانه در آن وجود دارد، روشنگر رابطه آن با فرهنگ رسمی ایرانی در حوزه قلمرو پادشاهی و فرماندهی حکومت های مرکزی در ادوار تاریخ ایران است. وجود زورخانه و ورزش باستانی از عراق تا افغانستان در غرب و شرق و برخی استانهای دیروز قفقاز و جمهوری های مستقل امروز در شمال، گویای حضور آیین پهلوانی و فرهنگ زورخانه در پهنه تمدن ایران بزرگ و فرهنگ رسمی و معیار ایرانی است؛ موقعیتی که موسیقی دستگاهی نیز در همه این پهنه وسیع داراست و بخشی از هویت و فرهنگ معیار ایرانی را شکل داده است.

موسیقی در زورخانه با تکیه بر این فرهنگ معیار

موسیقی زورخانه بر همین اساس و با همه تغییراتی که به نظر می رسد در چند دهه اخیر پذیرفته، هنوز حاوی بخشهای اصلی از فرهنگ موسیقایی گذشته ایران است. گرچه موسیقی نیز همپای محتوای آیینی آداب زورخانه و میراث پهلوانی، در سه دوره کلان عصر اسطوره، با نشانه شناسی رستم شاهنامه و دوره تاریخی با محور محمودابن ولی الدین خوارزمی معروف به پوریای ولی و همچنین دوران معاصر، خود را بازتعریف و بازسازی کرده است.

نشانه این الگوها را در تصاویر، نقش ها و اشیاء تزئینی زورخانه می توان شناسایی کرد؛ پرده هایی از شاهنامه و هفت خوان تا شمایل امام اول شیعیان، در کنار آلات و ادوات آیین قلندری و تصوف همچون کشکول و تبرزین و گاه متن هایی از فتوت نامه ها و سرانجام تصاویر پهلوانان عصر جدید.

در موسیقی؛ این همگرایی و همگونی عناصر به ظاهر متضاد، با محتوای کلامها در اجرای مرشد شکل می گیرد، حمد و ثنای ذات احدیت و اذکار مدح محمد مصطفی (ص) و حضرت علی (ع) که غالباً آغازگر کلام و آواز مرشد است تا اشعاری از شاهنامه که مبین رزم آوری و دلاوری های قهرمانان اسطوره ای ایرانی است و نیز اجرای اشعاری از عارفان و شاعران متصوف همچون مولانا جلال الدین و حافظ و اشعار حکمی و پند آموز سعدی علیه رحمه... همه و همه همپای موسیقی زورخانه نقل و نقالی می شود. گو اینکه این مجموعه به ظاهر متفرق، گویای زوایای پنهان و آشکار آیین فتوت و عیاری و پهلوانی ایرانیان است؛ خصایصی که در طول سده ها در گذار از فراز و فرود تاریخی ایران شکل یافته و در هر عصری از فرهنگ غالب عصر متمایز شده و در عین حال بیانگر بخشی از جوهره فرهنگی آن عصر در طول تاریخ شده است. کافی است سیر پر نشیب و فراز تکوین طریق فتوت را از سده های اول هجری تا دوران ناصرالدین الله در قرن هفتم و پس از آن تا دوران صفوی و سپس تا عصر حاضر دنبال کنیم تا نقش شرایط اجتماعی، سیاسی و فرهنگی هر عصر را در این سیر تکاملی دریابیم.

در کنار نتایجی که از این تاریخ تحلیلی به دست می آید، محققان بسیاری، همه عناصر فرهنگی موثر

عموماً متکی بر رپرتوار موسیقی دستگاهی و رسمی ایران است.

ضرب زورخانه

مشخصاً دو ساز از دو خانواده در اجرای موسیقی زورخانه حضور دارد یکی تنبک، تمبک یا «ضرب زورخانه» از خانواده سازهای ممبرافون و دیگری «زنگ» از خانواده سازهای ایدیوفون.

در این میان «کباده» نیز گرچه ابزار حرکات آیینی زورخانه است اما به سبب نسبتی که صدای ناشی از اجرای حرکات ورزشی کباده با ساز و آواز مرشد پیدا می کند، می تواند در خانواده سازهای خود صدا یعنی ایدیوفون ها طبقه بندی شود. اما به هر روی ساز اصلی اجرای موسیقی زورخانه تمبک است. تمبک زورخانه از جمله سازهای پوستی و طبل های یک سو پوست است که بدنه آن از گل پخته ساخته می شود، گرچه در گذشته نمونه های چوبی و فلزی آن نیز وجود داشته است.

«تنبک زورخانه رکن مهم مراسم ورزش زورخانه یا ورزش باستانی و بزرگترین پوست صدای یک طرفه (یک طرف باز) از لحاظ اندازه در ایران است که با دست نواخته می شود»

تنبک زورخانه در قیاس با تنبک در اجرای موسیقی دستگاهی، دهانه باز تری دارد و نفیر آن نیز کوتاه تر و گلوی اتصال نفیر با بدنه اصلی، تنگ تر است. امروزه تنبک سفالی زورخانه را بیشتر در کارگاههای سفالگری یزد، همدان و اصفهان می سازند. ساخت تنبک سفالی زورخانه در این مناطق، با فهرستی که از پهلوانان سرشناس ایران از سده هفتم هجری تا کنون وجود دارد، قرابت مکانی پیدا کرده است؛ نام پهلوانانی همچون پهلوان فیله همدانی؛ سده هفتم هجری، پهلوان نداقی عراقی اصفهانی؛ سده دهم، پهلوان کبیر اصفهانی؛ سده دوازده، پهلوان عسگر یزدی؛ سده سیزدهم، پهلوان ابراهیم یزدی، پهلوان علی میرزای همدانی و ... می تواند نشانی از رواج بیشتر سنت زورخانه در این مناطق باشد.

در مجموع مبنای اصلی تمام حرکات ورزشی در زورخانه، از سرنوازی تا سنگ گرفتن، شنا، میل گرفتن

، میل بازی، چرخ، کباده و ... ریتم های اجرا شده توسط تنبک است. ریتم های رایج در اجرای ضرب زورخانه و در همزاهای با حرکات ورزشی عمدتاً عبارتند از: ۲/۴، ۳/۴، ۴/۴، ۶/۴، ۶/۸، و ...

زنگ زورخانه

زنگ زورخانه نیم کره ای فلزای است که در بالای سر مرشد آویزان می شود. مرشد گوی فلزی داخل نیم کره را به دست می گیرد و به بدنه داخلی زنگ می کوبد. زنگ در اجرای مرشد کارکردهای متعددی دارد که مهمترین آن سلام زورخانه و شروع حرکات است. همچنین در موعد تغییرریتم و حرکات جدید نواخته می شود. علاوه بر این زنگ را به نشانه احترام نیز می زنند؛ جایی که نام بزرگی برده می شود یا پهلوانی به زورخانه می آید یا «میاندار» و سایر ورزشکاران در گود اعلام «رخست» می کنند و مرشد گاه با صدای زنگ «فرست» را اعلام می کند.

عده ای رسمیت یافتن زنگ در مراسم زورخانه را

شناخته شدند و سپس در طول زمان عمل نواختن تنبک زورخانه را نیز عهده دار شدند به عبارت دیگر، مرشد یا کهنه سوار زورخانه و نوازنده تنبک مبدل به شخص واحدی شدند.» به هر روی مرشد امروزی ضرب گیر و خواننده و دارای جایگاهی ویژه در زورخانه است. مرشد در جایی که «سردم» نام دارد می نشیند. سردم در مکانی مسلط به گود قرار دارد. در برخی زورخانه ها، سردم را با ادوات جنگی کهن همچون زره و کلاه خود و شمشیر... و یا کشکول و تبرزین تزیین می کنند.

مرشد به مراسم و حرکات ورزشی زورخانه آگاهی کامل دارد و از مهارت‌های نواختن ضرب برخوردار است. علاوه بر این او به برخی گوشه های آوازی و تکنیک های آواز در موسیقی دستگاهی که در آوازهای زورخانه متداول است تسلط کافی دارد. عمده آوازهای رایج در اجرای مرشد، گوشه هایی از دستگاههای هایون، شور و آوازهای شوشتری، دشتی و بیات ترک است. همچنین استفاده خلاقانه از مثنوی های موجود در رپرتوار موسیقی دستگاهی با اشاراتی به شیوه آوازی نقالان در خوانش ابیاتی از شاهنامه، سبک آوازی مرشد زورخانه را متمایز و منحصر می کند. آواز مرشد اغلب فاقد تحریر های رایج و بخصوص امروزی در نحوه اجرای آواز موسیقی دستگاهی است. این تفاوت در لحن و تکنیک، آواز مرشد را اصیل تر جلوه می دهد. تسلط بر مناسب خوانی و مناسب نوازی، بهره مندی از محفوظات وسیع شعر و کلام و مهارت در اجرای تکنیکهای آوازی زورخانه، ضمن برخورداری از توانایی برای رهبری حرکات ورزشکاران، مرشدان شاخص را از دیگران متمایز می کند.

به پهلوان اکبر خراسانی در سده سیزدهم هجری نسبت می دهند.

مرشد

«مرشد» رهبر معنوی زورخانه است. مرشد یا «ضرب گیر» که در گذشته به کهنه سوار نیز شهره بوده است، با شناخت کاملی که از اجرای حرکات و ترتیب آنها در زورخانه دارد، هدایت حرکات ورزشی را نیز عهده دار است. در گذشته، همانطور که از ریشه شناسی واژه به دست می آید، مرشد نقش راهبری و آموزش افراد در زورخانه را نیز بر عهده داشته است و همزمان که شالی بر دوش و چوب دستی به نام تعلیمی در دست داشته، حرکات افراد را هدایت و نکات آموزشی را به آنان یاد آور می شده است.

به نظر می رسد پیشتر ها نقش مرشد یا کهنه سوار صرفاً تعلیم مهارت‌های ورزشی و آداب زورخانه بوده و نوازندگی و خوانندگی را شخص دیگری بر عهده داشته است. «از اواخر عهد صفوی که اصول تصوف و عرفان در زورخانه ها نیز رواج یافت، کهنه سوارهای زورخانه به تدریج به عنوان مرشد

منابع:

- ۱- نگاه کنید به: مقدمه فتوت نامه سلطانی، تألیف حسین واعظ کاشفی سبزواری، به اهتمام محمد جعفر محبوب
- ۲- درویشی، محمد رضا، دایره المعارف سازهای ایران، جلد دوم، صفحه ۳۷۶، ماهور

نوازندگان و هنرمندان خیابانی گدا نیستند

نویسنده: آزاده باقری

«نوازندگان و هنرمندان خیابانی گدا نیستند» این جمله، چندماهی است که در شبکه های اجتماعی مختلف بازنشر می شود. نظرات هم درباره آن مختلف است. برخی کاربران موافق اند و اعتقاد دارند این نوازندگان خیابانی، هنرمندانی اند که می خواهند از فضای شهری برای نشان دادن استعداد و توانایی های خود استفاده کنند. اما آنهایی که مخالف این موضوع هستند می گویند اینگونه اجراهای موسیقی در خیابان، قصد گسترش نوعی از موسیقی غیر مجاز و آزاردهنده را دارند که گوش دادن به آن در مدت طولانی باعث ایجاد احساس ناخوشایند ذهنی می شود. فرقی نمی کند در خیابان جردن باشید یا بازار تهران؛ آنها در همه جا هستند و برخی شان به عنوان امضا و نشانی های معروف محله ها نشاخته می شوند. شاید در سال های دور وقتی صحبت از موسیقی خیابانی می شد ذهن همگی بر می گشت به کوچه گردهایی که با دستگاه آکاردئون در کوچه ها پرسه می زدند یا در نهایت با زدن نی و عبور از میان عابران پیاده سعی می کردند تا از آنها پولی دریافت کنند. اما این روزها استفاده کردن از هنر و سازهای موسیقی کمی فرق کرده. دیگر کسانی که دست به ساز می برند لباس های نکدی گری نمی پوشند یا از سازهای کهنه و شکسته استفاده نمی کنند. بلکه جوان هایی هستند خوش پوش با سازهای حرفه ای.

در این مطلب به سراغ یک گروه موسیقی به نام زرد یواش رفته ایم که چند سالی می شود فعالیت خود را به صورت گروه شش نفره آغاز کرده و ویدئوهای اجرای آنها در سایت آپارات به عنوان یکی از پربازدیدترین لینک ها دست به دست به اشتراک گذاشته می شود. علاوه بر این با دو نفر دیگر به نام های عارف و بردیا که سال ها می شود در کنار خیابان به صورت انفرادی و گروهی موسیقی های خیابانی اجرا کرده اند گفت و گو کردیم که می توانید در ادامه بخوانید.

کمی آهسته تر رد شو

پیام ملکوتی ۳۴ ساله، مدیر گروه موسیقی خیابانی «زرد یواش» است که از سال ۸۱ با وجود آلوده بودن به هروئین برای درآوردن هزینه مصرف اعتیادش ساز می زد. اما بعد از ترک مواد تصمیم می گیرد با جدیت این حرفه موسیقی خیابانی را ادامه بدهد و گروهی را هم به نام «زرد یواش» دست و پا می کند. از آن زمان دو سال می گذرد. او در گفت و گو با هفت صبح گفت: «موسیقی خیابانی از ۱۶۳ سال پیش در انگلستان شکل گرفت. ۵۰ سال هم می شود که در ایران موسیقی خیابانی رواج پیدا کرد. قبل از انقلاب فروغی جزو اولین کسانی بود که در خیابان ولیعصر گیتار می زد. بعد از انقلاب هم سازهایی مانند تار، سنتور، آکاردئون و ضرب از جمله سازهایی بود که در خیابان استفاده می شد؛ اما کسی از گیتار استفاده نمی کرد.

سال ۸۱ بود که من به صورت انفرادی شروع به گیتارزدن در خیابان ها کردم. آن زمان من معتاد بودم و هروئین مصرف می کردم. به خاطر اینکه خرج موادم را در بیاورم گیتار می زدم. هم به من توهین می شد و هم من را تشویق می کردند. تا اینکه به مرور تصمیم گرفتم ترک کنم و زدن ساز در خیابان را ادامه دهم اما دیگر به تنهایی این کار را نکنم بلکه به صورت گروهی این کار را ادامه بدهم.

پیام ملکوتی از زمانی می گوید که گروه موسیقی خیابانی «زرد یواش» را به وجود آورد: «از دو سال پیش گروهی به نام «زرد یواش» را ثبت کردیم و برای شناساندن آن به مردم صفحه های مختلفی در شبکه های اجتماعی ایجاد کردیم. گروه «زرد یواش» شش نفر است. من خودم گیتار می زنم و می خوانم. گیتار کلاسیک، گیتار الکترونیک، ساز دهنی، ساکسیفون، تومبا از جمله سازهایی هستند که در گروهمان استفاده می کنیم.»

موسیقی خیابانی، نمایش هنر است

مدیر گروه موسیقی «زرد یواش» از اجراهای مختلف شان می گوید که در این دو سال علاوه بر خیابان های تهران در شهرستان های مختلف ایران هم داشته اند: «ما در اکثر نقاط مختلف تهران اجرا داشته ایم.

شهرستان های مختلفی هم مانند شیراز، قزوین، مشهد، کرج، رشت، نوشهر، شمسوار و... نواخته ایم. هدف اولیه ما از تشکیل این گروه این بود که یک فولکس زرد داشته باشیم و با آن به روستاهای مختلف برویم و ساز بزنیم و سراغ کسانی برویم که شاید تا به حال ساز از نزدیک ندیده باشند. ولی این هدف محقق نشد. با این حال اسم «زرد یواش» روی گروه ماند. چند گروه دیگر هم مانند ما مشغول به این کار هستند اما من شخصا ادعا دارم که جزو اولین کسانی هستم که موسیقی خیابانی را در ایران راه اندازی کرده ام.» ملکوتی در پاسخ به این سوال که برخورد مسئولان مختلف مانند وزارت ارشاد و شهرداری با آنها چگونه است، گفت: «برخوردها متنوع است. یک جا جلوی ما را می گیرند و می گویند جمع کنید. جای دیگری حتی از ما حمایت هم می کنند. در کل نگاه ها متفاوت است. خیلی وقت ها شده که آمده اند و با اعتراض خواستند ما کارمان را جمع کنیم اما مردم مانع شدند و اجازه ندادند که چنین اتفاقی رخ بدهد.

هدف: ارتقای موسیقی خیابانی

او یکی از طرفداران سبک موسیقی خیابانی است چون زمانی که تصمیم به این کار گرفت هیچ وقت به این فکر نمی کرد که بخواهد با اجرای کنسرت یا اجرا در استودیو هنر خود را به نمایش بگذارد. «من بعد از اینکه توانستم نظر مردم را به موسیقی که ساخته ایم و شعرهایی که خودمان می گوئیم جلب کنم تصمیم گرفتیم که آلبوم کارهایمان را بیرون بدهیم. متأسفانه در ایران ابتدا باید کاری کنیم که معروف شویم و صدایمان شنیده شود بعد از اینکه این اتفاق افتاد تازه آلبوم بیرون بدهیم تا به فروش برسد. ما از این

نداشته اش می اندازد. بردیا از خودش می گوید و اینکه چطور شد وارد دنیای ساز و موسیقی شد و به هفت صبح گفت: «دانشجوی موسیقی آکادمی هنر دانشگاه تهران هستم و موسیقی جهان می خوانم. به موسیقی خیلی علاقه دارم ساز زدن و خواندن را دوست دارم، رفتم و زدم.» از اینکه شاید کاری که می کند خلاف عرف باشد هم ابایی ندارد و می گوید آن کار را انجام می دهد حالا می خواهد کاری مثل ساز زدن در خیابان باشد.

اما عارف بدون اینکه به کلاس یا آموزشگاه خاصی رفته باشد خودش به تنهایی دست به ساز شده و با گیتاری که در خانه تنها برای دکور گوشه خانه قرار داشت موسیقی را آغاز می کند و هر جا که بشود می ایستد و برای مردم ساز می زند. او درباره کاری که می کند به هفت صبح گفت: «نزدیک ۱۰ سال پیش، در خانه گیتاری داشتیم که پدرم خریده بود و بیشتر حالت دکوری داشت. یک روز با دوستان به پارک طالقانی رفته بودیم، گروهی در طبیعت برای خودشان ساز می زدند و من هم با دیدن این صحنه خیلی لذت بردم و با خودم گفتم من هم گیتار دارم، چرا یاد نگیرم؟ استاد نداشتم، یکی از دوستانم آهنگساز بود. پیش او می رفتم و با موسیقی و نت خوانی آشنا شدم. بعد از سه ماه توانستم بزنم.»

عارف قبل از اینکه ساز زدن در خیابان را تجربه کند چندین سال به ساختن آهنگ و کار در استودیو

کار دو هدف داریم. هدف اول از چهره شدن هم این است که برای کارتن خواب های کنار خیابان پولی در بیاوریم. هدف دومان هم این است که برای موسیقی خیابانی فکری کنیم تا تکانی بخورد. هیچ وقت تلاش نکردیم تا از طریق اجرای کنسرت یا بیرون دادن آلبوم فعالیت خودم را ادامه دهیم. چون این سبک موسیقی خیابانی را می پسندیم. ما برای ارتقای موسیقی خیابانی آلبوم بیرون می دهیم.» از درآمد که می پرسیم مانند خیلی از حرفه های مختلف از اعلام دقیق درآمد خودداری می کند و گفت: «تقریباً هر روز اگر شرایط آب و هوایی مساعد باشد روزی سه ساعت ساز می زنیم و می خوانیم. هر بار هم نقطه ای از شهر را برای این کار انتخاب می کنیم. درآمدها مشخص نیست. یک روز ممکن است در عرض دو ساعت ۷۰۰ هزار تومان جمع کنیم و در یک روز سه ساعت زده و خوانده ایم ۱۰۰ هزار تومان هم جمع نشده است. بعد از جمع شدن پول هم آن را تقسیم بر شش می کنیم.»

اولین بار مشکل مالی داشتم

بردیا یکی از گیتارزن هایی است که معمولا می توان او را جلوی ساختمان همراه اول خیابان ونک دید. صدایش با چنان سوزی از حنجره اش بیرون می آمد که هر رهگذری را یاد غم های داشته و

مشغول بوده. بالاخره روزی می رسد که حتی پول رفتن به خانه را هم ندارد و با اینکه کلی خجالت می کشید اما می نشیند و می زند: «سمت مترو صادقیه بودم و همیشه هم می دیدم یک نفر کنار ایستگاه مترو ساز می زند. شب بود، هوا تاریک و ابری بود (خنده)، با کلی خجالت به خاطر مشکل مالی ام نشستم، کاور گیتار را جلویم گذاشتم، چشم هایم را بستم و شروع کردم به زدن. یک ساعت زدم و خواندم و در همان مدت ۳۰ هزار تومان درآوردم. فقط همین یک بار هم بود که به خاطر فشار مالی این کار را کردم و تا مدت ها سمتش هم نرفتم.»

دو سال دوندگی برای مجوزی که هیچ وقت نگرفت

اما بردیا از همان ابتدا که تصمیم می گیرد کنار خیابان ساز بزند با انگیزه این کار را کرده بود و می گوید آنقدر این کار را دوست داشته که حتی دوستانش را هم ترغیب کرده تا او را همراهی کنند: «اولین بار اعتماد به نفسش را داشتم. البته کمی استرس هم طبیعی بود. اوایل بهار امسال برای اولین بار کنار خیاباز ساز به دست گرفتم. از چند سال پیش هم خیلی دوست داشتم این کار را بکنم اما شرایطش پیش نیامد. به هم دوره های خودم می گفتم آنها موافق نبودند و اعتقاد داشتند دانشجوی موسیقی هستیم و در شان ما نیست.

جسارت نباشد اما برای من مجلس رفتن خیلی زشت است چون یک هنرمند آن چیزی که درونش هست را نمی تواند در مجلس میهمانی ارائه دهد. بارها شده شعر و موسیقی فروخته ام؛ اما سفارش بدهند همان جا کار را قطع می کنم. اولین بار در خیابان ونک بعد از مرکز خرید زدیم. سه نفره رفتیم. پیش بیاید چند نفری می رویم.» بردیا می گوید چون دل شکسته است بیشتر از دوستانش تمایل به این کار دارد اما دل شکسته اش برای شکست عشقی نیست و بلکه دلش هنوز پیش آلبومی مانده که دوسال برای آن دوید اما مجوز نگرفت...

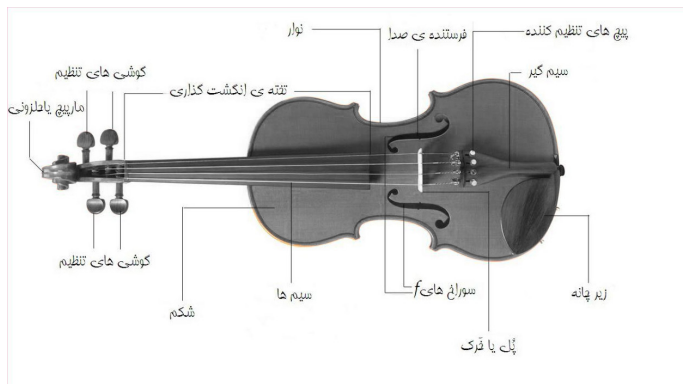
تورج نحوی

نوازنده ، نویسنده و پژوهشگر حوزه هنر و موسیقی

سازهای زهی (زخمه ایی - آرشه ایی) موسیقی غربی - شرقی (کلاسیک و غیر کلاسیک)

سازهای زهی آن دسته از سازهای موسیقی هستند که در آنها صدا از ارتعاش زه یا تار یا سیم تولید می‌شود. معمولاً با زخمه زدن یا ضربه زدن و یا کشیدن کمان و آرشه بر روی این زه‌ها صدای دلخواه از ساز در می‌آید. سازهای زهی را به صورت‌های مختلف بخش‌بندی کرده‌اند.

ویولون (violin)

ساز زهی و آرشه‌ای است. این ساز کوچک‌ترین عضو سازهای زهی آرشه‌ای است. برای نواختن معمولاً روی شانه چپ قرار می‌گیرد و با آرشه که در دست راست نوازنده است نواخته می‌شود.

کوک سیم‌های ویولن از زیر به بم به ترتیب: می (سیم اول)، لا (سیم دوم)، ر (سیم سوم)، سل (سیم چهارم).

اصوات سیم‌های مجاور نسبت به یکدیگر فاصله پنجم درست را تشکیل می‌دهند. در این وسعت صدا ویولن قادر است تمام فواصل کروماتیک و کوچکتر از آن را اجرا نماید. نقش این ساز چه در ارکستر بزرگ چه به طور جمعی و انفرادی بسیار پر اهمیت است. وجهه جهانی ویولن را می‌توان در سازگاری آن با فرهنگهای مختلف و حضور این ساز در موسیقی ملل مختلف دید. محبوبیت این ساز بخاطر حالتی با معنا و زیاد آن است، صدای موج گونه این ساز میتواند هم اهنکهای آرام و احساسی وهم قطعات تند و خیره کننده را باهمان میزان تاثیر گذاری میتواند ایجاد نماید

تاریخچه ویولون

تاریخچه ویلن در اروپا به قرن ۹ میلادی باز میگردد. بسیاری معتقدند که ویلن نمونه تکمیل شده ساز رباب است. رباب سازی است که بعدها وقتی به اروپا آورده شد و تغییراتی در آن بوجود آمد به نام ربک در اروپا شهرت گرفت. برخی بر این باورند که ساز ویلن متعلق به یک امپراطوری هند در ۵۰۰۰ سال قبل از میلاد بوده است و برخی دیگر ریشه آن را در افریقا و حتی کشورهای عربی میدانند. فرمانهای اولیه دارای سوراخی بودند که بر روی ساز قرار داشت اما بعدها این سوراخ از بدنه سازها حذف شدند و این ساز با چهار سیم سر آغاز ساز ویلن تکامل یافته در سالهای آینده شد. در اروپا از قرن ۱۱ به بعد ساز ویلن به صورت تکامل یافته دیده می‌شود.

پیشینه ساز

از اولین سازندگان ویلن می‌توان به گاسپارو برتولونی ایتالیایی نام برد، که در برخی موارد وی را مخترع این ساز می‌دانند. از شاگردان مشهور گاسپارو برتولونی آندره آماتی بود که او هم بهترین سازنده ویولن در سطح جهان یعنی آنتونیو استرادیواری ایتالیایی را پرورش داد. تا کنون کسی در جهان پیدا نشده که نه تنها بتواند هنر او را تکمیل نماید بلکه قادر نبوده ویولنی بسازد که از حیث زیبایی و صوت بتواند با ویولن‌های آنتونیو استرادیواریوس برابری نماید. جلا و ظاهر خوش ویولن استرادیواریوس چیزی در حد کیفیت خورشید که روی پوست ابریشمی تابیده باشد است و هم چنین نرمی و لطافت خاص و منحصر به فرد یا می‌توان گفت پختگی.

یکی از کارهای استرادیواریوس ایجاد ویولن کنسرت است که با طنین نیرومند خود در کنسرتها مقام ارجمند دارد و موسیقی بیشتر از این لحاظ مدیون استرادیواریوس می‌باشد.

تاکنون بیش از سه سده از اختراع اولین نمونه ویولن توسط گاسپارو برتولونی میگذرد و در این مدت با وجودی که کشفیات جدیدی در علوم فیزیک و شیمی نموده‌اند نه تنها نتوانسته‌اند در ساختمان ویولن تغییری بدهند بلکه از رموز کار سازندگان قدیم نیز چیزی درک نکرده‌اند.

بخش‌های ویولون

خرک (در جلو)، گریف (جسم سیاه‌رنگ در عقب) و سیم‌های ویولون
این ساز از ۵۸ قطعه مختلف با ۳۶ سانتی متر ساخته می‌شود. وزن آن در حدود ۴۰۰ گرم با
قابلیت تحمل ۷/۷ کیلوگرم بار می‌باشد.

ویلن از بخش‌های زیر تشکیل شده است :

• **آرشه:** یا کمان ترکه‌ای چوبی است که رشته‌های موی دم اسب در طول آن کشیده شده و به دو سر آن ثابت شده‌است.

• **جعبه طینتی (جعبه ریزونانس):** جعبه‌ای است که از سه بخش صفحه روئی، صفحه زیرین و زوارهای دور تشکیل شده‌است. گریف، خرک و سیم گیر در این ساز از جنس چوب آبنوس (به دلیل استحکام بیشتر) می باشد.

• **دسته یا گردن:** در واقع دنباله چوب آبنوس تکیه سیم هاست که محل انگشت گذاری نوازنده در قسمت بالای آن قرار دارد. نوازنده ویولن قادر است در تمام طول چوب آبنوس انگشت گذاری کند. انتهای دسته به جعبه کوچکی (جعبه کوک) ختم می‌شود که سیم‌ها در درون آن به دور گوشی‌های کوک پیچیده می‌شوند.

• **خرک:** پلیست بین سیم‌ها و جعبه طینی. نقش خرک تقسیم راه سیم‌ها، نگه داشتن سیم‌ها با ارتفاع خاص برای عبور بر روی جعبه طینی و انتقال ارتعاشات سیم‌ها به جعبه طینی. در داخل جعبه طینی استوانه چوبی کوچکی قرار دارد (تقریباً در زیر محلی که خرک قرار دارد)، که نقش آن انتقال ارتعاشات به صفحه زیرین ساز و مانعی در جهت عدم شکسته شدن صفحه روئی ساز از فشار سیم‌ها و خرک.

• **گریف:** از آبنوس ساخته شده و در طول دسته ویلن چسبیده است و تا میانه جعبه ساز ادامه دارد. گریف بخشی است که نوازنده با انگشت خود سیم را به آن می چسباند و به این ترتیب طول سیم را کوتاه می کند و نت های مختلف را می نوازد.

• **سیم گیر:** از آبنوس ساخته شده و در فاصله اندکی از خرک تا آخر ته ویولن کشیده

شده‌است. با زهی از جنس روده یا پلاستیک یا سیم به دکمه‌ای که در قسمت پائین جدار تعبیه شده بند می‌شود.

• **سیم‌ها:** سیم‌ها از جعبه کوچک سر ساز آغاز شده در طول چوب آبنوس تکیه‌گاه سیم‌ها ادامه یافته، از روی خرک عبور کرده و در سیم‌گیر مهار می‌شوند. سیم‌های ویولن قبلاً از روده گوسفند (زه) ساخته می‌شد. امروزه در سیم‌های بم‌تر، روی روده سیم فلزی نازکی می‌پیچند و در سیم‌های زیرتر از مفتول فلزی تنها استفاده می‌شود.

نقش این ساز چه در ارکسترها، به صورت گروه نوازی و چه در ارکستر مجلسی و حتی بصورت تکنوازی پر اهمیت است و بیشترین نقش را در ارکستر بر عهده دارند. نخستین سازندگان معروف ویولن ازیالتا هستند. گاسپارو داسالو نخستین ویولن حقیقی را ساخت، اما معروفترین ویولن‌ها در شهر کرمونا ساخته شدند. آندره آماتی و فرزندش نیکولا آماتی و شاگردش آنتونیو استرادیواری، بهترین ویولن‌های دنیا را تاکنون ساخته‌اند.

کوک ساز

نت های مشخص شده دارای فاصله پنجم می باشد

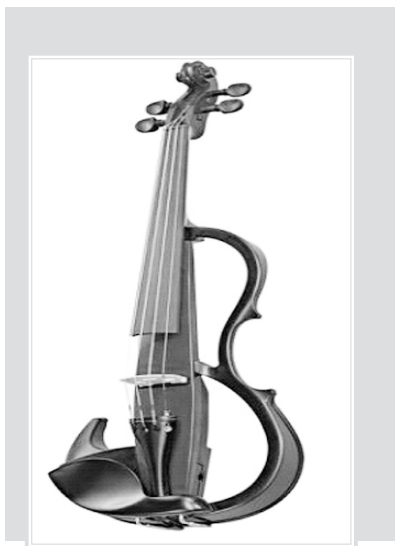
محدوده صوتی

این ساز دارای وسعت صوتی ۳ اکتاوی میباشد.

با تمام فواصل کروماتیک

ویولن الکتریک

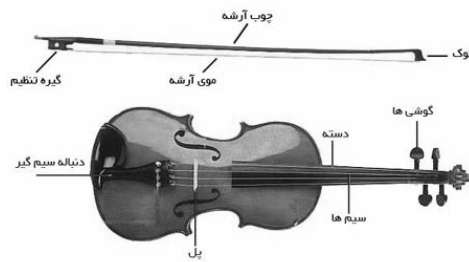
ویولن الکتریک ویولنی است که به یک خروجی الکتریکی صدا مجهز شده است و معمولاً دارای بدنه ی فلزی می باشد. ویولن الکتریک اولین بار در سال ۱۹۲۰ توسط « Stuff Smit » در موسیقی جاز و بلوز مورد استفاده قرار گرفت (البته نه به این شکل امروزی!). شرکت « Electro Stringed Instrument » در خلال دهه های ۳۰ و ۴۰ برای اولین بار اقدام به ساخت و فروش ویولن الکتریک نمود. کمپانی « Fender » نیز تعدادی کمی از این ساز در اواخر ۱۹۵۰ به فروش رساند. می توان یک ویولن آکوستیک را نیز با افزودن یک پل فیزوالکتریک یا قرار دادن یک پیکاپ در بدنه ی آن، به یک ویولن الکتریک تبدیل نمود. البته دلیل اینکه ویولن های الکتریک ساخت کارخانه، دارای بدنه ی فلزی هستند این است که از شدت طنین تقویت شده در داخل بدنه تا حدودی کاسته شود، به خاطر آنکه ویولن الکتریک در مقایسه با ویولن آکوستیک صدایی خام تر و تیز تر دارد که در صورت بالا رفتن فرکانس، ممکن است به شدت گوش را اذیت کند. صدای این نوع ویولن مختص موسیقی راک، پاپ و سایر سبک های موجد می باشد. ویولن های با بدنه ی فلزی اصولاً یک طراحی غیر سنتی و مینیمالیستیک برای کم کردن وزن دارند، لذا معمولاً دارای بدنه ی نرمال، همانند ویولن آکوستیک نیستند. برای ساخت بدنه از موادی همچون فیبر های کربن، شیشه و یا کولار استفاده می شود. ویولن های الکتریک ممکن است تعداد بیشتری سیم نسبت به آکوستیک داشته باشند، حتی تا ۷ سیم. کوک سیم های اضافی به این صورت می باشد:

Low C --- ۵ String

Low C & Low F --- ۶ String

Low C & F & Bb --- ۷ String

سیگنال های ویولن الکتریک همانند گیتار الکتریک بر اثر پردازش های الکترونیکی، برای بدست آوردن صدای دلخواه بوجود می آید. ویولن های الکتریکی معمولاً از پیکاپ های مغناطیسی و یا فیزوالکتریک استفاده می کنند که در پیکاپ های مغناطیسی لازم است که رشته های ویولن از جنس یک عنصر حاوی آهن باشند (مثل استیل). البته پیکاپ های مغناطیسی مشکلاتی ایجاد می کنند که باعث شده است استفاده از نوع فیزو الکتریک معمول تر شود. پیکاپ های فیزوالکتریک امپدانس خروجی بیشتری دارند و لذا می بایست آنها را به یک پیش کاو قوی متصل نمود تا سیگنال ها بافر شوند. جالب است که امروزه ویولن های الکتریکی حتی قابلیت اتصال به جانبی از طریق پورت USB ۲.۰ را نیز دارند (MIDI)

یک ساز زهی ارشه ایی از خانواده ویول که در قرن ۱۶ میلادی در شمال ایتالیا ساخته شده جنس این ساز از چوب با سیمهای فولادی بوده و دارای ۴۳ سانتی متر طول میباشد اودر حدود ۷ سانتی متر از ویلن معمولی بزرگتر است

این ساز که ویولا دابراتچیوهم نامیده میشود. ، به معنی ویولای روی دست است و از کلمه براتچیو و لغت براتچه که به زبان آلمانی است استخراج شده است. (در ایران با نام ویولا یا آلتو شناخته شده است. به این دلیل آلتو گفته می شود چون صدای زیر و بم زنانه را به این شکل استفاده کرده اند: سوپرانو برای ویولن و صدای آلتو برای ساز آلتو). بنابراین نام ویولن آلتو به خود گرفت. همچنین ویولا، برای جلوگیری از گمراهی به کار برده شد.

کوک ویولا:

ویولا صدای منطقه متوسط سازهای این خانواده را می دهد: از ویولن بم تر و از ویولن سل زیرتر. از نظر شکل ظاهری مثل ویولن ولی کمی بزرگتر (یک هفتم) است. چهار سیم ویولا مانند ویولن با فاصله پنجم درست با هم کوک می شوند. زیرترین سیم نت لا با بسامد ۴۴۰ هرتز است که به فاصله ششم بزرگ بالای نت دوی وسط پیانو است. سیم های بعدی به ترتیب ر، سل، و دو کوک می شوند. نت هایی که آلتو اجرا می کند در کلید دوی خط سوم نوشته می شوند.

کوک ویلن آلتو

وسعت صدایی :

این ساز دارای سه اکتاو وسعت صوتی میباشد.

با تمام واصل کروماتیک

ویولا باسا (Viola Bassa):

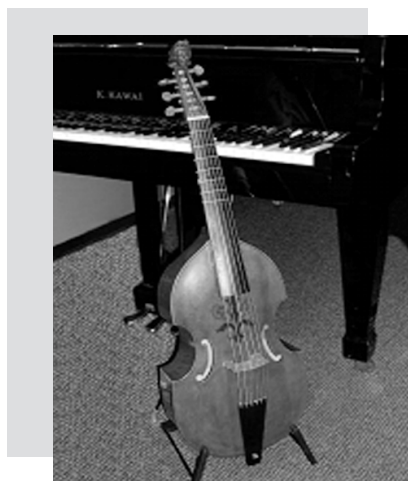
یکی از سازهای زهی با صدای بم بود که تا ۱۹۰۵ مورد استفاده قرار گرفت. سیم های آن، مثل ویولای امروزی Do-Sol-Re-La است و فاصله پنجم از هم کوک می شد.

ویولا باستاردا (Viola bastarda):

یک ویولا داگامبای بزرگ، دارای شش یا هفت سیم و تعداد بسیاری سیم واخوان است که در زیر خرک و دست ساز کشیده شده است. از سازهای دیگری که از این تکامل یافتند، می توان به ساز باریتون و ویولا آموره اشاره کرد. نام ایتالیایی آن ویول یا لیرا است که اواخر قرن ۱۶ تا شروع قرن ۱۸ مورد استفاده بود. سیم های رزنانس که در کنار دسته کشیده شده اند، برای تقویت صدای اصلی و خوش رنگی در نواختن به کار می رفتند. ویولا دابراتچو (Viola da bratchio): این ساز در روی شانه (مثل ویولن) نگه داشته می شود.

ویولا داگامبا (Viola da gamba):

همان ویولا باستاردا است، این ساز بین دو زانو نگه داشته می شود (مثل چَلَو) و غالباً به زبان آلمانی آن را گامبه می نامند.

گامبه (Gambe):

در حقیقت ویولا داگامبا به ویولن زانویی معروف است، یا ویول که بین زانوها نگه داشته و نواخته می شود. لغت ویولا به تنهایی کاربرد پیدا کرد و یا لغت براتیچو (براتیچ در زبان آلمانی به ویولا گفته می شود)، اما لغت گامبه به تنهایی معنی زانو را می دهد و بی مفهوم است. این ساز که سازی قدیمی و اشرافی از دوره باروک بوده که جزء سازهای زهی آرشه ای غیر ۴ سیمه طبقه بندی می گردد این ساز در حقیقت یک ویولون پنج، شش یا هفت سیمه می باشد. که صدایی بم تر از سازهای گروه الف ایجاد می نماید. حال براحتمی می توان دریافت که ترکیب این صداهای بم در حقیقت زمینه ساز ایجاد محیطی سنگین و فضایی تیره در طول اثر بوده است تاریخچه این ساز به رباب عربی مرتبط بوده و در اروپا برای اولین بار در والنسیا بین سالهای ۱۴۷۰-۱۴۸۰ مشاهده شده است و تا زمان انقلاب فرانسه (حدود سال ۱۸۰۰) متداول و رایج بوده است، یادگیری این ساز به همراه عود، هارپیسکورد لازمه تعلیم و تربیت اشراف زادگان آن دوره بوده است، به جرات می توان گفت از این ساز هیچ مدل استاندارد یا کنون به دست نیامده است. تفاوت بدنه آن با ویولن هایی که در آینده ساخته شد، حال خمیدگی و تیز شدن لبه سر خمیده متصل به دسته است. اغلب سازهای گامبه سوراخ های C مانند دارند که با سوراخ های F مانند جدید متفاوت است. کف آن صاف است و دارای شیطانک بلندی است. قسمت حلزونی آن معمولاً به یک سر ختم می شود. دسته آن، دارای تقسیم بندی است و خرک آن کمی خمیدگی دارد که نواختن چند صدایی را راحت تر می کند. این ساز، اغلب دارای شش سیم است که با فاصله چهارم کوک می شوند و یک سیم در وسط با فاصله سوم آن قرار می گیرد و تقریباً گامبه باس است. نت نویسی آن شامل سوپرانو، آتو، تنور و باس نت نویسی می شود. این ساز در اندازه های مختلف ساخته شده است، به همین دلیل امکان تشکیل یک آنسامبل را داشت. باخ در ماتیوس پاسیون خود از آن استفاده کرد و در قرن بیستم چلو جایگزین آن شد.

ادامه این مقاله را در شماره های بعدی مطالعه فرمایید

منبع: کتاب ساز شناسی

(تهیه شده در واحد تحقیق و پژوهش آموزشگاه موسیقی رودکی اصفهان)

بررسی موسیقی ردیفی در تعزیه خوانی

نویسنده: رضا غلامی دهکردی

فراهم گردید. گردهمایی شاخص‌ترین هنرمندان و خوانندگان در پایتخت در اواسط دوره‌ی قاجاریه باعث سامان بخشی و کلاسه شدن موسیقی سنتی ایران و هم زمان رشد و تکامل تعزیه‌خوانی شد، به‌طوری که خوش آوازترین هنرمندان کشور هم‌چون سید زین العابدین قراب کاشی و رضا قلی تجریشی که جزء خوانندگان درباری بودند، سید عبدالباقی بختیاری و میرزا رحیم کمانچه کش که از اولین اساتید این فن بودند و یا اقبال آذر (اقبال السلطان)، قلی خان شاهی، آقا جان ساوهای، حسینعلی نکسا و ... جزء مجریان تعزیه نیز بوده‌اند. وجود هنرمندانی این چنین و تشویق و ترغیب آنان از سوی دربار در جهت اجرای تعزیه‌ها علاوه بر تأثیر و نفوذ قابل ملاحظه‌ی این‌گونه مجالس سوگواری در اذهان عمومی، به ساختار موسیقی تعزیه فرم آشکاری بخشید. آگاهی این هنرمندان زنده بر الحان و نغمه‌های موسیقی و استفاده از این گونه نغمات در تعزیه‌ها در عمومیت بخشیدن دستگاه‌ها و گوشه‌های ردیف موسیقی تازه شکل یافته‌ی دوران قاجار نیز تأثیر بسزایی داشت. در این میان نباید نقش متقابل تعزیه خوانی در نگهداری و فراگیر شدن الحان و ردیف موسیقی ایرانی را در شرایط اجتماعی آن زمان که قشر زیادی از مردم موسیقی را حرام و به طبع مخالف آن بودند؛ فراموش کردند. زنده یاد استاد ابو الحسن صبا در «مجله‌ی موسیقی» به تاریخ بهمن ماه ۱۳۳۶ می نویسد:

شاید روضه‌خوان‌ها، نوحه خوان‌ها، مرثیه‌خوان‌ها و درویش‌های دوره گرد اولین کسانی هستند که بدون کمک آلات موسیقی برای مردم کوچه و بازار آوازهایی را در مدح اولیا و انبیا می‌خوانده‌اند. کاربرد وسیع و استفاده از آوازهای موسیقی ایرانی در مراسم و آیین‌های مذهبی ایران باعث به‌وجود آمدن تعزیه‌خوانی در ایران شد. تعزیه ترکیبی از نوحه خوانی و نمایش است که جنبه‌های نمایشی آن کم رنگ تر است، لذا می‌توان گفت تعزیه نوعی اپرای نمایشی با موضوع مذهبی است. تعزیه خوانی به احتمال قوی در اواخر دوره‌ی صفویه شکل گرفت اما در دوره‌ی قاجاریه اهمیت بیشتری یافت. در این زمان فقط از سازهایی مانند نقاره استفاده می‌شد، ولی به تدریج سازهای غربی و بومی مناطق مختلف ایران با توجه به منطقه‌ی جغرافیایی به گروه‌های تعزیه خوانی وارد شد.

بی شک تعزیه‌خوان‌ها در اشاعه و انتقال بسیاری از آوازه‌ها و نغمه‌های بومی و ملی نقش به مراتب گسترده و حیاتی تر از سایر مجریان موسیقی مذهبی داشته‌اند.

با گسترش هنر و حضور فعال تعزیه‌خوان‌ها در این عرصه و همچنین پیدا شدن شرایط مساعد برای فعالیت آوازخوانان و نوازندگان که از افراد آگاه به موسیقی و به اصطلاح ردیف دان بودند، زمینه‌ی گسترده‌ای جهت انتشار موسیقی ردیفی

با فرهنگ بومی خود به وجود آوردند. آنان دستگاه‌ها و گوشه‌هایی را در تعزیه‌خوانی دخیل نمودند که از نظر حسی با موسیقی بومی آنان هماهنگی بیشتری داشت. این تغییرات باعث رونق و علاقه‌ی بیشتر مردم نواحی مختلف به تعزیه خوانی و مراسم تعزیه شد.

البته ذکر این نکته ضروری است که تعزیه‌خوان‌های مناطق مختلف ایران هرگز راه افراط را نپیمودند. آن‌ها پیوسته از تجارب استادان گذشته در انتخاب آوازهای تعزیه سود برده و دستاوردهای قبلی را مد نظر قرار دادند. به خاطر همین موضوع است که برخی دستگاه‌ها و گوشه‌های تعزیه‌خوانی در تمام نواحی ایران یکسان است. برای مثال می‌توان به دستگاه چهارگاه و سه‌گاه و گوشه‌های حماسی برای صحنه‌های نبرد و از آوازهای دشتی، بیات ترک و نوا که برای مظلومیت استفاده می‌شده اشاره کرد. نکته‌ی دیگر در تعزیه‌خوانی فرم مرکب خوانی در ردیف موسیقی ایرانی است. «جهانگیر نصری اشرفی» در کتاب «نمایش و موسیقی در ایران» می‌نویسد: (نمونه‌های بی بدیل مرکب‌خوانی در ده مجلس آغازین روزهای ماه محرم (از روز اول تا روز عاشورا) و تعزیه‌ی شام غریبان، هنر و هوشمندی تعزیه‌گردان‌ها در تغییر دستگاه‌ها و مایکی نغمات را به هنگام مکالمات و کاربرد صحیح و منطقی آن‌ها نشان می‌دهد. از مجموع یکصد و هفتاد و پنج مجلس تعزیه‌ای که در ۱۳ منطقه‌ی ایران به طور کامل شنیده و ثبت شد، این نتیجه قابل توجه است که تقریباً کلیه‌ی دستگاه‌ها، گوشه‌ها و آوازهای موسیقی ردیفی ایران مورد استفاده قرار می‌گیرد. علاوه بر این سود بردن از قدیمی‌ترین انواع تصانیف در قالب پیش آواز، نوحه و مرثیه معمول است. ضمن اینکه فرم‌های مختلف اعم از مرکب‌خوانی و تلخیص و گزینش اصلح گوشه‌ها و نغمات یک دستگاه در شکل‌های مختلف و تغییر در برخی حالات جهت تطبیق با حس تعزیه حاکمی از نقش گسترده‌ی موسیقی سنتی ایران در آوازها و الحان تعزیه است.))

در واقع هنرمندان تعزیه خوان پیوسته از همه‌ی داشته‌های ایرانی سود برده‌اند، ضمن اینکه در استفاده از برخی سبک‌ها و شیوه‌های غیر ملی هم چون رجز خوانی با سبک و روش سنتی اعراب نیز امتناع نورزیده‌اند.

در پایان با توجه به نکات ذکر شده در فوق به نقش اساسی تعزیه‌خوان‌ها در گسترش انواع موسیقی ردیفی، آیینی و نواحی ایران پی خواهیم برد.

((... بهترین جوانانی که صدای خوب داشتند از کوچکی نذر می کردند که در تعزیه شرکت کنند و در ماه های محرم و صفر همگی جمع شده و تحت تعلیم معین البکاء که شخص وارد و عالمی بود تربیت می شدند. این بهترین موسیقی بود که قطعات منطبق با موضوع می شد و هر فردی مطالبش را با شعر و آهنگ رسا می خوانند. ناگفته نماند که تا کنون تعزیه بوده است که موسیقی ما را حفظ کرده است. ...))

به هر حال حضور به جا و تأثیر گذار دستگاه‌ها و گوشه‌ها به فراخور دیالوگ بازیگران هر مجلس تعزیه، حاکمی از تجربه‌ی گرانبهایی است که به سبب همین تجربه‌ها، تعزیه‌خوانان از آن برای کاربرد نغمات در جایگاه مناسب خود استفاده نمودند.

اهمیت موسیقی آوازی در تعزیه ها به گونه ای است که ایفاگران نقش ها می بایست از دستگاه های موسیقی مطلع باشند تا اگر نقش آن ها تغییر یافت، بتوانند در آواز معین بخوانند. در موسیقی تعزیه برای نقش های افراد آوازهای متناسب با نقش های آن ها انتخاب می شود.

به عنوان مثال شمر در نوا یا رجز و علی اکبر (ع) در دشتی می خواندند و برای پیشگیری و آمادگی از تغییر نقش ناگهانی، هر کس باید الحان و اشعار دیگر نقش ها را فرا گیرد. آنان با تشخیص به جا و صحیح کاربرد نغمه‌ها و جایگاه آن‌ها در تعزیه جهت تأثیرگذاری بیشتر آن در قلوب مردم، سود جستند. این هنرمندان در اثر سال‌ها تمرین و مهارست دریافتند که چه دستگاه‌ها و گوشه‌هایی را در هر یک از مجالس مختلف به کار گیرند تا باز تاب حسی مطلوب بر بیننده و شنونده داشته باشد. برای مثال حضرت عباس باید چهارگاه بخواند، حر؛ عراقی می خواند، عبدالله بن حسن که در دامن شاه شهیدان به شهادت رسیده است؛ دست قطع شده ی خود را به دست دیگر گرفته و گوشه ای از آواز راک می خواند که به همین جهت آن گوشه به راک عبدالله معروف است. زینب؛ کبری می خواند. اگر در ضمن تعزیه، اذانی باید بگویند به آواز کردی می خوانند. در سؤال و جواب ها هم تناسب آوازها با هم رعایت شده؛ به عنوان مثال اگر امام با حضرت عباس سؤال و جوابی داشتند، امام شور می خواند و عباس نیز باید جواب خود را در دستگاه شور بدهد. اما سرلشگران، افراد و امرا با صدای بلند و پر پرخاش در مخالف آواز می خوانند.

گذشت زمان، مردم مناطق مختلف کشور به جای استفاده از تعزیه خوان‌های دوره گرد، خود، سکان این هنر را به دست گرفتند و ابداعات جالبی را جهت تطبیق حسی آوازهای تعزیه

بررسی ویژگی ها و تفاوت های متد های آموزشی موجود تار و سه تار

نویسنده: ا. ا. خ.

متد هنرستان موسیقی ملی:

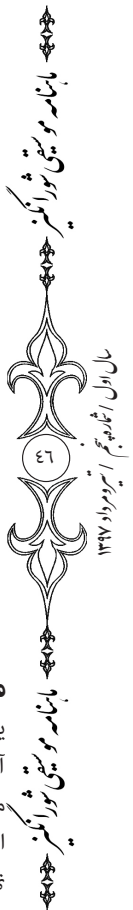
کتاب دستور مقدماتی تار و سه تار (در دو جلد) به کوشش اساتید موسی معروفی و روح الله خاقی یکی از قدیمی ترین و معتبر ترین آثار آموزشی موجود می باشد. بدون شك اکثر نوازندگان معاصر و اساتیدی که بعد ها دست به ایجاد مکاتب آموزشی مستقل زده اند با همین شیوه ی آموزشی پرورش یافته اند ازاین رو ضمانت آموزشی و کیفی این متد در طول سال ها اثبات گردیده است.

درین شیوه طرح دروس با بسطی منطقی و متناسب ارائه گردیده اند. هنرجویان پس از شناختن پرده های ساز در نواحی بالا، میان، و انتهای دسته ساز با ریتم های متداول، اتودهای تکنیکی متناسب و در نهایت چند آهنگ کوتاه که از نکات آموزشی، تکنیکی و زیبایی شناسانه بسیاری برخوردارند آشنا می گردند. در نهایت در کتاب دوم نیز با دیگر گام های متداول، قطعات رایج و آهنگ های محلی زیبایی آشنا می شوند. بخشی از رسالت کتب هنرستان، آشنایی هنرجویان مبتدی با یکی دو دستگاه مهم ردیف دستگاهی و حال و هوای دستگاه ها می باشد اما بطور ویژه تأکیدی بر آموزش بر پایه ردیف دستگاهی نداشته و با آموزش نکات مهم و تکنیکی، آن هارا برای ورود به مرحله بعدی یعنی آموزش ردیف دستگاهی آشنا می کند.

متد جلال ذوالفنون:

یکی از نوازندگان برجسته سه تار و از شناخته شده ترین چهره های سه تار نوازی در روزگار معاصر جلال ذوالفنون می باشد که آثار بیشمار وی در زمینه تکنوازی و گروه نوازی سه تار، با کلام و بی کلام در خاطره بسیاری از علاقه مندان به موسیقی ایرانی ماندگار است. بی شک یکی از دلایل ترغیب جوانان و علاقه مندان به سه تار خاصه در دهه های ۶۰ و ۷۰ فعالیت های گسترده این استاد ارجمند می باشد. وی با تکیه بر تجربیات فردی در طی سالیان متمادی اقدام به تدوین متد مستقلی برای ساز سه تار نموده است. ارزش این متد و نقطه قوت آن در استقلال مفاهیم آموزشی برای ساز سه تار می باشد. نکته ای که پیش از این توجه چندانی بدان نمی گردید. شباهت های بسیار ساز سه تار با تار منجر به قرار گرفتن این ساز به عنوان ساز دوم نوازندگان تار گردیده است و به همین ترتیب مؤلفینی که اقدام به انتشار کتب آموزشی تار نموده اند، صرف نظر از هرگونه بازبینی در مفاهیم ارائه شده تنها با آوردن نام سه تار در کنار تار بروی جلد کتاب خویش از هردوجنبه داستان سود جسته اند.

شیوه آموزشی فوق تا حدودی شباهت به شیوه ی ارائه شده توسط موسی معروفی در کتب هنرستان دارد. ابتدا آموزش پرده های بالا دسته و سپس ناحیه میانی و انتهایی دسته سه تار پرداخته است. با این تفاوت که دروس را در قالبی جدید تحت عنوان پزپیون های مستقل ارائه نموده است. از سوی دیگر پس از ارائه نکات فوق به سراغ ردیف دستگاهی رفته و با بیانی ساده به ارائه مطالب پرداخته است.

حسین علیزاده نیز یکی از نوازندگان شناخته شده و ارزشمند ساز تار و سه تار می باشد. وی نیز متدی مستقل برای آموزش ساز تار و سه تار ارائه داده است. درین روش به ترتیب به موضوعات شناخت ریتم، پرده شناسی و جای نت ها بروی دسته سه تار، آشنایی با فواصل دستگاه ها و در نهایت اتودها و تمرینات تکنیکی برای روان شدن دست و مضراب پرداخته شده است. درین روش برخلاف روش های قبلی که مباحث اشاره شده را به ترتیب و همسو با حرکت هنرآموز از ساده به دشوار پی گرفته اند، هر قسمت را جداگانه و بطور کامل آموز داده است.

تجربه ی آموزشی چندین ساله نشان داده است که هنرآموزان در ابتدا برای درک ریتم و مباحث مربوط به آن نیاز به گذشت زمان خواهند داشت و توقف درین مراحل به منظور فراگیری مناسب توسط هنرآموز منجر به اتلاف بیش از حد زمان خواهد شد. حال آنکه در کنار این مفاهیم در صورت تدوین مرحله به مرحله، می توان به مرحله های دیگر نظیر نواختن عملی ساز و شناخت پرده های سه تار و پرداخت. نکات دیگری چون استفاده از شیوه اتانینی ابداعی توسط علیزاده تحت هجاها و اوآهایی جدید نیز دارای اشکالاتی می باشد. عدم معرفی و آموزش اصطلاحات اولیه و حتی نت های موسیقی (برای هنرجویان تازه کار) یکی از اشکالات دیگر این کتاب است.

متد کیوان ساکت :

کیوان ساکت نیز از جمله نوازندگان ساز تار و سه تار می باشد که اقدام به تالیف و انتشار کتاب های آموزشی برای این دو ساز نموده است وی ابتدا کتاب های ((شیوه آموختن تار و سه تار)) را در دو جلد ارائه داد و بعد ها نیز با تکمیل موارد گذشته و رفع نواقص موجود در آن، مجموعه ای تازه با نام ((بیابید تار و سه تار بنوازیم)) را منتشر نمود. متد فوق نیز اگرچه بر خط و مثنی و رویکردی مجزا تالیف گردیده است اما به نوعی در ساختار همانند دستور تار و سه تار موسی معروفی تدوین گردیده است. ابتدا به شناخت مفاهیم اولیه و پرده شناسی در ناحیه دسته سه تار پرداخته و سپس با آوردن نمونه هایی از ردیف ماهور در کتاب اول بسط و گسترش یافته است. با این وجود مطالب این مجموعه نیز در جلد اول، در قیاس با نمونه کتب هنرستان موسیقی ملی از حجم کم تری برخوردار می باشد. از آنجا که درین مبحث به نقد آثار فوق نخواهیم پرداخت از تامل بیشتر بروی متدها خودداری خواهیم نمود.

متد ارائه شده در مجموعه هفت حصار :

از آنجا که طبق توضیحات ارائه داده شده، با وجود عمر چندین دهه ای کتب هنرستان موسیقی ملی، هنوز هم معتبر ترین و مستندترین مجموعه آموزشی موجود می باشد. به همین منظور در ادامه متد آموزشی ارائه شده توسط مجموعه هفت حصار برای ساز سه تار منبع اصلی مان را بر اساس کتب هنرستان موسیقی قرار داده ایم. به همین منظور سعی در حذف نکات دارای اشکال این مجموعه و همچنین استفاده بهینه از نکات قوت و مفید فایده مجموعه های موجود دیگر نیز خواهیم داشت. همچنین در دوره های متوسطه و عالی از نواخته های اساتیدی چون درویش خان، ابولحسن صبا، رکن الدین خان مختاری و بزرگان فعال در زمینه نوازندگی تار و سه تار به عنوان منابع کمک آموزشی در جهت شناسایی هرچه بهتر سبک های رایج و قدیمی خواهیم پرداخت. امیدواریم با ارتباط مستمر و مداوم و پشتیبانی های مجموعه هفت حصار زمینه پیشرفت نوازندگی آسان را برای شما عزیزان فراهم آوریم....

بیماری های شایع در نوازندگان موسیقی

درد هایی با منشا تاندون ها

نویسنده: محمد نحوی

سال اول انتشار مجله / آبرورداد ۱۳۹۷
 بنامه موسیقی نوازندگان

۴۸

مستقل ارائه نموده است. از سوی دیگر پس از ارائه نکات فوق به سراغ ردیف دستگاهی رفته و با بیانی ساده به ارائه مطالب پرداخته است.

التهاب تاندومها:

عبارت سندروم اورپیوز (overuse syndrome): اغلب به صورت عمومی نامیست که برای توصیف تمام التهاب های تاندونی (تاندونیت)، تنوسینوویت، دیستونی و تمام وضعیت های مشابه به کار برده میشود. سندروم اورپیوز به طریق استفاده بیش از حد، همراه با عادت ایجاد می شود و با درد، ضعف و از دست دادن عملکرد در واحدهای عضلانی (از دست دادن کنترل، دقت، چابکی و سرعت) شناخته میشود که این مشکل با افزایش زمان و شدت تمرین که مستعد کننده آسیب های عضلانی اسکلتی هستند مرتبط است. درد گاهی اوقات با احساس سفتی، سوزن سوزن شدن و یا احساس ناهنجاری های پوستی همراه میشود و استراحت تنها راه درمان قابل اعتماد برای سندروم اورپیوز است. مجموع اقداماتی که بر اساس نشانه های بیماری صورت میگیرد مانند استفاده از داروهای ضد التهابی، شل کننده های عضلانی، مشاوره، طب سوزنی و روان درمانی راه های قابل اعتمادی برای بهبود دوره اختلالات نیستند. عضلاتی که وظیفه حرکات مچ دست و خم و راست کردن انگشتان را در دست برعهده دارند، در ناحیه آرنج و بالای ساعد از استخوان ها منشأ می گیرند. این

یکی از نوازندگان برجسته سه تار و از شناخته شده ترین چهره های سه تار نوازی در روزگار معاصر جلال ذوالفنون می باشد که آثار بیشمار وی در زمینه تکنوازی و گروه نوازی سه تار، با کلام و بی کلام در خاطره بسیاری از علاقه مندان به موسیقی ایرانی ماندگار است. بی شک یکی از دلایل ترغیب جوانان و علاقه مندان به سه تار خاصه در دهه های ۶۰ و ۷۰ فعالیت های گسترده این استاد ارجمند می باشد. وی با تکیه بر تجربیات فردی در طی سالیان متمادی اقدام به تدوین متد مستقلی برای ساز سه تار نموده است.

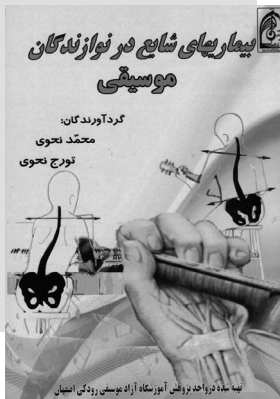
ارزش این متد و نقطه قوت آن در استقلال مفاهیم آموزشی برای ساز سه تار می باشد. نکته ای که پیش از این توجه چندانی بدان نمی گردید. شباهت های بسیار ساز سه تار با تار منجر به قرار گرفتن این ساز به عنوان ساز دوم نوازندگان تار گردیده است و به همین ترتیب مؤلفینی که اقدام به انتشار کتب آموزشی تار نموده اند، صرف نظر از هرگونه بازبینی در مفاهیم ارائه شده تنها با آوردن نام سه تار در کنار تار بروی جلد کتاب خویش از هردوجهبه داستان سود جسته اند.

شیوه آموزشی فوق تا حدودی شباهت به شیوه ی ارائه شده توسط موسی معروفی در کتب هنرستان دارد. ابتدا آموزش پرده های بالا دسته و سپس ناحیه میانی و انتهای دسته سه تار پرداخته است. با این تفاوت که دروس را در قالبی جدید تحت عنوان پزیسیون های

ماهیه‌ها در امتداد تنه ساعد طی مسیر کرده و در نزدیکی مچ دست تبدیل به طنابهای سفیدرنگی می‌شوند که تاندون نام دارند. هر یک از این تاندونها پس از عبور از مچ دست در محل تعیین‌شده‌ای از کف یا پشت دست یا انگشتان به استخوان متصل می‌شوند. انرژی حرکتی حاصل از انقباض عضلات در ساعد از طریق تاندونها به دست و انگشتان منتقل شده و باعث حرکت آن‌ها می‌شود. هر تاندون وظیفه تعیین‌شده‌ای در انجام یک حرکت مشخص در مچ دست یا انگشت برعهده دارد. فعالیت تاندونها در هماهنگی کامل و پیچیده با یکدیگر، توانایی منحصر به فردی در به نمایش گذاشتن معجزه گونه ظریف‌ترین و پیچیده‌ترین حرکات را در دست فراهم می‌سازد. تاندونها را در انجام وظایف خود می‌توان به کلیدهای پیانو یا تارهای یک ساز تشبیه کرد که علیرغم شکل ساده هریک از آن‌ها، هماهنگی شان در هنگام اجرای یک نت، زیباترین و رویایی ترین آواهای موسیقی را خلق می‌کند.

الف- علت درد

بالغ بر بیست تاندون دور تا دور مچ دست، در جلو و عقب، برخی در سطح و برخی دیگر در عمق بیشتر قرار گرفته اند. هر یک از این تاندون ها در داخل لایه ظریفی از بافت پوششی به نام سینوویوم قرار دارند. سطح داخلی این لایه در مجاورت تاندون با سلول‌هایی مفروش شده است که با ترشح نوعی مایع، تغذیه و طراوت سطح خارجی طناب تاندونی را فراهم ساخته و جابجایی تاندون را در هنگام باز و بسته شدن انگشتان و خم و راست کردن مچ دست در کنار بافت‌های مجاور تسهیل می‌نماید. استفاده مکرر از دست و انگشتان بخصوص در مشاغلی که مستلزم حرکات تکراری در مچ دست می‌باشد با تحریک این لایه پوشاننده باعث التهاب در آن می‌شود. این حرکات وقتی در زاویه خاصی از مچ دست مانند وضعیت خم شده به جلو صورت می‌پذیرد یا توام با انقباض در عضلات ساعد به علت زور زدن در مچ دست و انگشتان می‌باشد، بیشتر باعث تحریک بافت پوشاننده شده و احتمال ایجاد التهاب در آن افزایش پیدا می‌کند. این عارضه می‌تواند هر یک از تاندونها را در مچ دست گرفتار سازد. این پدیده ممکن است در یک یا تعدادی از تاندونها به صورت هم‌زمان اتفاق بیافتد. از جمله مشاغلی که به‌صورت شایعی به این عارضه مبتلا می‌شوند و می‌توان به آن‌ها اشاره کرد عبارتند از: خانم‌های خانه‌دار، تایپیست‌ها، کاربران کامپیوتر، آرایشگران، تکنسین‌ها و کارگران صنایع و کارخانجات، نوازندگان آلات موسیقی و کسانی که به نوعی هنرهای دستی اشتغال دارند. همان‌طور که اشاره شد این عارضه لایه پوشاننده تاندونها در مچ دست را درگیر می‌سازد و نام صحیح آن درد مچ دست بعلمت التهاب لایه پوشاننده تاندونها می‌باشد که گاهی به صورت اشتباه به آن التهاب تاندون نیز اطلاق می‌گردد.

کتاب بیماری‌های شایع در نوازندگان موسیقی
گردآورندگان: محمد نحوی، تورج نحوی
سال انتشار: ۱۳۹۴
تهیه شده در واحد پژوهش آموزشگاه موسیقی رودکی

ب- علائم بالینی

شکایت شاخص در این عارضه درد مچ دست است. این درد در هنگام فعالیت و کار با مچ دست تشدید می‌شود. ولی می‌تواند در هنگام استراحت نیز وجود داشته و فرد را آزار دهد. ممکن است به طور هم‌زمان تورم نیز در مچ دست وجود داشته باشد. تورم اگر قابل توجه باشد در نگاه رویت می‌شود ولی اگر خفیف باشد ممکن است فقط توسط فرد احساس شود یا به صورت اختلافی در مقایسه با مچ دست در سمت مقابل قابل تشخیص باشد. پزشک معالج با پرسش از شغل و نوع فعالیتی که فرد به آن اشتغال دارد و تمرکز بیشتر بر فعالیتها و حوادثی که در روزهای منتهی به پیدایش درد بوده است تشخیص را مطرح می‌سازد. تاندونی که لایه پوشاننده آن دچار التهاب شده باشد در لمس حساس و دردناک است. پزشک معالج با معاینه دقیقی که انجام می‌دهد محل دقیق درد را شناسایی کرده و تشخیص می‌دهد کدام تاندون یا تاندونها به این عارضه مبتلا شده اند. درد در هر ناحیه از مچ دست با توجه به عناصر موجود در آن ناحیه علل دیگری را نیز به عنوان تشخیص افتراقی با درد مچ دست بعلت التهاب تاندونها مطرح می‌سازد

بیماریهای ناشی از آسیب دیدگی تاندونها در نوازندگان موسیقی

الف-رماتیسم مفصلی دست

روماتیسم مفصلی یا یک بیماری است که موجب التهاب، درد و تورم مفاصل بدن میشود. این بیماری معمولاً مزمن بوده و در دراز مدت میتواند موجب تخریب مفصل شود. از هر صد نفر یک نفر در طول عمرش به نوعی به این بیماری مبتلا میشود. روماتیسم مفصلی در زنان سه برابر شایع تر از مردان است

علائم رماتیسم مفصلی

علائم روماتیسم مفصلی بیش از هر مفصل دیگر در مچ دست و مفاصل متاکارپوفالانژیال دیده میشوند. مفاصل متاکارپوفالانژیال در محل اتصال انگشتان به کف دست قرار گرفته اند. در این بیماری مفاصل گرفتار دچار درد، تورم و خشکی میشوند. خشکی مفصل در صبح ها بیشتر بوده و بعد از چند ساعت کمتر میشود. درگیری مفصلی معمولاً دوطرفه و قریبه است یعنی در هر دو دست وجود دارد. تورم انگشتان دست از علائم ابتدایی ابتلا به روماتیسم مفصلی است و موجب میشود انگشت از وسط متورم و پهن تر شود و به اصطلاح شکل دوک نخ ریزی به خود بگیرد

دیگر علائم این بیماری در دست عبارتند از:

برجستگی های گرد در زیر پوست انگشت یا آرنج
 برجستگی در پشت آرنج و ساعد که به آن ندول روماتیسمی میگویند
 برجستگی های نرم در پشت دست که با حرکت انگشتان دست حرکت میکنند.
 خم شدن بند آخر انگشت که به آن انگشت چکشی یا مالت فینگر میگویند.

ب: انقباض غیر ارادی و اختلال حرکتی - عصبی

۱- انگشت ماشه ای (اشاره) یا قفل شدن انگشت

انگشت ماشه ای یکی از بیماریهایی شایع انگشتان است و باعث درد انگشتان دست میانگشت ماشه ای یا قفل شدن انگشت شود. انگشت ماشه ای در ابتدا ممکن است فقط با درد کف دست و قاعده انگشتان خود را نشان دهد بتدریج به صورت گیر کردن انگشت هنگام باز کردن خود را نشان میدهد. ممکن است بیمار در حین باز کردن انگشت خود یک صدای تق را در انگشت خود احساس کند.

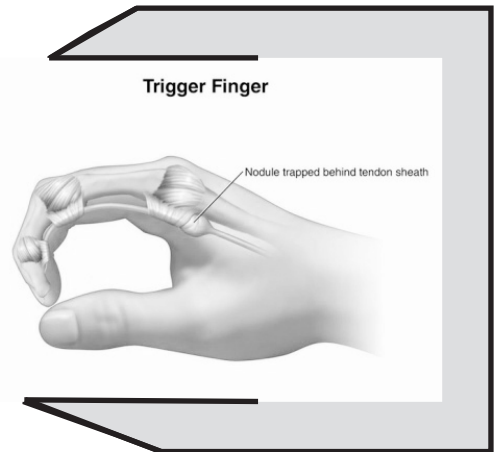
در معاینه این بیماران ممکن است یک برجستگی دردناک در قاعده انگشت لمس شود. بیماری معمولاً در خا‌ه‌های میانسال دیده میشود. در افرادی که کار تکراری با دست انجام میدهند و نیز در بیماران دیابتی و در روماتیسم مفصلی شایعتر است. ممکن است چند انگشت را هم زمان درگیر نماید.

الف- انگشت ماشه ایی (trigger finger)

چيست ؟

خم و راست شدن انگشتان توسط تاندون هایی کنترل و هدایت می‌شود که از عضلات قدام و خلف مساعد منشأ گرفته ، در کف و پشت دست طی مسیر می‌کنند و در نهایت در محل‌های مشخص شده ای در انگشتان به استخوان می‌چسبند . تاندون های خم کننده انگشتان در کف دست از داخل غلافی عبور می‌کنند . ضخیم شدن قسمتی از غلاف یا برجسته شدن تاندون در محل ورود به این غلاف باعث می‌شود در باز شدن انگشت از حالت بسته احساس گیر کردن به وجود آید .

پارگی عمقی در کف دست می‌تواند به گوشه‌ای از غلاف یا تاندون در محل عبور از داخل غلاف آسیب زده و باعث پیدایش علایم فوق گردد . برخی بیماری‌های زمینه‌ای مانند بیماری‌های روماتیسمی ،

خم شدن بند انتهایی انگشت را انگشت چکشی می‌گویند انحراف انگشتان دست به سمت استخوان اولنا . این انحراف در مفصل متاکارپوفالانژیال ایجاد میشود و به علت کشیده شدن و شل شدن رباط های جانبی (لیگامان های کلترال) در یک طرف مفصل و یا به علت جابجا شدن تاندون ها یا عدم بالانس عضلات کف دست است انحراف انگشتان به سمت استخوان اولنا از علائم بارز ابتلا به روماتیسم مفصلی است

خم شدن مفصل انتهایی انگشت باز شدن مفصل میانی که به آن تغییر شکل گردن قویا دفرمیتی سوان نک می‌گویند.

تغییر شکل سوان نک بصورت خم شدن مفصل انتهایی انگشت و باز شدن بیش از حد مفصل وسطی است خم شدن مفصل میانی انگشت و باز شدن مفصل متاکارپوفالانژیال که به آن تغییر شکل سوراخ دکمه یا دفرمیتی باتن هول یا بتونیر می‌گویند.

ناتوانی و ضعف در گرفتن اشیاء با دست ناتوانی ناگهانی در راست کردن یا خم کردن انگشت دست به علت پاره شدن تاندون آن انگشت برجسته شدن استخوان ها در مچ دست

صدای جیرجیر در موقع حرکت مفصل به علت حرکت تاندون های ملتهب

بیحسی و احساس گزگز در دست به علت بروز سندروم تونل کارپ

کاهش فاصله مفصل، پوکی استخوان، انحراف مفاصل متاکارپوفالانژیال به سمت استخوان اولنا و تخریب مفصل از علائم بارز ابتلا به روماتیسم مفصلی است

دیابت، نقرس یا بیماری‌های کلیوی می‌توانند فرد را مستعد ابتلا به عارضه فوق نمایند ولی شایع‌تر از همه این پدیده به صورت خودبه‌خود و در اثر کثرت استفاده از دست در طول سال‌ها و در سنین میان‌سالی و به خصوص در خانم‌ها بروز می‌کند.

ب- علایم بالینی انگشت ماشه ای

این عارضه در ابتدا به‌صورت درد و حساسیت هنگام لمس قاعده انگشت در کف دست بروز می‌کند. انگشت مبتلا به صورت هم‌زمان یا پس از مدتی دچار حالت گیر کردن می‌شود به‌طوری‌که بسته شدن انگشت مبتلا هنگام مشت کردن دست به‌راحتی انجام می‌شود ولی هنگام باز شدن، انگشت بیمار گیر کرده و پس از کلیک یا تقه ای باز می‌شود. این کلیک یا تقه می‌تواند همراه درد باشد. در صورت عدم درمان به تدریج ممکن است انگشت بیمار دچار محدودیت شده، در وضعیت خم شده باقی‌مانده و به طور کامل باز نگردد.

۲- عدم کنترل انگشتان: (دستونی فانکشنال Functional dystonia)

نوازندگان از بیماری خیلی وحشت دارند. در این بیماری کنترل حرکات انگشتان مشکل می‌شود و این وضعیت می‌تواند ادامه کار نوازنده را با مشکلات جدی مواجه کند. شروع این بیماری با انقباض غیر ارادی بعضی عضلات دست و در بدنبال آن حرکات غیر ارادی انگشتان است. این حرکات غیر ارادی فقط در موقع انجام دادن یک کار مشخص و یک حرکت مشخص ایجاد میشوند. بطور مثال وقتی فرد شروع به نوازندگی میکند ممکن است یک یا چند انگشت او (معمولا انگشتان ۴ و ۵) بدون اراده شخص خم شده یا باز شوند. این حرکات غیر ارادی بخصوص موقع انجام حرکات سریع یا تغییر در ریتم موسیقی ایجاد میشوند. در نوازندگان سازهای بادی ممکن است عضلات اطراف لب و دهان منقبض باقی بمانند. بیماری دستونی فانکشنال معمولا در کسانی که کارهای مکرر و سریع و یکسان انجام میدهند مانند متصدیان تلگراف، تایپیست‌ها و نویسندگان دیده میشود. به این بیماری «دست نویسندگان» هم میگویند چون در کسانی که زیاد مینویسند دیده میشود. گاهی به این بیماری کرامپ نویسندگان یا کرامپ نوازندگان هم میگویند ولی این بیماری یک کرامپ واقعی نیست. کرامپ با درد همراه است در حالیکه این بیماری دردناک نیست. شروع دستونی فانکشنال تدریجی است و بیشتر در نوازندگان

خیلی فعال و پرکار دیده میشود. گاهی اوقات حرکت غیر ارادی انگشت در این بیماری همراه با لرزش انگشتان هم میشود. حرکت غیر ارادی ممکن است در حین نواختن یک سکانس خاص از یک پیس ایجاد شود و معمولا وقتی نوازنده چیزی نمی‌زند از بین میرود. هر گونه تلاش ارادی موزیسین برای کنترل حرکت غیر ارادی موجب بدتر شدن آن میشود. بسیاری از نوازندگان ارکستر برای فرار از این مشکل در حین رسیدن به قطعه خاص موسیقی متوقف شده و آن را اجرا نمیکند. بعضی عوامل ممکن است موجب شروع این بیماری شوند مانند

سابقه ضربه

تغییر دادن تکنیک نوازندگی

تغییر آلت موسیقی

افزایش ناگهانی مدت نوازندگی

دستونی فانکشنال در مردان بیشتر دیده میشود و در سنین حول و حوش ۴۰ سالگی شایع است. بیشتر در پیانیست‌ها و در نوازندگان سازهای زهی دیده میشود. این بیماری ممکن است زمینه خانوادگی داشته باشد.

درمان دستونی فانکشنال مشکل است. استفاده از آرامبخش‌ها، روش‌های ریلکسیشن و یا تزریق بوتاکس نتایج مشخصی را در بر نداشته است. به نظر میرسد آموزش بیمار در جهت قرار دادن اندام‌ها در وضعیت مناسب و تغییر تکنیک نوازندگی بصورت استفاده بهتر از فواصل اندام فوقانی و قرار ندادن آنها در وضعیت‌های نامناسب بتواند به درمان بیماری کمک کند.

قطعه‌ای از استخوان از محل اتصال به بند انتهایی می‌باشد. قطعه استخوان جدا شده را می‌توان در عکس مشاهده کرد و در مواردی که فقط پارگی تاندون علت این عارضه می‌باشد عکس گرفته شده طبیعی بوده و فقط استخوان بند انتهایی به صورت خم شده مشاهده می‌شود. گرچه درمان هر دو مورد در اکثر موارد شبیه هم می‌باشد ولی طول مدت درمان متفاوت خواهد بود زیرا استخوان جدا شده زودتر از یک تاندون پاره شده جوش می‌خورد و بهبود می‌یابد.

۴- دیستونی موضعی (بیماری کرامپ یا ازکار افتادگی دستان)

کرامپ نویسندگان؛ این بیماری به نام نویسندگان شهرت پیدا کرده است اما نوازندگان زیادی به آن دچار می‌شوند. در این بیماری، دست‌های فرد هنگام انجام فعالیت شغلی به نوعی از کار می‌افتد. دست‌ها در حالت عادی سالم هستند و نوازنده می‌تواند به راحتی کارهای روزمره و شخصی خود را انجام دهد اما به محض آنکه شروع به نواختن ساز می‌کند، درد شدید، خواب رفتگی، حس باد کردن و حالت برق رفتگی در دست‌های خود احساس می‌کند. مبتلایان به این کرامپ نمی‌توانند کارهای ظریف انجام دهند زیرا کنترل دست‌های خود را از دست داده‌اند. ابتلا به این بیماری برای برخی افراد مانند نوازندگان سنتور، به دلیل ظریف بودن مضراب‌ها، به معنای پایان عمر حرفه‌ای به حساب می‌آید. این بیماری معمولاً با نوعی بی‌حسی در انگشت‌ها آغاز می‌شود. سپس استخوان‌های پشت دست دردناک و مفاصل پشت دست نسبت به ضربه حساس می‌شوند. گاهی درد به شکل یک نوار ممتد تا کتف و شانه هم ادامه پیدا می‌کند. از آنجا که معمولاً آم‌آری و آزمایش خون نمی‌تواند این بیماری را نشان دهند، افراد به اشتباه گمان می‌کنند که ریشه‌ای عصبی و روانی دارد و اهمیتی به درمان آن نمی‌دهند پس بیماری مزمن می‌شود و عملاً بدون درمان قطعی می‌ماند.

۳- انگشت چکشی (MALLET FINGER) یا خم شدن بند انتهایی انگشت دست

الف- علت

وظیفه باز کردن یا به عبارتی صاف کردن بند انتهایی انگشتان برعهده تاندونی می‌باشد که در سطح پشتی انگشتان طی مسیر کرده و به قسمت ابتدایی بند انتهایی در پشت می‌چسبد. به دنبال ضربه با توپ یا هر ترتیبی که باعث شود بند انتهایی به طور ناگهانی خم گردد، این تاندون در محل اتصال به استخوان پاره می‌شود یا این که امتداد آن تا محل اتصال استخوان باقی‌مانده ولی تکه‌ای از استخوان را در محل اتصال با خود کنده و جدا می‌کند در نتیجه امتداد مجموعه تاندون - استخوان به هم خورده و توانایی آن در صاف نگه داشتن یا باز کردن بند انتهایی انگشت مختل می‌گردد.

ب- علائم بالینی

شرح حالی از وارد آمدن آسیب به نوک انگشت این تشخیص را مطرح می‌کند. در معاینه نیز مشاهده می‌شود بند انتهایی در وضعیت خم شده باقی مانده و صاف نمی‌شود. در مواردی که مدت زیادی از حادثه سپری نشده باشد مفصل انتهایی انگشت در خلاف دردناک بوده و لمس آن نیز با درد و حساسیت همراه می‌باشد. گرچه با شرح حالی که گرفته می‌شود و تغییر شکل بند انتهایی تشخیص قطعی است ولی در این‌گونه موارد عکس ساده‌ای در وضعیت نیم‌رخ از انگشت گرفته می‌شود. در مواردی که این آسیب همراه با کنده شدن

منبع: کتاب بیماری‌های شایع نوازندگان

(تهیه شده در واحد تحقیق و پژوهش آموزشگاه موسیقی رودکی اصفهان)

نوازندگی ؟ شغل ؟

نویسنده : رضا جوادان نیا

(دانشجوی پژوهش هنر دانشگاه آزاد تهران)

اگر استعداد خوبی در موسیقی دارید و از اجرای آن برای دیگران لذت می ببرید، شغل نوازندگی برای شما مناسب است.

نوازنده کسی است که ساز موسیقی می نوازد. در قدیم به آنها مطرب می گفتند. در فارسی نوازنده سازهای سنتی را با پسوند «-زن» (مانند تارزن، نی زن و مانند آن) یا با پسوند «-نواز» (مانند نی نواز) نام می گذارند. نام نوازندگان سازهای غربی اما بیشتر به تبع از زبان فرانسه با پسوند «-یسست» نام برده می شود. مانند ویولونیست، ساکسوفونیست. نوازنده موسیقی می تواند در انواع مختلف موسیقی مانند سنتی، پاپ، کلاسیک و... وارد شود که هر کدام ویژگی های خاص خود را دارند.

نوازنده موسیقی باید فردی خلاق بوده و دارای انگیزه و اراده لازم باشد. همچنین باید بتواند به راحتی و با اعتماد به نفس در مقابل تماشاگران، اجرای زنده داشته باشد. نوازنده توانمند باید در میزان های مشخصی که برای وی تعیین شده از بهترین و بجاترین حرکات و نت های موجود استفاده کرده و تکنیک های خود را بروز دهد.

نوازنده ها معمولاً در گروه های مختلف موسیقی در تلویزیون، رادیو، استودیو های ضبط DVD ها و... کار می کنند. برای یک نوازنده حرفه ای شدن باید ابتدا آموزش های لازم را ببینید که این کار از طریق تحصیلات آکادمیک در رشته های مرتبط یا از طریق گذراندن دوره های آموزشی در آموزشگاه های موسیقی آزاد صورت می گیرد.

تحصیلات لازم برای ورود به شغل نوازندگی

علاقه مندان برای ورود به شغل نوازنده می توانند در رشته های دانشگاهی مربوطه از جمله نوازندگی موسیقی ایرانی و نوازندگی موسیقی جهانی در دانشگاه های دولتی و علمی و کاربردی تحصیل کنند.

علاوه بر تحصیلات آکادمیک، آموزشگاه های موسیقی زیادی در کشور هستند که در این حوزه ها آموزش می دهند. افرادی که نمی خواهند وارد دانشگاه شوند و به این شغل علاقه زیادی دارند، می توانند در این آموزشگاه ها دوره های لازم را بگذرانند.

در نوازندگی مانند بسیاری از رشته های هنری، داشتن پشتکار، تمرین زیاد و کسب تجربه های مختلف، در موفقیت یک نوازنده تاثیر زیادی دارد.

آینده شغلی، بازار کار و فرصت های استخدامی نوازنده

نوازندگی نوازنده می تواند به تنهایی و یا به صورت تیمی کار کند. همچنین می تواند به طور مستقل کسب و کاری در این حوزه به راه بیندازد. نوازنده تا زمانی که در این کار حرفه ای و با تجربه نشود، نمی تواند روی این کار به عنوان کار دائمی حساب کند و معمولاً باید برای امرار معاش

ساعت کاری نوازنده معمولاً نامنظم و گاهی در شب ها و تعطیلات می باشد. همچنین برخی اوقات باید تا نیمه شب برای ضبط موسیقی در استودیو مشغول کار باشد. بخش عمده ای از زمان او صرف انجام تمرینات می شود.

محل کار نوازنده موسیقی بنا به نوع و سطح مهارت و تخصص، می تواند مکان های مختلفی از جمله استودیو های ضبط موسیقی، تئاترها، کنسرت ها، هتل ها، رستوران ها و... باشد.

در ادامه با وظایف نوازنده، مهارت و توانمندی های مورد نیاز نوازندگی، تحصیلات لازم برای ورود به شغل نوازندگی، بازار کار و فرصت شغلی نوازندگی، درآمد نوازنده و برخی از نوازندگان مشهور و معروف کشور آشنا می شوید.

وظایف نوازنده

- تمرین
- یادگیری و تمرین قطعات جدید
- تنظیم تجهیزات و ابزار موسیقی قبل از اجرا
- اجرای زنده در مقابل تماشاگران
- ارتباط با مدیر برنامه ها و یافتن پروژه کاری جدید (در صورتی که نوازنده مستقل کار کند)
- مهارت و توانمندیهای مورد نیاز شغل نوازندگی
- استعداد و ذوق هنری در موسیقی
- علاقه فراوان به هنر موسیقی
- خلاقیت
- اعتماد به نفس و انضباط
- انگیزه و اراده
- توانایی تحمل ساعات کاری طولانی و تمرین مداوم
- توانایی انجام کار تیمی - جهت همکاری با سایر اعضای یک تیم موسیقی
- سلامت شنوایی

رشد ۱۰ درصدی خواهد داشت. در حالی که متوسط این رشد برای همه مشاغل ۱۴ درصد می باشد.

استرالیا - در بازه زمانی ۵ سال گذشته میزان استخدام نوازنده رشد ۳۰.۹ درصدی داشته و روند استخدامی آینده آن کاهشی پیش بینی شده است.

درآمد نوازنده

پایین بودن درآمد و عدم حمایت از سوی بخش های دولتی، یکی از بزرگترین مشکلات نوازندگان کشور به حساب می آید. بسیاری از نوازنده ها برای امرار معاش خود شغل دومی را انتخاب کرده اند. در مورد نوازندگانی که از تجربه، تخصص و شهرت بالایی برخوردارند، شاید بتوان گفت درآمد قابل قبولی دارند. اما کسی که به این شغل روی می آورد، کسب درآمد بالا و پولدار شدن نباید هدف اصلی او قرار گیرد. بلکه عشق و علاقه به این هنر باید هدف اصلی ورود او به عرصه نوازندگی باشد، هر چند ممکن است در صورت رسیدن به تخصص و شهرت بالا، درآمد خوبی نیز کسب کند.

خود کار دیگری نیز داشته باشد. انجام این کار به صورت پاره وقت نیز امکانپذیر است.

نوازندگان موسیقی در کشور با مسایل و مشکلاتی روبرو هستند که برخی از آنها عبارتند از :

- عدم وجود معیار مشخصی در پرداخت دستمزدها و پایین بودن آنها
- اهمیت کافی ندادن به نوازنده ها در گروه های موسیقی و تاکید زیاد بر خواننده ها
- نبود هیچگونه سندیکا یا صنف در حوزه نوازندگی
- احتمال ایجاد مشکلات جسمی برای نوازندگان
- نامطلوب بودن وضعیت آموزش موسیقی در ایران
- نبود کتاب های آموزش موسیقی مناسب و همگام با جدیدترین روش های دنیا
- وجود مشکلات فرهنگی بسیار در حوزه نوازندگی بانوان مانند عدم اجازه بسیاری از خانواده ها برای ورود دختران شان به این حوزه و....

وضعیت استخدام نوازنده در برخی کشورهای جهان

آمریکا - پیش بینی ها نشان می دهد میزان استخدام نوازنده بین سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰،

میزان درآمد نوازنده در برخی از کشورهای جهان

آمریکا - متوسط درآمد نوازنده ساعتی ۲۲.۳۹ دلار (برای همه مشاغل ۱۶.۲۷ دلار) در سال ۲۰۱۰ و مطابق با آخرین آمارها در سال ۲۰۱۳، ساعتی ۲۳.۵ دلار بوده است.
استرالیا - متوسط درآمد سالانه نوازنده ۵۳.۰۰۰ دلار (قبل از کسر مالیات) می باشد.
انگلستان - درآمدها بسته به میزان موفق بودن نوازنده و مورد توجه قرارگرفتن کار او متفاوت است.

شخصیت های مناسب شغل نوازنده

در یک انتخاب شغل صحیح و درست، عوامل مختلفی از جمله ویژگی های شخصیتی، ارزش ها، علایق، مهارت ها، شرایط خانوادگی، شرایط جامعه و ... برای هر فرد باید در نظر گرفته شوند. یکی از مهم ترین این عوامل ویژگی های شخصیتی می باشد. شناخت درست شخصیت هر فرد فرآیندی پیچیده و محتاج به تخصص و زمان کافی است. البته هر فردی ویژگی های منحصر به فرد خود را دارد، حتی افرادی که به نوعی تیپ شخصیتی مشابه دارند، باز هم در برخی موارد با یکدیگر متفاوت هستند. به طور کلی همیشه افراد موفق از تیپ های شخصیتی مختلف در تمام مشاغل هستند و نمی توان دقیقا اعلام کرد که فقط تیپ های شخصیتی خاصی هستند که در این شغل موفق می شوند. اما طی تحقیقاتی که صورت گرفته تیپ های شخصیتی ای که برای این شغل معرفی می شوند، عموما این کار را بیشتر پسندیده و رضایت شغلی بیشتری در آن داشته اند.

چکیده

تغییرات رشدی در مغز انسان منطبق و در همپوشانی با تغییرات در طیف گسترده ای از توانایی های شناختی و حرکتی است. بررسی های تصویر نگاری سیستم عصبی نشان داده است که آموزش موسیقی می تواند در شکل پذیری (پلاستی سی تی) ساختاری و عملکردی در مغز نوازندگان شود، و این شکل پذیری (پلاستی سی تی) در افرادی که در اوایل زندگی شروع به آموزش میکنند بیشتر است. با این حال، مطالعات قبلی تفاوت بین نوازندگان با تعلیم زودهنگام (ET) و نوازندگان با تعلیم دیر هنگام (LT) در تعداد کل سالهای تجربه و آموزش موسیقی کنترل و بررسی نکرده اند. درآزمایش حاضر، ما نوازندگانی که قبل و بعد از سن ۷ سالگی شروع به تعلیم در یادگیری یک تکلیف توالی حرکتی زمانی کرده اند، را مورد آزمایش قرار دادیم. گروه ها به مدت سالهای تجربه موسیقی، سالهای آموزش رسمی و ساعات تمرین فعلی همسان سازی شدند. نتایج نشان داد که نوازندگان با تعلیم زود هنگام (ET) از نوازندگان با تعلیم دیر هنگام (LT) عملکردی بهتری داشتند و اینکه این برتری عملکرد پس از ۵ روز از تمرین همچنان ادامه داشت. تفاوت های عملکردی در مورد میزان همزمانی پاسخ بیشتر بود که نشان می دهد آموزش زود هنگام تأثیری بیشتری بر روی سیستم عصبی در بخش یکپارچی حسی حرکتی و زمان، دارد. این یافته ها از این ایده که ممکن است یک دوره حساس در دوران کودکی وجود داشته باشد که در آن با غنی تر کردن آموزش حرکتی از طریق تمرین موسیقی که منجر به مزایای بی شمار عملکرد بعدی در زندگی می شود را تقویت و حمایت می کند. این نتایج، همچنین با نتایج مطالعاتی که نشان از تغییرات ساختاری در مناطق مربوط به حرکتی مغز نوازندگانی که به طور خاص به آموزش در اوایل زندگی آنان مرتبط است، مطابق دارد

مقدمه:

موتزارت آموزش پیانو را در سن ۳ سالگی، و بتهوون قبل از سن ۸ سالگی آغاز کرد. بسیاری از برنامه های موسیقی برای کودکان، برآغاز آموزش هر چه زودتر به منظور توسعه مهارت های موسیقایی تاکید دارند. با این حال، در مورد اثرات واقعی آموزش موسیقی زود هنگام بر عملکرد بزرگسالان بسیار کم دانسته شده است. مطالعات رفتاری با مقایسه نوازندگان با تعلیم زود هنگام (ET) و نوازندگان با تعلیم دیر هنگام (LT) نشان داده است که آموزش زود هنگام برای توسعه و رشد مطلق و یا کامل شنوایی ضروری است. (Baharloo et al. 1998; Costa-Giomi et al. 2001; Miyazaki and Rakowski 2002). اخیراً، مطالعات تصویرنگاری از مغز نشان داده است که تغییرات ساختاری و عملکردی در مغز در ارتباط با آموزش موسیقی برای کسانی که در اوایل زندگی شروع به آموزش می بینند بیشتر است. (Elbert et al. 1995; Schlaug et al. 1995; Schneider et al. 2002; Gaser and Schlaug 2003; Koeneke et al. 2004). این یافته ها نشان می دهد که ممکن است یک دوره حساس یا بحرانی برای آموزش موسیقی، مشابه آنچه که آن برای فراگیری زبان مشاهده شده است، وجود داشته باشد. با این حال، مطالعات قبلی تفاوت بین نوازندگان با تعلیم زودهنگام (ET) و نوازندگان با تعلیم دیر هنگام (LT) از نظر تعداد کل سالهای آموزش موسیقی و تجربه را کنترل و بررسی نکرده اند. با این تعریف، یک نوازنده که آموزش زود هنگام را شروع می کند سالهای تجربه بیشتری نسبت به کسی که دیر هنگام آموزش را آغاز می کند ولی هر دو هم سن و سال هستند، دارد. بنابراین، این امکان وجود دارد که تفاوت قبلاً مشاهده شده در عملکرد و ساختار مغز را بتوان فقط با مدت زمان آموزش موسیقی در نظر گرفت. بنابراین، آزمایش حاضر اثر آموزش موسیقی بر عملکرد یک تکلیف ضربه ریتمیک در نوازندگان ET و LT که براساس مدت سال های تجربه موسیقی تقسیم شدند، مورد بررسی قرار داد. مدارک و شواهد در مورد تاثیر آموزش موسیقی بر مهارت ادراکی آینده از مطالعات و بررسی ها بر روی نوازندگان با شنوایی مطلق یا کامل (کوک کامل) می آید. بهارلو و همکاران (۱۹۹۸) نمونه بزرگی از ۶۹۱ نوازنده را آزمایش کرد. آنها دریافتند که از ۹۲ نوازنده در این نمونه که شنوایی کامل (perfect pitch) را به غایش گذاشتند، ۷۸٪ آنها آموزش را قبل از سن ۶ سالگی آغاز کردند. نتایج مشابهی توسط گروه های دیگر به دست آمده است (Costa-Giomi et al. 2001; Miyazaki and Rakowski 2002)

و نشان داده که ممکن است یک بخش ژنتیکی (عامل ارثی) در رشد توسعه این مهارت وجود داشته باشد (Baharloo et al. 1998). تغییرات رشنی (بلوغی) در مغز انسان منطبق و در همپوشانی با تغییرات در طیف گسترده ای از توانایی های حرکتی و شناختی است (Giedd et al. 1999; Paus et al. 1999). مطالعات اخیر نشان داده اند که آموزش موسیقی زود هنگام می تواند منجر به شکل پذیری (پلاستی سی تی) عملکردی و ساختاری در دو مناطق شنوایی و حرکتی مغز شود (Elbert et al. 1995; Gaser and Schlaug 2003; Koeneke et al. 2004). البرت (۱۹۹۵) دریافت که که نوازنده های حرفه ای سازهای زهی بازمیایی قشری بزرگتر از ارقام سمت چپ را نشان داد. علاوه بر این، او یک ارتباط قوی بین اندازه بازمیایی رقمی و سن شروع آموزش موسیقی، در افرادی که

The effect of early musical training on adult motor performance: evidence for a sensitive period in motor learning

Donald Watanabe · Tal Savion-Lemieux · Virginia B. Penhune

Received: 11 January 2006 / Accepted: 28 June 2006 / Published online: 4 August 2006 Springer-Verlag 2006

Abstract

Developmental changes in the human brain coincide with and underlie changes in a wide range of motor and cognitive abilities. Neuroimaging studies have shown that musical training can result in structural and functional plasticity in the brains of musicians, and that this plasticity is greater for those who begin training early in life. However, previous studies have not controlled for differences between early-trained (ET) and late-trained (LT) musicians in the total number of years of musical training and experience. In the present experiment, we tested musicians who began training before and after the age of 7 on learning of a timed motor sequence task. The groups were matched for years of musical experience, years of formal training and hours of current practice. Results showed that ET musicians performed better than LT musicians, and that this performance advantage persisted after 5 days of practice. Performance differences were greatest for a measure of response synchronization, suggesting that early training has its greatest effect on neural systems involved in sensorimotor integration and timing. These findings support the idea that there may be a sensitive period in childhood where enriched motor training through musical practice results in long-lasting benefits for performance later in life. These results are also consistent with the results of studies showing structural changes in motor-related regions of the brain in musicians that are specifically related to training early in life.

Introduction

Mozart began piano training at the age of 3, Beethoven before the age of 8. Many music programs for children emphasize beginning training as early as possible in order to develop musical skill. However, very little is known about the real effects of early musical training on adult performance. Behavioural studies comparing early-trained (ET) and late-trained (LT) musicians have shown that early training is essential for the development of absolute or “perfect” pitch (Baharloo et al. 1998; Costa-Giomi et al. 2001; Miyazaki and Kowski 2002). More recently, brain-imaging studies have shown structural and functional changes in the brain associated with musical training that are greater for those who began training early in life (Elbert et al. 1995; Schlaug et al. 1995; Schneider et al. 2002; Gaser and Schlaug 2003; Koeneke et al. 2004). These findings suggest that there may be a critical or sensitive period for musical training, similar to that observed for language acquisition. However, previous studies have not controlled for differences between ET and LT musicians in the total number of years of musical training and experience. By definition, a musician who begins training early has more years of experience than one who begins later when both are the same age. Therefore, it is possible that the previously observed differences in performance and brain structure can be accounted for simply by the duration of musical training. Therefore, the present experiment examined the effect of musical training on performance of a rhythm-tapping task in ET and LT musicians who were matched for years of musical experience. Evidence for the effect of musical training on later perceptual skill comes from studies of musicians with absolute or perfect pitch. Baharloo et al. (1998) tested a large sample of 691 musicians. They found that of the 92 musicians in that sample who exhibited perfect pitch, 78% began training before the age of 6. Similar results have been obtained by other groups (Costa-Giomi et al. 2001; Miyazaki and Rakowski 2002) and it has been suggested that there may be a genetic component to the development of this skill (Baharloo et al. 1998). maturational changes in the human brain coincide with and underlie changes in a wide range of cognitive and motor abilities (Giedd et al. 1999; Paus et al. 1999).

Recent studies have shown that early musical training can result in both structural and functional plasticity in auditory and motor regions of the brain (Elbert et al. 1995; Gaser and Schlaug 2003; Koeneke et

بازفای‌های بزرگتری را با آغاز آموزش موسیقی زود هنگام داشتند را نشان داد. Schlaug و همکاران (۱۹۹۵) جسم پینه قدامی بزرگتری را در نوازندگان در مقایسه با غیر موسیقی دانان گزارش کرد، و نوازندگان که آموزش را قبل از سن ۷ شروع کردند تفاوت بیشتری نسبت به کسانی که پس از سن ۷ آغاز کردند، نشان داد. در یک مطالعه اخیر، Bengtsson و همکاران (۲۰۰۵) شواهدی در مورد غلاف میلین بیشتر در راه قشری نخاعی سمت راست نوازندگان حرفه ای نشان داد، و اینکه این تفاوت به طور خاص مربوط به تعداد ساعت تمرین در دوران کودکی (قبل از ۱۱ سالگی) بود. روی هم رفته، این یافته ها نشان می دهد که ممکن است یک دوره بحرانی و حساس در رشد و توسعه برای بخش حرکتی آموزش موسیقی وجود داشته باشد. مفهوم دوره‌های بحرانی و حساس در رشد بدین جهت آورده شده که نشان می دهد رفتارهای خاصی و بسترهای عصبی آنها در صورتیکه تحریک مناسبی در طول دوره زمانی محدود در رشد دریافت نکرده باشند، به طور طبیعی رشد نمی کنند (Knudsen 2004).

در طول یک دوره حساس، سیستم عصبی به طور خاص به محرک های مربوطه پاسخگو ست، و زمانی که تحریک می شوند نسبت به تغییر، حساس و مستعد پذیرش است. دوره های بحرانی دوره های حساسی هستند که شروع و خاموشی نسبتاً گهانی دارند. یک مثال کلاسیک از دوره ای بحرانی برمی گردد به پژوهش Hubel and Wiesel که نشان دادند که اگر گربه ها از دید یک چشم در طول ماه اول پس از تولد محروم شوند، دید دو چشمی طبیعی آنها رشد نمی کند، حتی زمانی که دید به چشم محروم شده برگردد و یا ترمیم شود (Hubel and Wiesel 1965). در سطح عصبی، الگوی اتصال سلولی تغییر می یابد و نمی تواند بعد از دوره بحرانی سپری شده تغییر داده شود. (Wiesel and Hubel 1965).

در مقایسه با یک دوره بحرانی، که در آن یک نقش نمی تواندد خارج از پنجره رشدی خاص اکتساب شود، یک دوره حساس نشان دهنده یک دوره رشدی ست که در آن توانایی اکتساب یک مهارت خاص در مقایسه با سایر دوره‌های رشدی افزایش یافته است. نمونه ای از یک دوره حساس از آزمایش بروی جغدها ست، که در آن بازفای‌های فضایی را می توان با تغییر ورودی حسی در اوایل زندگی تغییر داد، اما بازفای‌های عادی می تواند در مراحل بعدی زندگی دوباره آموخته شود (Brainard and Knudsen 1998).

مدارک و شواهد برای دوره های بحرانی یا حساس در انسان تا حد زیادی از حوزه فراگیری زبان گرفته شده است. مطالعات موردی جداگانه ای از افرادی که بصورت مزمن از تحریک زبانی در اوایل دوران کودکی محروم شده اند نشان داده که این افراد موفق به توسعه طبیعی زبان حتی پس از قرار گرفتن در معرض شدید آن، نشده اند (Curtiss 1977).

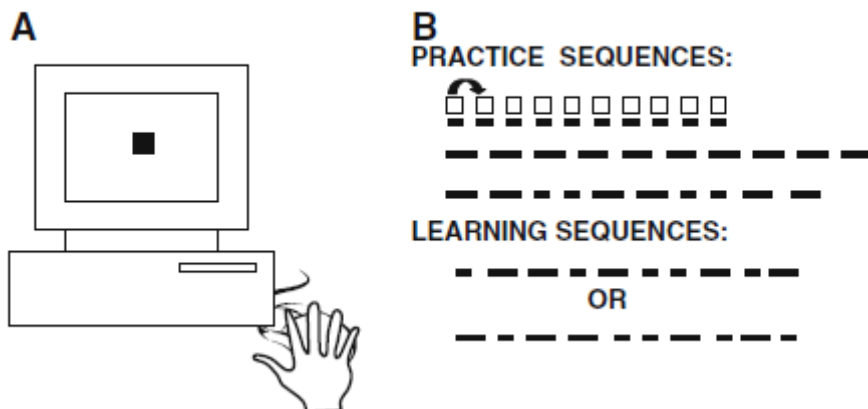
علاوه بر این، مطالعات کودکان با حذف کامل نیمکره چپ زبان غالب نشان داد که تا زمانی که حذف زود هنگام رخ داده است، زبان می تواند نسبتاً به طور معمول رشد و ایجاد شود. این یافته ها باعث شد که Lenneberg (1967) پیشنهاد کند که یک دوره بحرانی برای شکل پذیری (پلاستی سیته) عصبی عملکرد پایه زبان وجود دارد که از اوایل دوران کودکی تا بلوغ گسترش پیدا می کند. این فرضیه برای مطالعه فراگیری زبان دوم اتخاذ شده که نشان می دهد قرار گرفتن در معرض زبان دوم در دوره حساس منجر به تسلط بیشتر نسبت به زمان در معرض قرار گرفتن پس از آن می شود. این فرضیه با نتایج تعدادی از مطالعات که نشان می دهد مهارت زبان دوم در افرادی که قبل از سن ۱۱-۱۳ در معرض زبان دوم قرار گرفتند، بیشتر است حمایت شده است (Johnson and Newport 1989; Weber-Fox and Neville 2001).

با وجود دانش متعارف و شواهد ذکر شده که نشان می دهد آموزش زود هنگام یک پیش نیاز برای برتری در بسیاری از حوزه های عملکرد حرکتی مهارتی است، درکمال شگفتی، مطالعه تجربی برای بررسی اثر آموزش حرکتی زود هنگام بروی عملکرد بزرگسالان وجود ندارد، برخی شواهد پیشنهادی برای اهمیت تجربه حرکتی در اوایل زندگی از مطالعات اخیر بروی کودکان نگهداری شده در یتیم خانه ها که بعداً به خانواده ها در بریتانیا و ایالات متحده سپرده شده اند، صورت گرفته. در طی مدتی که در یتیم خانه ها بودند، این کودکان از نظر تجربه حرکتی بسیار محدود شده بودند. تحقیقات از توانایی های حرکتی این کودکان در ادامه سپرده شدن آنها به خانواده ها، کمبودهای ظریفی در مهارت های حرکتی، مانند تعادل در وضعیت ایستاده و هماهنگی حرکتی ظریف نشان داد است. این نتایج نشان می دهد که محرومیت حرکتی در طول یک دوره حساس فروض برای یادگیری حرکتی می تواند به اختلالات طولانی مدت منجر شود. بر این اساس، ما می توانیم فرض کنیم که تجربه حرکتی تقویت شده، مانند آموزش موسیقی، در این دوره حساس می توانست به تغییرات عصبی پایدار و بهبود عملکرد حرکتی در مراحل بعدی زندگی منجر شود. در آزمایش حاضر، ما نوازندگان که قبل و بعد از سن هفت سالگی در یک تکلیف توالی حرکتی زمانی (TMST)، که در چندین مطالعه رفتاری قبلی و مطالعه تصویرنگاری عصبی بکار رفته است، آزمایش کردیم (Penhune and Doyon 2005; Savion-Lemieux and Penhune 2002, 2005). این تکلیف نیاز به آزمودنی هایی دارد که یک توالی حرکتی ریتمیک زمانی پیچیده را با ضربه زدن در انطباق با یک سری از محرک های بصری دوباره تولید کند. (شکل ۱). استفاده از این تکلیف به دو دلیل سود مند است. اول، توالی های ضربه زدن غیر متریکال هستند، که آنها را حتی برای نوازندگان نسبتاً دشوار می کند، و از اینرو نیاز مند این هست تا آنها را به ریتم موزون رایج تر که در آموزش موسیقی با آن مواجه هستند، تعمیم دهد. دوم، تکلیف، به هماهنگ سازی واکنش حرکتی با یک محرک های بصری نیازمند است، و دوباره نیازمند این است که هماهنگ سازی حرکتی شنوایی معمول مورد نیاز در آموزش موسیقی را تعمیم دهد. همانطور که در بالا توضیح داده شد، هیچ یک از مطالعات قبلی بررسی تفاوت های رفتاری و عصبی بین نوازندگان ET و LT برای تفاوت بین گروه ها در تعداد کل سالهای آموزش موسیقی و

al. 2004). Elbert (1995) found that expert string players showed a larger cortical representation of the digits of the lefthand. Further, he showed a strong correlation between the size of the digit representation and the age of start of musical training, with those who began earlier showing larger representations. Schlaug et al. (1995) reported a larger anterior corpus callosum in musicians compared with non-musicians, with musicians who began training before the age of 7 showing a greater difference than those who began after the age of 7. In a recent study, Bengtsson et al. (2005) showed evidence for greater myelination in the right cortico-spinal tract of professional musicians, and that this difference was specifically related to the number of hours practiced in childhood (before age 11). Taken together, these findings suggest that there may be a critical or sensitive period in development for the motor component of musical training. The concept of "critical" and "sensitive" periods in development is drawn from work showing that certain behaviours and their neural substrates do not develop normally if appropriate stimulation is not received during a restricted time period in development (Knudsen 2004). During a sensitive period, neural systems are particularly responsive to relevant stimuli, and are more susceptible to change when stimulated. Critical periods are sensitive periods that have relatively abrupt onsets and offsets. The classic example of a critical period comes from the work of Hubel and Wiesel who showed that if cats are deprived of vision to one eye during the first month after birth, they do not develop normal binocular vision, even when vision is restored to the deprived eye (Hubel and Wiesel 1965). At the neural level, the pattern of cellular connectivity is altered and cannot be changed after the critical period has elapsed (Wiesel and Hubel 1965). In contrast to a critical period, where a function cannot be acquired outside the specific developmental window, a sensitive period denotes a period of development where the ability to acquire a specific skill is enhanced compared to other developmental periods. An example of a sensitive period comes from experiments in owls, where spatial representation can be changed by altered sensory input early in life, but normal representation can be relearned later in life (Brainard and Knudsen 1998).

Evidence for critical or sensitive periods in humans is drawn largely from the domain of language acquisition. Ingle case studies of individuals chronically deprived of linguistic stimulation in early childhood have shown that these individuals fail to develop normal language even after intensive exposure (Curtiss 1977). Further, studies of children with complete removal of the language-dominant left hemisphere revealed that as long as the removal occurred early, language could develop relatively normally. These findings led Lenneberg (1967) to propose that there is a critical period for neural plasticity underlying language functions that extends from early infancy to puberty. This hypothesis has been adapted to the study of second-language acquisition to suggest that exposure to the second language during the sensitive period results in greater fluency than the exposure after that. This hypothesis has been supported by the results of a number of studies showing that second-language proficiency is greater in individuals who were exposed to the second language before age 11–13 (Johnson and Newport 1989; Weber-Fox and Neville 2001). Surprisingly, there are no experimental studies looking at the effect of early motor training on adult performance, despite conventional wisdom and anecdotal evidence suggesting that early training is a prerequisite for excellence in many domains of skilled motor performance. Some suggestive evidence for the importance of motor experience early in life comes from recent studies of children confined to orphanages and later adopted into families in the UK and US. During their time in the orphanages, these children were highly restricted in terms of motor experience. Investigations of these children's motor abilities following adoption have shown subtle deficits in motor skills, such as standing balance and fine-motor coordination (Tober and Pollak 2005). These results indicate that motor deprivation during a putative sensitive period for motor learning can result in long-lasting impairments. Based on this, we can hypothesize that enriched motor experience, such as musical training, during this sensitive period could result in lasting neural changes and improved motor performance later in life. In the present experiment, we tested musicians who began training before and after the age of seven on a timed motor sequence task (TMST), which has been used in several previous behavioural and neuroimaging studies (Penhune and Doyon 2002, 2005; Savion-Lemieux and Penhune 2005). This task requires participants to reproduce a temporally complex rhythmic motor sequence by tapping in synchrony with a series of visual stimuli (Fig. 1). The use of this task is advantageous for two reasons. First, the tapped sequences are non-metrical, making them relatively difficult even for

تجربه را کنترل و بررسی نکرده اند (Elbert et al. 1995; Schlaug et al. 1995; Schneider et al. 2002; Gaser and Schlaug 2003; Koenke et al. 2004). در یک بررسی اولیه با استفاده از همان تکلیف (Watanabe et al. 2004) ما نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET و نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT که از نظر سنی یکسان، اما به لحاظ سال تجربه متفاوت، مقایسه کردیم و به افزایش عملکرد پیش بینی شده برای نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET پی بردیم. با این حال، ما نیز یک ارتباط معنی داری بین سال های تجربه و عملکرد پیدا کردیم. که نشان می دهد کسانی که طولانی تر موسیقی نواخته بودند عملکرد بهتری داشتند. این نشان می دهد که مهم ترین پیش بینی کننده عملکرد، سن در شروع آموزش نبوده، بلکه تنها سال های تجربه بوده است. بنابراین، برای آزمایش حال حاضر ما به سمت یک نمونه همسان دیگر حرکت کردیم که در آن افراد در دو گروه برای سال های تجربه موسیقی برابر سازی شدند، به طوری که آموزش دیر هنگام همان تعداد از سال های تجربه موسیقی راداشتند که کسانی که پیش از آن آموزش را آغاز کرده بودند بودند. سال های آموزش رسمی موسیقی و ساعات تمرین های فعلی نیز کنترل شدند.

شکل ۱. راه اندازی آزمایشی. توالی محرک از ده مربع های سفید، که به ترتیب در مرکز صفحه نمایش کامپیوتر ظاهر شد ساخته شده بود. افراد با ضربه زدن روی یک کلید موس کامپیوتر پاسخ دادند (شکل (a)).

شکل (b) توالی محرک در شرایط یادگیری و تمرین. هر مربع در توالی، برای هم مدت زمان کوتاه (۲۵۰ میلی ثانیه) و هم مدت زمان طولانی (۷۵۰ میلی ثانیه) ظاهر شد، که با طول خط کوتاه یا بلند نشان داده شد. ISI ثابت بود (۵۰۰ میلی ثانیه) توالی تمرین شامل چهار کوشش از سه توالی: تمام کوتاه، تمام بلند و یک مخلوط ساده. برای شرایط یادگیری، توالی از پنج جز طولانی و پنج جز کوتاه ساخته شده بود افراد تنها در یکی از دو توالی یادگیری ممکن مورد آزمایش قرار گرفتند.

روش ها

آزمودنی ها

آزمودنی ها ۳۰ نوازنده جوان، سالم، تمرین کننده راست دست بین ۱۷٫۸ و ۳۶٫۸ سال سن (۱۷ زن و ۱۳ مرد، $M = 24.9$ سال، $SD = 5.3$) و ۱۰ غیر موسیقی دان بین ۱۹٫۳ و ۳۳٫۴ سال سن (۵ مرد و ۵ زن، $M = 26.2$ سال، $SD = 5.1$) برای مطالعه قبلی با استفاده از همان پروتکل مورد آزمایش قرار گرفتند (Savion-Lemieux and Penhune 2005). تمام آزمودنی ها از جامعه دانشجویی در مقطع کارشناسی از دانشگاه کونکوردیا انتخاب شدند. نوازندگان از گروه موسیقی و از اهالی منطقه مونترال انتخاب شدند. تمام آزمودنی ها راست دست بودند که اعتماد و اعتبار آن با استفاده از پرسشنامه دست برتری (Crowitz and Zener ۱۹۶۲) بررسی شد. هیچ یک از آزمودنی ها سابقه اختلالات عصبی نداشتند. برای اهداف این مطالعه، یک نوازنده تمرین کننده بصورت عملیاتی به عنوان یک فرد که به تازگی موسیقی تمرین می کرد و حداقل چهار سال تجربه موسیقی داشت، تعریف شده بود (با دامنه ۷٫۵-۲۶٫۰ سال). تجربه موسیقی به عنوان توانایی نواختن یک آلت موسیقی یا آواز خواندن، که از طریق آموزش های رسمی و عملی کسب شده بود، تعریف شده بود. آزمودنی ها عمدتاً نوازندگان پیانو و ویلون بودند. دو تن از نوازندگان آواز را به عنوان تمرکز موسیقی اولیه فعلی خود مشخص کردند، اما هر دو تجربه و آموزش گسترده آلات موسیقی (۱۵ سال گیتار؛ ۱۲ سال پیانو) را داشتند و هر دو بتازگی این آلات موسیقی را تمرین کردند، البته نه به همان اندازه آواز. و همین طور، تعدادی دیگر از نوازندگان نمونه گیری شده، چند ابزار بیش از تخصص شان می نواختند و برخی دیگر یک آلت موسیقی دومی را در تمام تخصص موسیقی ایشان می

musicians, and requiring them to generalize from the more common metrical rhythms encountered in musical training. Second, the task requires synchronization of the motor response with a visual stimulus, again requiring generalization from the usual auditory-motor synchronization required in musical training. As described above, none of the previous studies examining behavioural and neural differences between ET and LT musicians have controlled for differences between the groups in the total number of years of musical training and experience (Elbert et al. 1995; Schlaug et al. 1995; Schneider et al. 2002; Gaser and Schlaug 2003; Koeneke et al. 2004). In a preliminary study using the same task (Watanabe et al. 2004) we compared ET and LT musicians matched for age, but not years of experience, and found the predicted enhanced performance for ET musicians. However, we also found a significant correlation between years of

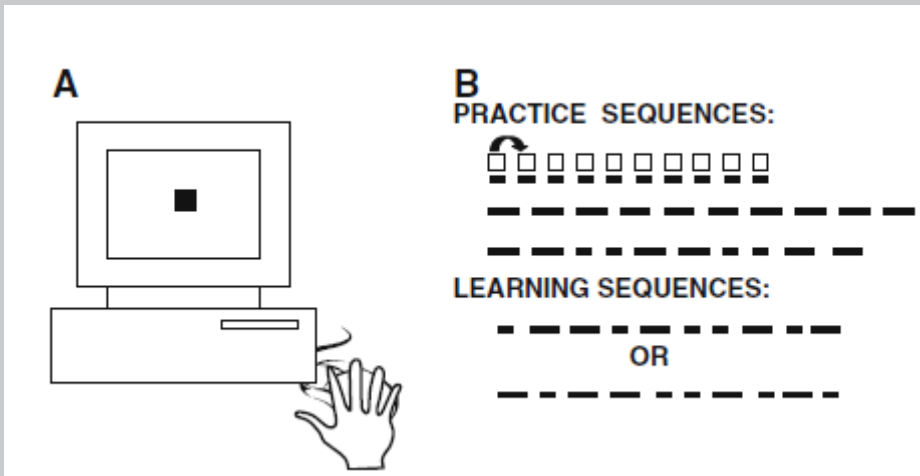

Fig. 1 a Experimental setup. Stimulus sequences were made up of ten white squares, which appeared sequentially at the center of the computer screen. Subjects responded by tapping on a single key of the computer mouse (a). b Stimulus sequences in the practice and learning conditions. Each square in the sequences appeared for either a short (250 ms) or a long duration (750 ms), represented by the short or long line lengths. The ISI was constant (500 ms). Practice sequences consisted of four trials of three sequences: all short, all long and a simple mixture. For the learning condition, sequences were made up of five long and five short elements. Subjects were tested on only one of the two possible learning sequences experience and performance; indicating that those who had played longer performed better. This suggested that the most important predictor of performance was not age at the start of training, but simple years of experience. Therefore, for the present experiment we moved to a matched sample where subjects in the two groups were matched for years of musical experience, such that later starters had the same number of years of musical experience as those who started earlier. Years of formal musical training and hours of current practice were also controlled.

Methods

Participants

Participants were 30 young, healthy, right-handed practicing musicians between 17.8 and 36.8 years of age (17 women and 13 men, $M = 24.9$ years, $SD = 5.3$) and 10 non-musicians between 19.3 and 33.4 years of age (5 men and 5 women, $M = 26.2$ years, $SD = 5.1$) tested for a previous study using the same protocol (Savion-Lemieux and Penhune 2005). All participants were recruited from the undergraduate student population of Concordia University. Musicians were recruited from the Department of Music and from the Montreal area population. All participants were right-handed as assessed by a handedness questionnaire adapted from Crovitz and Zener (1962). None of the participants had a history of neurological disorders. For the purposes of this study, a practicing musician was operationally defined as an individual who was currently practicing music and had at least four years of musical experience (range

نواختند. نوازندگان به دو گروه تقسیم شدند: نوازندگان آموزش دیده زود هنگام (مرد ۶ و زن ۹، ET; N = 15) که آموزش را قبل از سن ۷ سالگی شروع کردند و نوازندگان دیر هنگام آموزش دیده (۶ نفر مرد و ۸ زن LT; N=14) که آموزش را پس از سن ۷ سالگی آغاز کردند. سنی که در آن نوازندگان شروع به آموزش دیدند، تعداد سال تجربه، مقدار آموزش رسمی و تعداد ساعت در هفته تمرین فعلی، با استفاده از یک نسخه اصلاح شده از شاخص جهانی آموزش موسیقی و تجربه ارزیابی شد (Penhune et al. 1999); مطالب تکمیلی را مشاهده کنید). نوازندگان در دو گروه به صورت جداگانه برای سال تجربه موسیقی و آموزش رسمی همسان سازی شدند. سال تجربه به عنوان تعداد کل سال های آموزش موسیقی تعریف شده است. سال های آموزش رسمی به عنوان تعداد کل سال های سپری شده در آموزش رسمی (به عنوان مثال، درس) تعریف شد. هر دو گروه از نوازندگان با یک گروه گواه غیر موسیقی دان که برای انجام یک آزمایش قبلی با استفاده از همان پروتکل مورد آزمایش قرار گرفته بود (Savion-Lemieux and Penhune 2005) مقایسه شدند. این افراد با داشتن کمتر از ۳ سال از تجربه یا آموزش های موسیقی و اینکه در حال حاضر تمرین موسیقی نداشتن، انتخاب شدند همه افراد راست دست و بدون سابقه اختلال عصبی یا روانی بودند. پروتکل آزمایشگاهی توسط کمیته اخلاقی تحقیقات انسانی دانشگاه کونکوردیا، مونترال، کانادا مورد تایید قرار گرفت. آزمودنی ها رضایت آگاهانه دادند واز آنها برای زمان اختصاص داده شده قدر دانی شد..

محرك

TMST استفاده شده در این آزمایش نیاز به آزمودنی هایی دارد که یک توالی حرکتی ریتمیک زمانی پیچیده را با ضربه زدن در انطباق با یک سری از محرک های بصری با استفاده از یک کلید واحد روی موس کامپیوتری دوباره تولید کند. (شکل ۱). محرک، توالی بصری ده عنصری متشکل از یک سری مربع های سفید (3cm^2) به ترتیب ارائه شده در مرکز پس زمینه خاکستری تیره از یک صفحه نمایش کامپیوتر بود (مانیتور ۲۱ اینچ مارک سونی مولتی اسکن مدل G500، 100 هرتز). دو توالی مختلف، با دشواری برابر طراحی شده، در این مطالعه استفاده شد. هر آزمودنی تنها در یکی از دو توالی ممکن که در میان تمام آزمودنی ها برابر سازی شده بود، مورد آزمایش قرار گرفتند. هر توالی از پنج عنصر طولانی (۷۵۰ میلی ثانیه) و پنج عنصر کوتاه (۲۵۰ میلی ثانیه)، با یک فاصله ثابت بین محرک (۵۰۰ میلی ثانیه) تشکیل شده بود توالی ها به نداشتن بیش از دو عنصر تکراری و همچنین هفت انتقال از عناصر کوتاه به عناصر طولانی ساخته شدند. این به توالی ها یی منجر می شود که به لحاظ زمانی منظم هستند، اما با یک ریتم استاندارد موسیقی مطابقت ندارد عناصر هر توالی می تواند به یک سری فواصل سه و پنج بیتی (۵:۳ نسبت) بر اساس واحد بیت ۲۵۰ میلی ثانیه تحت هر دو محرک و فواصل بین محرک گروه بندی شوند. چون این فواصل یک نسبت عدد صحیح ساده را نشان نمی دهند (یعنی، تقسیم فواصل بازده یک مقدار صحیح)، توالی ها ریتم غیر موزون (غیر متریک) را نشان می دهند (Essens 1986; Essens 1986 و Povel 1985). نمایش هر توالی با یک مربع سفید کوچک (1cm^2) چیده شده بود که در وسط صفحه نمایش ظاهر بود. هر بلوک تمرین در TMST حاوی ۱۲ نمایش از همان توالی و به طول ۱۳۲ s بود. آزمودنی ها TMST را با استفاده از یک کامپیوتر رومیزی (کامپیوتر اینتل پنتیوم III 800 مگاهرتز، ویندوز ۲۰۰۰ حرفه ای) که همه پاسخ تولید شده را ثبت می نمود انجام شد. نرم افزار (MCF) سفارشی شده (Digivox, Montreal, Canada) نمایش محرک های بصری و همچنین ثبت خودکار فشار کلید توسط آزمودنی ها و مدت زمان رها کردن آن را کنترل کرد، که پس از آن برای محاسبه دو شاخص یادگیری: دقت تولید مجدد و درصد ناهمزمانی پاسخ ها با محرک های هدف مورد استفاده قرار گرفت. (شرح دقیق تر در زیر)

رویه

در آغاز هر جلسه آزمون، قبل از انجام TMST، آزمودنی ها یک تکلیف تمرینی پایه را به پایان رساندند. این تکلیف حاوی سه توالی عناصر ده تایی ساده که هر یک ساخته شده بود از: تمام بلند، تمام کوتاه، و یا یک ترکیب ساده. (شکل ۱). به آزمودنی ها آموزش داده شده بود که کلید موس را در شروع هر تحریک در توالی، فشار دهند و بسمت پایین نگه دارند و آن را هر بار که محرک ناپدید شد رها نکنند. همه آزمودنی ها از انگشت اشاره دست راست استفاده کردند. آزمونگر برای کسب اطمینان از اینکه که آزمودنی ها مهارت های حرکتی مورد نیاز برای آیین پژوهش را فهمیده و یاد گرفته اند، بازخوردی تهیه کرد. هنگامی که تکلیف پایه در روز اول تکمیل شد، به آزمودنی ها به صراحت آموزش داده شد که یکی از دو توالی TMST را با یک معیار سه تکرار صحیح متوالی دوباره تولید کنند. بعد از آموزش اولیه، هیچ بازخورد دیگری روی افراد گرفته نشد. سپس آزمودنی ها سه بلوک از توالی TMST اختصاص داده به خود شان را اجرا کردند. آزمودنی ها ۵۷ سانتی متر دور از مانیتور کامپیوتر نشستند و استراحت کوتاهی بین بلوک های تمرین برای جلوگیری از خستگی و بهینه سازی عملکرد ارائه شد. پس از اتمام آخرین بلوک از آزمایشات، از آزمودنی ها خواسته شد که آیا آنها از هیچ استراتژی برای یادگیری TMST استفاده کردند، و گفته شده بود که توالی اختصاص داده شده به آنها را در بین جلسات آزمون تمرین نکنند. در هر یک از چهار روز متوالی (روز ۲-۵)، آزمودنی ها را برای انجام تکلیف پایه به آزمایشگاه بازگردانده، و TMST تعیین شده برای آنها را با بازتولید یک تا دو آزمایش از توالی بررسی کردند، و سه بلوک از آزمایش را کامل کردند.

7.5–26.0 years). Musical experience was defined as the ability to play a musical instrument or sing, acquired through formal and practical training. The participants were predominantly piano and string players. Two of the musicians identified voice as their current primary musical focus, but both had extensive instrumental training and experience (15 years of guitar; 12 years of piano) and both currently practiced these instruments, although not to the same degree as voice. Similarly, a number of other musicians in the sample had played several instruments over their careers and some continued to play a secondary instrument throughout their careers. Musicians were divided into two groups: early-trained musicians (ET; $n = 15$, 9 women and 6 men) who began training before the age of 7 and late-trained musicians (LT; $n = 14$, 8 women and 6 men) who began training after the age of 7. The age at which participants began training, the number of years of experience, the amount of formal training and the number of hours per week currently practiced were assessed using a modified version of the Global Index of Musical Training and Experience (Penhune et al. 1999; see supplementary material). Musicians in the two groups were individually matched for years of musical experience and formal training. Years of experience were defined as the total number of years of musical training. Years of formal training were defined as the total number of years spent in formal training (e.g., lessons). Both groups of musicians were compared to a group of non-musician controls who had been tested for a previous experiment using the same protocol (Savion-Lemieux and Penhune 2005). These individuals were selected to have less than 3 years of musical training or experience and were not currently practicing music. All subjects were right-handed with no history of neurological or psychiatric disorder. The experimental protocol was approved by the Concordia University Human Research Ethics Committee, Montreal, Canada. Participants gave informed consent and were compensated for their time.

Stimuli

The TMST used in this experiment required participants to reproduce a temporally complex rhythmic motor sequence by tapping in synchrony with a series of visual stimuli using a single key on a computer mouse (Fig. 1). The stimuli were ten-element visual sequences consisting of a series of white squares (3 cm²) presented sequentially in the centre of the dark grey background of a computer screen (21-in. Sony Multiscan G500 monitor, 100 Hz). Two different sequences, designed to be of equal difficulty, were used in this study. Each participant was tested on only one of the two possible sequences, which were counterbalanced across participants. Each sequence was composed of five long (750 ms) and five short (250 ms) elements, with a constant inter-stimulus interval (500 ms). The sequences were constructed to have no more than two repeating elements as well as seven transitions from short to long elements. This results in sequences that are temporally regular, but do not conform to a standard musical rhythm. The elements of each sequence can be grouped into a series of intervals of three and five beats (3:5 ratio) based on the beat unit of 250 ms underlying both the stimuli and the inter-stimulus intervals. As these intervals do not represent a simple integer ratio (i.e., division of the intervals yielding an integer value), the sequences represent non-metrical rhythms (Essens 1986; Essens and Povel 1985). The presentation of each sequence was cued by a small white square (1 cm²) that appeared in the middle of the screen. Each block of practice on the TMST contained 12 presentations of the same sequence and lasted 132 s. Participants performed the TMST using a desktop computer that recorded all generated responses (Intel Pentium III 800 MHz computer, Windows 2000 Professional). Customized media control functions (MCF) software (Digivox, Montreal, Canada) controlled the presentation of the visual stimuli as well as automatically recorded participants' key-press and release durations, which were subsequently used to calculate two indices of learning: accuracy of reproduction and percent synchrony of responses with target stimuli (described in detail below).

Procedure

At the beginning of each testing session, before performing the TMST, participants completed a baseline practice task. This task consisted of three simple ten-element sequences that were made up of either all long, all short or a simple mixture (Fig. 1). Participants were instructed to press and hold the

یادگیری تکالیف مهارت حرکتی، مانند تکلیف زمان واکنش زنجیره ای (SRT)، معمولاً با کاهش زمان واکنش به عناصر جداگانه توالی حرکتی ارزیابی می شود. به این معنی که، پاسخ سریع تر برابر است با عملکرد بهبود یافته. با این حال، عملکرد در TMST از طریق ضرورت آزمودنی ها برای همزمان سازی پاسخ های شان دقیقتر از حد ممکن به محرک های ارائه شده اندازه گیری و سنجیده می شود. بنابراین، یادگیری TMST با بررسی تغییرات در دو متغیر مختلف: دقت پاسخ و هماهنگی پاسخ به محرک هدف، ارزیابی شد این اندازه گیری ها، یادگیری دو جنبه متفاوت از تکلیف را مورد بررسی قرار داد. دقت، یادگیری جزء صریح تر تکلیف - را با رمز گذاری ترتیب درست مدت زمان کوتاه و بلند درتوالی، منعکس یا نشان می دهد. با این حال، هنوز هم لازم است که آزمودنی ها، واکنش حرکتی نسبتاً دقیقی در 2SD پایه خود بکنند. ناهمزمانی پاسخ، توانایی پاسخ های زمان دقیق فشار کلید و رها کردن کلید مرتبط با محرک های بصری را منعکس و نشان می دهد. عملکرد توالی های یاد گرفته شده به صورت جداگانه، با استفاده از میانگین پاسخ های کوتاه و بلند هر آزمودنی از توالی تمرینی برای هر روز آموزش، نمره گذاری شد (Penhune و Doyon 2002). اولین گام در نمره گذاری، محاسبه میانگین و انحراف معیار برای هر پاسخ کوتاه و بلند آزمودنی در توالی تمرینی ساده بود (شکل ۱). پاسخ ها در توالی تمرین ساده که بزرگتر از 2SD بودند از میانگین کنار گذاشته شدند. سپس میانگین دوباره محاسبه شد، و میانگین دوباره محاسبه شد $\pm 2SD$ به عنوان محدوده بالا و پایین برای پاسخ دقیق در توالی آموخته شده استفاده شد. این به این معنی است که همانطور که سوژه ها با تمرین، دقیق تر و کمتر متغیر و بی ثبات می شوند، معیار برای نمره گذاری عملکرد آنها دقیق تر می شود. درصد عناصر بازتولید شده بطور صحیح، برای هر کوشش، محاسبه شد و اندازه گیری ناهمزمانی تنها در پاسخ های درست محاسبه شد. و این کار بصورتی انجام شد که اندازه گیری ناهمزمان بوسیله خطاهای بزرگ، در آن سرایت نکند. درصد ناهمزمانی پاسخ (PASY)، درصد تفاوت بین شروع و انحراف محرک و شروع و انحراف پاسخ های فشار کلید آزمودنی را اندازه گیری می کند.

تحلیل داده ها

همه اندازه گیری های رفتاری در سراسر بلوک های آزمایش یا کوشش و روزهای تمرین، متوسط بودند. داده ها با استفاده از تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر (ANOVA) با تصحیح Greenhouse-Geiser، با گروه به عنوان عامل بین افراد و بلوک و یا روز به عنوان عامل درون افراد مورد بررسی قرار گرفت. درصد صحیح و اندازه گیری PASY به طور جداگانه مورد تحلیل قرار گرفت. تفاوت معنی دار در تمام روزها برای دو گروه با استفاده از آزمون های اثرات اصلی ساده با روش اصلاح بونفرونی Bonferroni برای مقایسه چندگانه مورد تحلیل قرار گرفت.

نتایج

تحلیل داده های دموگرافیک (جدول ۱) نشان داد که گروه نوازنده های با تعلیم زود هنگام ET و نوازنده های با تعلیم دیر هنگام LT، بدون تفاوت معناداری در تعداد کل سالهای تجربه موسیقی، تعداد سال های آموزش رسمی، و یا تعداد ساعات در هفته که آنها در حال حاضر تمرین می کنند، به خوبی همسان شدند. همانطور که پیش بینی می شد، گروه ها از نظر سن شروع آموزش موسیقی و در سن کنونی بطور معناداری متفاوت بودند. هیچ ارتباط معنی داری بین سن و هر یک از سنجش های رفتاری عملکرد پیدا نشد. تحلیل واریانس اندازه گیری های مکرر ANOVA، تفاوت معناداری هم در درصد صحیح و هم در درصد ناهمزمان پاسخ درست بین دو توالی مختلف مورد استفاده در کوشش های یادگیری نشان نداد و همچنین تفاوت معنی داری بین دو جنس نشان نداد. بنابراین، داده های رفتاری در تمام این ابعاد جمع شد. داده ها برای دو خواننده به طور جداگانه مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد که عملکرد این نوازندگان؛ از میانگین گروه های آنها بر روی هر متغیر رفتاری، تفاوت معناداری نداشت. برای درصد صحیح (شکل ۲a)، تحلیل واریانس اندازه گیری های مکرر ANOVA هیچ اثر اصلی معناداری از گروه را نشان نداد، اما اثر اصلی معنادار از روز $F(4, 108) = 18.8, p < .001$ ، بهبود عملکرد در تمام گروه های برای ۵ روز آموزش را نشان می دهد. آزمون تعقیبی مقایسه برنامه ریزی شده، بین گروه ها در تمام روزهای یادگیری تفاوت معنی داری مرزی بین گروه ها تنها در روز اول ($P < .09$) نشان داد. اگر چه تعامل معنی داری وجود نداشت، بررسی مقایسه های برنامه ریزی شده؛ تغییرات در عملکرد در تمام روزها در دو گروه نشان داد که نوازندگان LT بهبود معناداری بین روز ۱ و روز ۲ نشان داد ($P < .01$). در حالی که نوازندگان ET تنها افزایش معنا دار مرزی، بین روز ۱ و ۳ ($P < .09$) و روز ۱ و ۴ ($P < .07$) را نشان داد.

mouse key down at the onset of each stimulus in the sequence, and to release it each time the stimulus disappeared. All participants used the index finger of the right hand. The experimenter provided feedback to ensure that the participant understood and learned the motor skill required for the study. Once the baseline task was completed on day 1, participants were explicitly trained to reproduce one of two TMST sequences to a criterion of three consecutive correct repetitions. After the initial training, no further feedback was provided to the individual. Participants then performed three blocks of their assigned TMST sequence. Participants were seated 57 cm away from the computer monitor and short breaks were provided between blocks of practice to prevent fatigue and optimize performance. Upon completion of the last block of trials, participants were asked whether they used any strategy to learn the TMST, and were instructed not to practice their assigned sequence in between test sessions. On each of the four consecutive days (day 2–5), participants returned to the laboratory to perform the baseline task, review their assigned TMST by reproducing one to two trials of the sequence, and complete three blocks of trials.

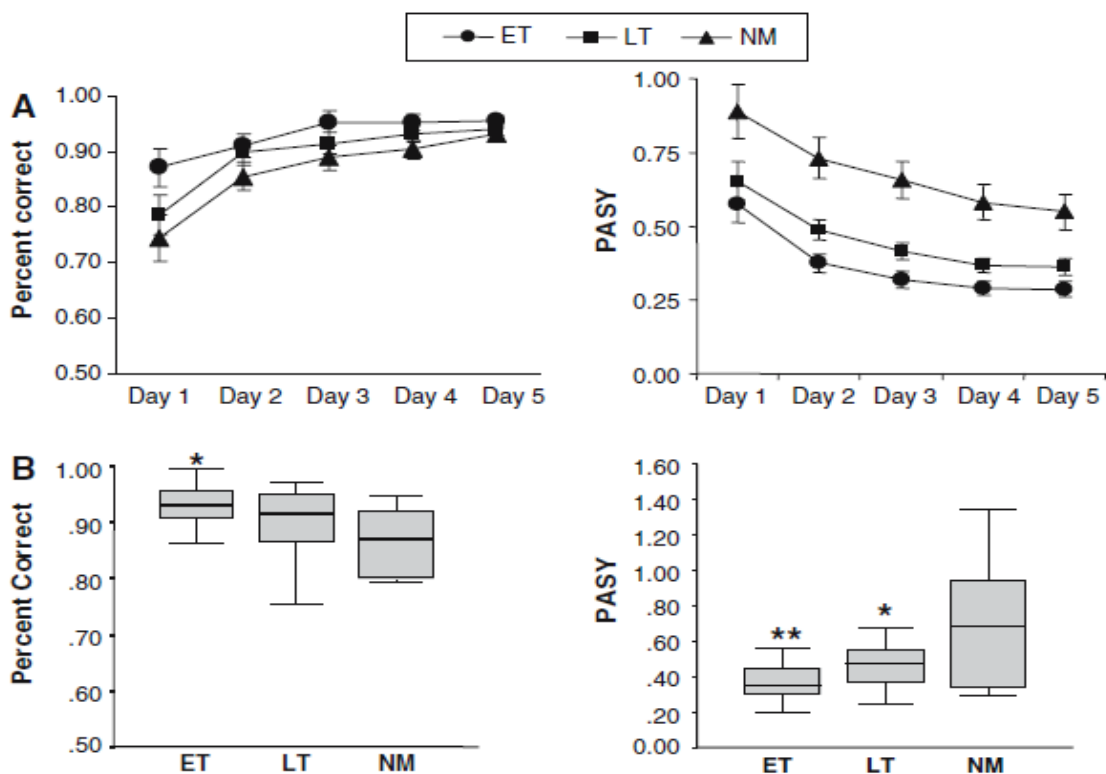
Behavioural measures

The learning of motor skill tasks, such as the serial reaction time task (SRT), is typically assessed by reductions in reaction time to individual elements of the motor sequence. That is, faster responses correspond to improved performance. However, performance is measured on the TMST by requiring participants to synchronize their responses as precisely as possible with the presented stimuli. Therefore, learning of the TMST was assessed by examining changes in two different variables: accuracy of responses and synchrony of responses with target stimuli. These measures examined learning of two different aspects of the task. Accuracy reflects learning of the more explicit component of the task—**encoding of the correct order of short and long durations in the sequence. However, it still requires the** participant to make a relatively accurate motor response—within 2SD of his/her baseline. Response asynchrony reflects the ability to precisely time key-press and key-release responses relative to the visual stimuli. Performance of the learned sequences was scored individually by using each participant's average short and long responses from the practice sequences for each day of training (Penhune and Doyon 2002). The first step in scoring was to calculate the average and SD for each participant's long and short responses on the simple practice sequences (Fig. 1). Responses on the simple practice sequences that were greater than 2SD from the mean were excluded. The average was then recalculated, and the recalculated average $\pm$ 2SD was used as the upper and lower limit for accurate response on the learned sequences. This means that as subjects become more accurate and less variable with practice, the criteria for scoring their performance becomes more stringent. The percent of correctly reproduced elements was calculated for each trial and the measure of asynchrony was calculated on correct responses only. This was done so that the asynchrony measure was not contaminated by gross errors. Percent response asynchrony (PASY) measures the percent difference between onset and offset of stimuli and the onset and offset of participant's key-press responses

Now: Hours per week	Formal education	Years of experience	Age of start	Age	group
(9.0 $\pm$ 11.8 ($\pm$ 12.4) 13.4	($\pm$ 4.2) 7.7 ($\pm$ 3.7) 6.3	(4.3 $\pm$ 14.8 ($\pm$ 4.0) 13.7	($\pm$ 0.9) 5.9 ($\pm$ 2.7) 11.4	($\pm$ 3.4) 22.1 ($\pm$ 5.6) 27.5	(7 year $\square$ Early beginners :ET years old $\square$ Late starters :LT t Test Non musician
NS	NS	NS	$P < .001$	$P < .01$ 26.2	
					NS There was no significant difference

گروه	سن	سن شروع	سال های تجربه	آموزش رسمی	اکنون: ساعت در هفته
ET: شروع کننده های زودهنگام (۷ سال و کمتر) LT: شروع کننده های دیر هنگام (۷ سال و بیشتر) t Test غیر موسیقی دان	22.1 (±3.4) 27.5 (±5.6) 26.2 $P < .01$	(±0.9) 5.9 11.4 (±2.7) $P < .001$	14.8 (4.3±) 13.7 (±4.0) NS	(±4.2) 7.7 (±3.7) 6.3 NS	(9.0±) 11.8 (±12.4) 13.4 NS
NS تفاوت معنادار نداشت					

جدول ۱ مقادیر آموزش رسمی و تجربه

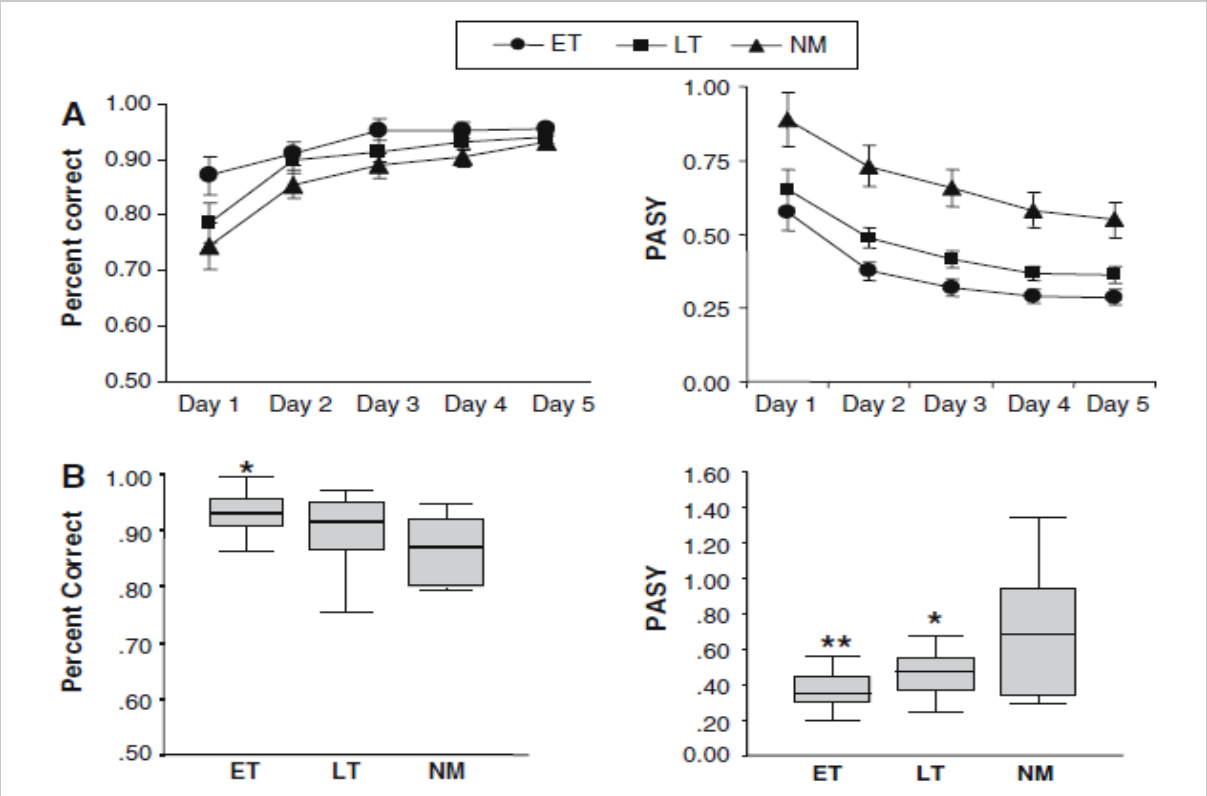
شکل ۲. میانگین درصد صحیح و درصد ناهمزمانی پاسخ (PASY) داده ها برای گروه های ET، LT و غیر موسیقی دان ها NM در تمام ۵ روز یادگیری. برای درصد صحیح، نوازندگان ET تنها در روز ۱ از نوازندگان LT عملکرد بهتری داشتند؛ و تنها نوازندگان ET عملکرد بهتری به کل غیر موسیقی دان ها NM داشتند. برای درصد ناهمزمانی پاسخ PASY، نوازندگان ET عملکردی بهتری از کل نوازندگان LT و به طور خاص در روزهای ۲-۵ داشتند. هر دو نوازندگان هم ET و LT برای این سنجش و اندازه گیری عملکرد بهتری از غیر موسیقی دانان NM داشتند. نمودارهای جعبه B و نمودار ویسکر برای گروه های ET و LT و غیر موسیقیدان (NM).

Data analysis

All behavioural measures were averaged across blocksof trials and days of practice. The data were assessedusing repeated-measures analysis of variance(ANOVA) with Greenhouse–Geiser correction, withGroup as the between-subjects factor and Block orDay as within-subjects factors. Percent correct and PASY measure were analysed separately. SigniWcantdiVerences across days for the two groups were analysedusing tests of simple main eVects with Bonferronicorrection for multiple comparisons.

Results

Analysis of demographic data (Table 1) showed thatthe ET and LT musician groups were well matched, with no signiWcant diVerences in the total number ofyears of musical experience, the number of years of formal training, or the number of hours per week theycurrently practiced. As predicted, the groups were signiWcantlydiVerent in terms of the age of start of musicaltraining and in current age. No signiWcant correlations were found between age and any of thebehavioural measures of performance. Repeated measuresANOVAs revealed no signiWcant diVerences ineither percent correct or percent response asynchronybetween the two diVerent sequences used in the learningtrials and no signiWcant diVerences between thesexes. Therefore, behavioural data were collapsedacross these dimensions. Data for the two vocalists wasexamined separately, and it was found that these musicians’performance did not diVer signiWcantly from themean of their groups on any behavioural variable.For percent correct (Fig. 2a), a repeated measuresANOVA showed no signiWcant main eVect of group,but a signiWcant main eVect of day ($F(4, 108) = 18.8, p < .001$), indicating improved performance acrossgroups for the 5 days of training. Post hoc plannedcomparisons between groups across days of learningrevealed a marginally signiWcant diVerence betweengroups only on day 1 ($P < .09$). Although there was nosigniWcant interaction, planned comparisons examiningchanges in performance across days for the two groupsshowed that LT musicians showed signiWcant improvementbetween day 1 and day 2 ($P < .01$); whereas ETmusicians showed only marginally signiWcant gains

برای درصد صحیح، تنها نوازندگان ET از غیر و موسیقی دان ها NM متفاوت هستند برای درصد ناهمزمانی پاسخ PASY، نوازندگان ET عملکرد بهتری از هر دو گروه نوازده LT و غیر موسیقی دان NM داشتند. اگر چه گروه های نوازنده گان ET و LT میانگین متفاوتی داشتند، مهم همپوشانی قابل توجه در عملکرد فردی است.

در تحلیل جداگانه ای، هر دو گروه با غیر موسیقی دانان (شکل b2) مقایسه شدند. در این مقایسه، تنها نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET در کل عملکرد بهتری را نشان دادند

(ANOVA day 1-5: $F(2, 36) = 3.2, P < .05$; Planned comparison, ET versus NM, $P < .05$)

برای درصد ناهمزمان پاسخ، اثر اصلی معنادار گروه ($F(1, 27) = 3.95, P = 0.056$)، مشخص شد، به طوری که نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET عملکرد بهتری از نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT در تمام پنج روز یادگیری (شکل 2a) داشتند. آزمون تعقیبی (post hoc) اثر اصلی ساده نشان داد که نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET عملکرد بهتری از نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT در روزهای ۲-۴ ($P < .05$) داشتند و در روز ۵

($P < .07$) تفاوت معنی داری مرزی باقی ماند بعلاوه اثر اصلی روز مشاهده شد به طوری که هر دو گروه در تمام روزهای یادگیری ($F(4, 108) = 45.9, P < .001$)، بهبود یافت. هیچ روز معناداری $\times$ تعامل با گروه مشاهده نشد که البته آزمون تعقیبی مقایسه جفتی نشان داد که هر دو گروه بهبود معناداری بین روز ۱ و ۲ ($ET = P < .001, LT = P < .008$) و بین روز ۲ و ۳ ($ET = P < .03, LT = P < .004$)، نشان داد اما این فقط نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT بودند که به نشان دادن بهبود بین روز ۳ و ۴ ($LT = P < 0.005$) ادامه دادند. هیچ گروهی بین روز ۴ و ۵ بهبود نشان داد. در یک تحلیل جداگانه، زمانی که دو گروه با غیر موسیقی دانان مقایسه شد (شکل 2b) هر دو نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET و دیر هنگام LT در کل عملکرد بهتری نشان دادند ($F(2, 36) = 7.4, P < .01$; ET vs. NM, $P < .01$, LT vs. NM, $P < .05$).

بحث

نتایج حاصل از این آزمایش نشان می دهد که نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET عملکرد بهتری در یک تکلیف ضربه ای ریتمیک جدید، نسبت به نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT با همین سطح از آموزش و تجربه را نشان داد. برای اندازه گیری سنجش جهانی تر، نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET تنها در روز ۱ عملکردی بهتری نسبت به نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT داشتند، و هر دو گروه در تمام روزهای تمرین بهبود و پیشرفت داشتند. در مقابل، برای اندازه گیری هماهنگ سازی پاسخ، هر دو گروه در سطح مشابه شروع کردند که بهبود و پیشرفت مشابه در تمرین نشان دادند. با این حال، از روز ۲ به بعد، نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET عملکرد بهتری نسبت به نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT نشان داد که این پس از ۵ روز تمرین همچنان ادامه داشت. این یافته ها از این ایده که ممکن است یک دوره حساس در دوران کودکی وجود داشته باشد که در آن با غنی تر کردن آموزش حرکتی از طریق تمرین موسیقی که منجر به مزایای طولانی مدت عملکرد بعدی در زندگی می شود را تقویت و حمایت می کند. تفاوت های عملکردی در مورد میزان همزمان سازی پاسخ بیشتر بود که نشان می دهد آموزش زود هنگام تأثیری بیشتری بر روی سیستم عصبی در بخش یکپارچی حسی حرکتی و زمان، دارد. که این مطابق با شواهد در مورد تغییرات رشدی سن خاص در عملکرد حرکتی است، و تغییرات سن خاص در مناطق مغز، برای کنترل حرکتی اهمیت دارد. این نتایج، همچنین با نتایج مطالعاتی که نشان از تغییرات ساختاری در مناطق مربوط به حرکتی مغز نوازندگانی آموزش دیده، مطابق دارد. از همه مهمتر اینکه، چون این تکلیف نیازمند هماهنگ سازی با یک محرک بصری است، این نتایج نشان می دهد که اثرات آموزش زود هنگام می تواند به تکلیف حرکتی جدید تعمیم و عمومیت داد. در نهایت، در حالیکه نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET و نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT میانگین متفاوتی داشتند، همپوشانی قابل توجه در عملکرد بین دو گروه وجود داشت. این نشان می دهد که آموزش زود هنگام تنها عامل مؤثر بر عملکرد بزرگسالان نیست. دیگر عوامل بالقوه و نهفته که ممکن است به افزایش و تقویت عملکرد نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET کمک می کنند: تفاوت های فردی در توانایی های اولیه، انگیزه و حمایت خانواده برای آموزش موسیقی ست. نتایج حاصل از این آزمایش نشان می دهد که ممکن است یک دوره حساس در رشد مغز وجود داشته باشد که در آن آموزش موسیقی می تواند اثرات طولانی مدت بر عملکرد حرکتی داشته باشد که می تواند به تکالیف حرکتی جدید تعمیم و عمومیت داد. تغییرات بلوغی و رشدی در مغز انسان در دوران کودکی بیشتر است، اما همچنان در اوایل دوران بلوغ ادامه دارد. پس از تولد، تعداد سیناپس و در نتیجه حجم ماده خاکستری بین ۳ و ۱۵ ماهگی، بسته به منطقه از مغز، همچنان به افزایش ادامه می دهد (Hutten ocher and Dabholkar 1997). هنگامی که آن به اوج رسید، تعداد سیناپس ها از طریق فرایند

Fig. 2 a Average percent correct and percent response asynchrony(PASY) data for ET, LT and NM groups across 5 days of learning. For percent correct, ET musicians performed better than LT musicians only on day 1; and only ET musicians performed better than NM overall. For PASY, ET musicians performed better than LT musicians overall and specifically on days 2–5. Both between day 1 and 3 ($P < .09$) and day 1 and 4 ($P < .07$). In a separate analysis, both groups were compared with non-musicians (Fig. 2b). In this comparison, only ET musicians showed overall better performance (ANOVA day 1–5: $F(2, 36) = 3.2$, $P < .05$; Planned comparison, ET versus NM, $P < .05$). For percent response asynchrony, a significant main effect of group was found ($F(1, 27) = 3.95$, $P = 0.056$), such that ET musicians performed better than LT musicians across the five days of learning (Fig. 2a). Post hoc tests of simple main effect showed that ET musicians performed better than LT musicians on days 2–4 ($P < .05$) and remained marginally significantly different on day 5 ($P < .07$). In addition a main effect of day was observed, such that both groups improved across days of learning ($F(4, 108) = 45.9$, $P < .001$). No significant day $\times$ group interaction was observed, however, post hoc pair-wise comparisons indicated that both groups show significant improvement between day 1 and 2 (ET = $P < .001$; LT = $P < .008$), and between days 2 and 3 (ET = $P < .03$; LT = $P < .004$), but that only LT musicians continued to show improvements between days 3 and 4 (LT = $P < .005$). Neither group showed improvement between days 4 and 5. In a separate analysis, when the two groups were compared with non-musicians (Fig. 2b) both ET and LT musicians performed better than NM for this measure. b Box and whisker plots for ET, LT and Non-musician (NM) groups. For percent correct, only ET musicians differed from NM. For PASY, ET musicians performed better than both LT and NM groups. Although the ET and LT groups differ on average, of note is the considerable overlap in individual performances showed overall better performance ($F(2, 36) = 7.4$, $P < .01$; ET vs. NM, $P < .01$, LT vs. NM, $P < .05$).

Discussion

The results of this experiment show that ET musicians showed better performance on a novel rhythmic tapping task than LT musicians with similar levels of training and experience. For the more global measure, ET musicians performed better than LT musicians only on day 1, and both groups improved across days of practice. In contrast, for the measure of response synchronization, both groups started out at the same level and showed similar improvements with practice. However, from day 2 onward, ET musicians showed better performance than LT musicians and this persisted after 5 days of practice. These findings support the idea that there may be a sensitive period in childhood where enriched motor training through musical practice results in long-lasting benefits for performance later in life. Performance differences were greatest for the measure of response synchronization, suggesting that early training has its greatest effect on neural systems involved in sensorimotor integration and timing. This is consistent with evidence for age-specific developmental changes in motor performance, and age-specific changes in brain regions important for motor control. It is also consistent with the results of studies showing structural changes in motor-related regions of the brain in trained musicians. Importantly, because the task required synchronization with a visual stimulus, these results show that the effects of early training can be generalized to novel motor tasks. Finally, while the ET and LT musicians differed on average, there was considerable overlap in performance between the two groups. This indicates that early training is not the only factor affecting adult performance. Other potential factors that might contribute to the enhanced performance of ET musicians are: individual differences in early ability, motivation and family support for musical training. The results of this experiment suggest that there may be a sensitive period in brain development where musical training can have long-term effects on motor performance that can be generalized to novel motor tasks. Maturational changes in the human brain are greatest in childhood, but continue into early adulthood. Following birth, the number of synapses and therefore the volume of grey matter continues to increase for between 3 and 15 months, depending on the region of the brain (Huttenlocher and Dabholkar 1997). Once this peak is reached, the number of synapses decreases through the process of pruning, which is thought to underlie experience-dependent specialization. In contrast, the amount of white matter increases throughout development. Therefore, although the total size of the brain does not change substantially after the age of 5, the amount of white matter

هرس کاهش می یابد، که مبنای نظری آن تجربه وابسته به تخصص است. در مقابل، مقدار ماده سفید در تمام مرحله رشد افزایش می یابد. بنابراین، اگر چه اندازه کل مغز بطور قابل ملاحظه ای پس از سن ۵ سالگی تغییری نمی کند، مقدار ماده سفید تا مدتی تا حدود ۲۰ سالگی افزایش می یابد (Casey et al. 2000).

در طول ۱۰ سال گذشته، شماری از مطالعات با استفاده از تکنیک ساختاری MRI تغییرات رشدی در حجم و نسبت ماده خاکستری و سفید در مغز را بررسی کرده اند. نتایج این مطالعات نشان داده است که افزایش در حجم ماده سفید، با مناطق حسی و حرکتی با نشانه ی افزایش در کودکی، و مناطق ارتباطی زمانی-جداری و پیشانی در بزرگسالی، به ترتیب مختص سن و مختص منطقه ای هستند (Sowell et al. 2004; Gotay et al. 2004; Casey et al. 2000). افزایش حجم ماده سفید اندازه گیری شده با MRI تصور می شود که مربوط به افزایش تعداد آکسون های عصبی، قطر بزرگتر آکسون ها، و یا ضخامت بیشتر غلاف میلین که آنها را احاطه کرده است، می باشد.

تعدادی از مطالعات، افزایش در غلظت ماده سفید در مسیر قشری نخاعی و جسم پینه ای، بین دوران کودکی و اواخر نوجوانی را نشان داده اند (Barnea-Goraly et al. 2005; Paus et al. 1999). فرض بر این بوده که این افزایش ممکن است مینا و اساس کاهش زمان انتقال عصبی که با رشد مشاهده شده است باشد، و ممکن است به پدیده های رفتاری مانند کاهش زمان واکنش و افزایش سرعت حرکتی در ارتباط با بهبود مهارت های حرکتی ظریف در سراسر ابتدای دوران کودکی مرتبط باشد در یک مطالعه اخیر، Bengtsson و همکاران (۲۰۰۵) ساختار ماده سفید را در پیانیست های حرفه ای و غیر موسیقی دان ها بررسی شد و شواهدی در مورد غلاف میلین بیشتر در راه قشری نخاعی سمت راست نوازندگان حرفه ای نشان داد، و این اینکه این تفاوت به طور خاص مربوط به تعداد ساعت تمرین در دوران کودکی (قبل از ۱۱ سالگی) بود.

این تغییرات در رشد مغز در دوران کودکی با تغییرات در عملکرد حرکتی، متعادل و برابر می شود. کودکان افزایش سرعت در زمان واکنش ساده و ضربات تکراری انگشت را نشان می دهد (Garvey et al. 2003). پتانسیل برانگیخته حرکتی، کاهش زمان انتقال و افزایش مهار بین نیمکره ها را نشان می دهد (سنین ۱۰-۱۳). در همان زمان، حرکت آینه ای، که در کودکان حدودا تا سن ۶-۷ نسبتا شایع است، کاهش می یابد. بنظر می رسد که رشد حرکتی به بلوغ و رشح مکانیسم های کنترل محیطی و مرکزی چند گانه بستگی دارد. یک مطالعه اخیر از انگشت متوالی اشاره در کودکان ۶-۱۱ ساله یک ناپیوستگی در عملکرد در سن حدودا ۶-۷ را نشان داد (Badan et al. 2000). داده های آنها نشان می دهد که در آن سن، زمانی که تکلیف آسان است، کودکان می توانند استراتژی های بکار ببرند که در کودکان بزرگتر معمول تر هستند، اما زمانی که تکلیف دشوار می شود، آنها مشابه کودکان کوچکتر عمل می کنند.

با در نظر گرفتن نتایج حاصل از مطالعه حاضر، شواهد بالا نشان می دهد که تجربه حرکتی تقویت شده در طول دوره زمانی که سیستم عصبی و رفتاری نابالغ است بنظر می رسد که افزایش پایداری را در عملکرد القا می کند. همانطور که در مقدمه توضیح داده شد، در طول یک دوره حساس، سیستم عصبی به طور خاص به محرک های مربوطه حساس است، و زمانی که تحریک می شوند نسبت به تغییر، حساس و مستعد پذیرش است. در یک بررسی اخیر از مکانیسم های عصبی بر مبنای دوره های حساس، نادسن Knudsen شواهدی از تغییرات سیناپسی در سطح سلولی را توصیف کرد که نشان می دهد که یک دوره حساس می تواند بوسیله تجربه باز شود (Knudsen 2004). علاوه بر این، او نشان می دهد که تجربه های فشرده که در اوایل یک دوره حساس رخ می دهد یک مزیت منحصر به فرد دارد، چون شکل گیری مدارها از طریق تجربه در اوایل یک دوره حساس، شیوه ای که این مدارها به تجربه های اضافی بعد از آن در دوره حساس و فراتر از آن پاسخ می دهند را شکل دهند. به عنوان مثال، شکل پذیری (پلاستیسیته) اولیه در اجرای حرکتی و یکپارچه سازی حسی می تواند طوری مدارها را تنظیم کند که بعد بتواند با مکانیزم هایی یادگیری که در تمام طول زندگی شکل پذیر باقی می ماند بیشتر بهینه شوند. این با نتایج مطالعه ما که نشان می دهد که نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET به بهبود پیشرفت در میزان هماهنگ سازی پاسخ ادامه می دهد، و بهتر از نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT در تمام ۵ روز تمرین عمل می کند، مطابق است. تایید و اثبات بیشتر در مورد تقویت شکل پذیری (پلاستیسیته)، از یک مطالعه اخیر در مورد تمایز لامسه ای در پیانیست های حرفه ای آید (Ragert et al. 2004).

این مطالعه نشان داد که نه تنها پیانیست ها آستانه تمایز حسی پایین تری نسبت به غیر پیانیست ها دارند، بلکه با آموزش های اضافی، پیانیست قادر به بهبود این آستانه به یک درجه بیشتر از غیر پیانیست ها بودند. در مطالعه حاضر، نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET افزایش خاص توانایی شان برای یادگیری همزمان سازی پاسخ های حرکتی

increases until sometime around age 20 (Casey et al. 2000). Over the last 10 years, a number of studies using structural MRI techniques have examined developmental changes in the volume and proportion of grey and white matter in the brain. The results of these studies have shown that increases in white matter volume are age- and region-specific, with sensory and motor regions showing increases earlier, and frontal and temporal-parietal association areas later (Casey et al. 2000; Gotay et al. 2004; Sowell et al. 2004). Increasing white matter volume measured by MRI is thought to correspond to increasing number of neuronal axons, greater diameter of axons, or greater thickness of the myelin sheath that surrounds them. A number of studies have shown increases in the white matter concentration of the cortico-spinal tract and

corpus callosum between childhood and late adolescence (Paus et al. 1999; Barnea-Goraly et al. 2005). It has been hypothesized that these increases may underlie decreases in nerve conduction time that are observed with development, and might be related to behavioural phenomena such as decreasing reaction times and increasing motor speed associated with the improvement of fine motor skills across early childhood. A recent study (Bengtsson et al. 2005) examined white matter structure in professional pianists and non-musicians and showed evidence for greater myelination in the right cortico-spinal tract of musicians, and that this difference was specifically related to the number of hours practiced in childhood (before age 11). These changes in brain development during childhood are paralleled by changes in motor performance. Children show increasing speed in simple reaction time and repetitive finger tapping (Garvey et al. 2003). Motor evoked potentials show decreasing conduction times and increasing inhibition between the hemispheres (ages 10–13). At the same time, mirror movements, which are relatively common in children up to the age of 6–7, decrease. It appears likely that motor development depends on the maturation of multiple central and peripheral control mechanisms. A recent study of sequential finger pointing in 6–11-year-old children showed a discontinuity in performance around the age of 6–7 (Badan et al. 2000). Their data show that at that age, when the task is easy, children can utilize strategies that are more typical of older children, but that when the task is hard, they perform more similarly to younger children. Taken together with the results of the current study, the above evidence suggests that enriched motor experience during the period when neural and behavioural systems are immature appears to induce lasting enhancement in performance. As described in the [Introduction](#), during a sensitive period neural systems are particularly sensitive to relevant stimuli, and are more susceptible to change when stimulated. In a recent review of the neural mechanisms underlying sensitive periods, Knudsen described evidence of synaptic changes at the cellular level that indicate that a sensitive period can be opened by experience (Knudsen 2004). Further, he suggests that intensive experience that occurs early in a sensitive period has a unique advantage, because sculpting of circuits by experience early in a sensitive period will shape the way those circuits respond to additional experience later in the sensitive period and beyond. For example, early plasticity in motor implementation and sensorimotor integration may lay down highly tuned circuits that can later be further optimized by learning mechanisms that remain plastic throughout life. This is consistent with the results of our study which show that ET musicians continued to improve on the measure of response synchronization, and to out-perform the LT musicians across 5 days of practice. Further support for enhanced plasticity comes from a recent study of tactile discrimination in professional pianists (Ragert et al. 2004). This study showed that not only did pianists have lower sensory discrimination thresholds compared to non-pianists, but that with additional training, pianists were able to improve those thresholds to a greater degree than non-pianists. In the present study, ET musicians showed specific enhancement of their ability to learn to synchronize their motor responses to a rhythmic visual sequence. Current theories of motor control maintain that learning and sensorimotor integration are based on error correction and predictive control mechanisms that have been linked to the cerebellum. Both neurophysiological studies in animals and neuroimaging studies in humans have demonstrated cerebellar involvement in tasks requiring motor learning (Karni et al. 1995; Toni et al. 1998; Kleim et al. 2002; Doyon et al. 2003); timing (Schubotz et al. 2000; Ivry et al. 2003) and sensorimotor integration (Bower 1995; Gao et al. 1996). Further, structural changes in the cerebellum have been shown to occur with learning of a novel task (Kleim et al. 2004). Neuroimaging studies from our lab, using the same task, have shown engagement of the cerebellum during learning (Penhune and Doyon 2003, 2005). It

شان با یک توالی بصری ریتمیک را نشان داد. نظریه های فعلی کنترل حرکتی معتقدند که یادگیری و یکپارچه سازی حسی بر اساس تصحیح خطا و مکانیسم های کنترل پیش بینی که به مخچه مرتبط شده اند ، هستند. هم مطالعه فیزیولوژی عصبی در حیوانات و هم بررسی های تصویر نگاری عصبی در انسان دخالت مخچه در تکالیف مورد نیاز یادگیری حرکتی را نشان داده اند. (Karni et al. 1995; Toni et al. 1998; Kleim et al. 2002; Doyon et al. 2003); timing). (Schubotz et al. 2000; Ivry et al. 2003) and sensorimotor integration (Bower 1995; Gao et al. 1996).

علاوه بر این، نشان داده شده است که با یادگیری یک تکلیف جدید تغییرات ساختاری در مخچه روی می دهد (Kleim et al. 2004). بررسی های تصویر نگاری عصبی در آزمایشگاه مان، با استفاده از همان تکلیف، تعامل و درگیری مخچه در زمان یادگیری را نشان داده اند (Penhune and Doyon 2003, 2005). ممکن است که در نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET، تجربه اولیه فشرده با تکالیف مورد نیاز به یادگیری حرکتی، زمان بندی و یکپارچه سازی حسی به تقویت بهتر مدارات مخچه منجر شود مدارک و شواهد برای شکل پذیری مخچه در نوازندگان از یک مطالعه MRI ساختاری ست که نشان از بزرگی بودن مخچه بود که با مدت زمان تمرین با کیبرد در نوازندگان مرد مرتبط بود (Hutchinson et al. 2002). مخچه، همراه با هیپوکامپ، درجه بالایی از شکل پذیری را در طول زندگی حفظ می کنند. آموزش زود هنگام می تواند به سادگی توانایی مخچه را برای یکپارچه سازی اطلاعات حسی و حرکتی مورد نیاز برای یادگیری را تقویت و افزایش دهد. نتایج حاصل از این مطالعه نشان میدهد که گروه متقاعد کننده در عملکرد برای نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET و نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT متفاوت هستند. این نتیجه گیری با این واقعیت که گروه ها برای سال های تجربه، آموزش های رسمی و تمرین فعلی برابر سازی شدند تقویت شده است. اگر چه ، تفاوت های فردی روشنی همچنین در عملکرد وجود داشت ، اما همه نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET عملکردی بهتری از نوازندگان با تعلیم دیر هنگام LT نداشتند. بنابراین، این احتمال وجود دارد که عوامل دیگری هست که ما کنترل و بررسی نکردیم که در تفاوت مشاهده شده بین دو گروه دخیل هستند. از مهم ترین آنها توانایی حرکتی اولیه است. توانایی اولیه ممکن است به طور بالقوه به دو عامل مربوط باشد: (۱) تفاوت های ژنتیکی تعیین شده در کنترل حرکتی مرکزی و محیطی، و یا توانایی های عمومی شناختی مانند توجه پایدار؛ و (۲) تفاوت های فردی در انگیزه و یا محیط . شواهد حاصل از مطالعات بر روی نوازندگان با شنوایی مطلق نشان می دهد که ممکن است یک دخالت ژنتیکی در این توانایی وجود داشته باشد (Baharloo et al. 1998; Zatorre 2003) ، هر چند که بدون آموزش نمی توان آن را رشد و توسعه داد. به همین نحوه ، یک استعداد ژنتیکی برای رشد و پرورش زود هنگام مهارت های حرکتی و یا توانایی توجه پایدار می تواند زمینه ساز تمایل نوازندگان با تعلیم زود هنگام ET را برای شروع آموزش زودتر و کسب مزایای بیشتر از تمرین، باشد. و مهمتر اینکه، انگیزه به شدت می تواند یادگیری و شکل پذیری (پلاستیسیته) را تحت تاثیر قرار دهد، همانگونه که در آزمایش هایی که در آن یادگیری شنیداری با پاداش و یا برتری ماندگار تقویت و افزایش پیدا می کند ، ثابت شده است (Beitel et al. 2003; Knudsen 2004).

بنابراین، کودکان با انگیزه درونی بیشتر با انگیزه بیشتر خانواده می توانند زودتر آغاز و بهتر یادگیری بگیرند. در نهایت، عوامل محیطی مانند دسترسی به آموزش موسیقی و حمایت خانواده برای تداوم در آموزش موسیقی نیز می تواند نقش مهمی را بازی کنند. در آینده، مطالعات بررسی گروههای همسان از کودکان با شروع زود هنگام و دیر هنگام تحت همان نوع از آموزش موسیقی سهم این عوامل را روشن می سازد.

is possible that in ET musicians, intensive early experience with tasks requiring motor learning, timing and sensorimotor integration results in preferential enhancement of cerebellar circuits. Evidence for cerebellar plasticity in musicians comes from a structural MRI study showing enlargement of the cerebellum that was correlated with lifetime practice in male keyboard players (Hutchinson et al. 2002). The Cerebellum, along with the hippocampus, maintains a high degree of plasticity throughout life. Early training may simply enhance the cerebellum's ability to integrate the sensory and motor information required for learning. The results of this study show convincing group differences in performance for ET and LT musicians. This conclusion is strengthened by the fact that the groups were matched for years of experience, formal training and current practice. However, there were also clear individual differences in performance, and not all ET musicians performed better than LT musicians. Therefore, it is likely that there are other factors that we did not control that contribute to the observed differences between the groups. The most important of these is early motor ability. Early ability may be potentially related to two factors: (1) genetically determined differences in central and peripheral motor control, or general cognitive abilities such as sustained attention; and (2) individual differences in motivation or environment. Evidence from studies of musicians with absolute pitch show that there may be a genetic contribution to this ability (Baharloo et al. 1998; Zatorre 2003), although it cannot be developed without training. Similarly, a genetic predisposition for earlier development of motor skills or sustained attention abilities could underlie ET musicians' tendency to start training earlier and to obtain greater benefit from practice. Importantly, motivation can strongly affect learning and plasticity, as demonstrated by experiments in which auditory learning is enhanced by reward or survival saliency (Beitel et al. 2003; Knudsen 2004). Therefore, children with greater intrinsic motivation or with greater family motivation may begin earlier and learn better. Finally, environmental factors such as access to musical training and family support for persistence in musical training could also play important roles. In the future, studies examining matched groups of early- and late-starting children undergoing the same type of musical training will shed light on the contributions of these factors.

Acknowledgments We would like to thank all of the individuals who participated in this study. The authors gratefully acknowledge the work of Andrea Lee who assisted in the collection of these data. Special thanks go to Dr. Christine Beckett of the Department of Music at Concordia for her assistance in recruiting musicians. This study was funded by grants from the Canadian National Science and Engineering Research Council and the Fonds pour la Recherche en Santé du Québec.

References

- Badan M, Hauert C-A, Mounoud P (2000) Sequential pointing in children and adults. *J Exp Child Psychol* 75:43–69
- Baharloo S, Johnston P, Service S, Gitschier J, Freimer N (1998) Absolute pitch: an approach for identification of genetic and nongenetic components. *Am J Hum Genetics* 62:224–231
- Barnea-Goraly N, Menon V, Eckert M, Tamm L, Bammmer R, Karchemskoy, Dant C, Reiss A (2005) White matter development during childhood and adolescence: a cross-sectional diffusion tensor imaging study. *Cereb Cortex* 15:1848–1854
- Beitel R, Schreiner C, Cheung S, Wang X, Merzenich M (2003) Reward-dependent plasticity in the primary auditory cortex of adult monkeys trained to discriminate temporally modulated signals. *Proc Natl Acad Sci USA* 100:11070–11075
- Bengtsson S, Nagy Z, Skare S, Forsman L, Forsberg H, Ullén F (2005) Extensive piano practicing has regionally specific effects on white matter development. *Nat Neurosci* 8:1148–1150
- Bower J (1995) The cerebellum as a sensory acquisition controller. *Hum Brain Mapp* 2:255–256
- Brainard M, Knudsen E (1998) Sensitive periods for visual calibration of the auditory space map in the barn owl optic tectum. *J Neurosci* 18(10):3929–3942
- Casey B, Giedd J, Thomas K, (2000) Structural and functional brain development and its relation to cognitive development. *Biol Psychol* 54:241–257
- Costa-Giomi E, Gilmour R, Siddell J, Lefebvre E (2001) Absolute pitch, early musical instruction and spatial abilities. *Ann NY Acad Sci* 930:394–396
- Crovitz HG, Zener K (1962) A test for assessing hand and eyedominance. *Am J Psychol* 75:271–276
- Curtiss S (1977) *Genie: a psycholinguistic study of a modern-day-wild child*. Academic, New York
- Doyon J, Penhune V, Ungerleider L (2003) Distinct contributions of the cortico-striatal and cortico-cerebellar systems to motor skill learning. *Neuropsychologia* 41:252–262
- Elbert T, Pantev C, Wienbruch C, Rockstroh B, Taub E (1995) Increased cortical representation of the fingers of the left hand in string players. *Science* 270:305–307
- Essens PJ (1986) Hierarchical organization of temporal patterns. *Percept Psychophys* 40:69–73
- Essens PJ, Povel D-J (1985) Metrical and nonmetrical representations of temporal patterns. *Percept Psychophys* 37:1–7
- Gao J, Parsons L, Bower J, Xiong J, Fox P (1996) Cerebellum implicated in sensory acquisition and discrimination rather than motor control. *Science* 272:545–547
- Garvey M, Ziemann U, Bartko J, Denckla M, Barker C, Wassermann E (2003) Cortical correlates of neuromotor development in healthy children. *Clin Neurophysiol* 114:1662–1670
- Gaser C, Schlaug G (2003) Brain structure differences between musicians and non-musicians. *J Neurosci* 23:9240–9245
- Giedd J, Blumenthal J, Jevries N, Castellanos F, Liu H, Zijdenbos A, Paus T, Evans A, Rapoport J (1999) Brain development during childhood and adolescence: a longitudinal MRI study. *Nat Neurosci* 2:861–863
- Gotay N, Giedd J, Lusk L, Hayashi K, Greenstein D, Vaituzis A, Nugent T, Merman D, Clasen L, Toga A, Rapoport J, Thompson P (2004) Dynamic mapping of human cortical development during childhood and through early adulthood. *Proc Natl Acad Sci USA* 101:8174–8179
- Hubel D, Wiesel T (1965) Binocular interaction in striate cortex of kittens reared with artificial squint. *J Neurophysiol* 28:1041–1059
- Hutchinson S, Kobayashi M, Horkan C, Pascual-Leone A, Alexander M, Schlaug G, (2002) Age-related differences in movement representation. *NeuroImage* 17:1720–1728

سازمان تأمین اجتماعی

((بسمه تعالی))

حمید ایروانی مدیر روابط عمومی اداره کل تأمین اجتماعی استان اصفهان با خبرنگار ماهنامه شورانگیز در ارتباط با بیمه نویسندگان و پدید آورندگان کتاب و هنرمندان گفت :

نویسندگان ، پدید آورندگان کتاب و هنرمندان شامل دو گروه الف (مشمول یارانه ب) سهم وزارت ارشاد با ذکر شرایط ذیل می توانند از بیمه های تأمین اجتماعی بهره مند گردند

الف (مشمول یارانه : در اجرای ماده هفت قانون هدفمندی یارانه ها و با تخفیف حق بیمه $1/27$ حق بیمه کامل با نرخ 27 درصد سازمان تأمین اجتماعی با این افراد انعقاد قرارداد می نماید . لازمه ی بهره مندی از این نوع بیمه این است که :

- ۱- از تاریخ $88/1/1$ به بعد فاقد هرگونه سابقه بیمه پردازی تأمین اجتماعی باشند
- ۲- دارای معافیت نامه از صندوق اعتباری هنر بوده باشد
- ۳- اسم معرفی شده در سایت فنی درآمد سازمان ثبت شده باشد

ب (سهم وزارت ارشاد : کلیه ضوابط و شرایط مربوط به بیمه صاحبان حرف و مشاغل آزاد را دارند و میزان کمک دولت برای این افراد معادل 10 درصد حداقل دستمزد کارگر عادی می باشد ، اخذ معافیت نامه از صندوق اعتباری هنر و همچنین موجود بود اسم افراد جدید الورود در سایت فنی درآمد سازمان تأمین اجتماعی الزامی می باشد

ایشان بیان نمود در حال حاضر در استان اصفهان تعداد 12570 نفر از نویسندگان و هنرمندان استان تحت پوشش بیمه مزبور قرار دارند.

در خاتمه ایروانی 17 مرداد ماه روز خبرنگار را به کلیه اساتید جراید ، روزنامه نگاران و خبرنگاران استان اصفهان تبریک گفت.

((اداره روابط عمومی اداره کل تأمین اجتماعی استان اصفهان))

روز خبرنگار

گرامر بار

اداره روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی استان اصفهان

بیسہ آسیا
کد: ۵۰۳۳

تخفیف ویژه
همزندان اصفهان

☎ (رادشیا) ۰۹۱۳۷۹۶۸۲۰۳

☎ (جعفری) ۰۹۱۳۳۷۶۵۶۰۰

دارای رتبه برتر کشوری برای سه سال پیاپی

آدرس: هشت بهشت شرقی بعد از امام زاده شاهزید، مجتمع تجاری بهشت

جهت بهره مندی از طرح طلایی ما (تخفیف تا ۵۰ درصد) با ما تماس بگیرید

آموزشگاه موسیقی همساز

مرکز تخصصی آموزش موسیقی

❁ با بهره گیری از ❁

اساتید دانشگاهی و مدرسین مجرب
و سابقه درخشان در امر آموزش
از علاقمندان به شرکت در دوره های
آموزشی این مرکز دعوت به عمل می آورد

سازهای ایرانی . سازهای جهانی

آواز کلاسیک ایرانی . آواز کلاسیک غربی . آواز پاپ

موسیقی تخصصی کودکان

مبانی نظری موسیقی ایرانی و جهان

hamsaz_music_90

www.hamsazmusic.com

آدرس : چهارراه پلیس . خیابان توحید جنوبی . کوچه پیام . پلاک ۲

۳۲۳۵۵۸۴۸ | ۳۶۲۵۰۸۰۷ | ۳۶۲۶۲۹۴۲

خانۀ عود و برت ایران

آموزش و پژوهش ساز عود و برت

ارائه انواع ساز عود و برت ساخت سازندگان داخل و سایر کشور

آرشیو نت قطعات عود نوازان مشهور جهان، آرشیو آلبوم های عود نوازان مشهور جهان

آرشیو انواع مضرب و سیم عود، تعمیر و تعویض ساز عود

شروع ثبت نام دوره های جدید آموزشگاه موسیقی آوای عود

✓ مجید ناظم پور: عود و برت

✓ امید نیک بین: پیانو، آهنگسازی، سلفژ، صدابرداری، آشنایی با نرم افزارهای موسیقی

✓ علیرضا چراغی: ویلون و کانچو

✓ رضا مهدوی: سنتور

✓ استاد مهرداد کریم خاوری: دف و تنبک

✓ حامد گرجی: تار و سه تار

✓ لیلا نجفی: آواز

✓ امیر حسین حمیدی: گیتار

✓ برگزاری مسترکلاس تار و سه تار: استاد کیوان ساکت

آدرس: نارمک، ضلع شمال شرقی نبوت، جنب پاساژ ایده آل، پلاک 65، طبقه سوم واحد 7 (خانه عود و برت ایران)

تلفن: ۰۹۳۰۷۴۱۹۳۳۵ - ۰۲۱۷۷۸۰۸۱۶۸

طراح: واحد طراحی گرافیک ماهنامه تخصصی موسیقی شورانگیز

آموزشگاه موسیقی وزیر

VAZIRI MUSIC SCHOOL

دارای مجوز رسمی درجه یک از وزارت ارشاد

با مدیریت استاد کیوان ساکت

آموزشگاه وزیری با دعوت از گروهی از با تجربه ترین، زبده ترین و دلسوز ترین

آموزش دهندگان موسیقی ایرانی و کلاسیک در اغلب رشته های موسیقی

محیطی گرم و دوست داشتنی برای فرزندان ایران بزرگ است؛

تا بتوانند ادامه دهنده ی راه بزرگان این مرز و بوم باشند.

خیابان ولیعصر، روبروی پارک ساعی، خیابان تختی، پلاک ۲

۰۲۱۸۸۷۸۴۹۸۸

 vazirimusicschool

Saeid Hojjatpanahi
Manager

Shima Baniei
Torbak Instructor

Parinaz Jahangiri
Manager

Hamidreza Ghafarizadeh
Violin Instructor

Kiarash Saket
Tar and Setar Instructor

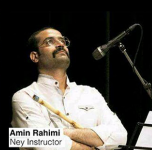
Vahid Iranshahi
Guitar Instructor

Amin Bayat
Tar and Setar Instructor

Mehdi Gholami
Daf Instructor

Amin Rahimi
Ney Instructor

Hossein Dorostpur
Guitar Instructor

Ramin Kolyaei
Tablar Instructor

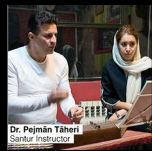
Vahid Rastegari
Duduk Instructor

Elham Kazemi
Chit Music Teacher

Azadeh Rezaei
Classical Vocal Teacher

Dr. Pejman Taheri
Santur Instructor

Dariusht Artylmpur
Tar and Setar Instructor

Sakar Zamanian
Tar and Setar Instructor

Dr. Mani Jafarzadeh
Piano Instructor and Music Composer

Yashar Alavi
Santur Instructor

Omid Maleki
Iranian Vocal Teacher

Kiarash Saket
Tar and Setar Instructor

Saeid Shariyat
Tar and Setar Instructor

Fereshte Esmaili
Persian Vocal Teacher

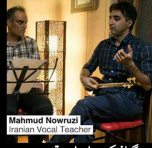
Hamidreza Ghafarizadeh
Violin Instructor

Farnaz Tabatabaei
Piano Instructor

Saeid Jafarizadeh
Torbak Instructor

Mahmud Nowruzi
Iranian Vocal Teacher

Ashkan Moradi
Kamancha Instructor

Heshmat Alaei
Tar and Setar Instructor

Dr. Soroush Azemi Khah
Violin Instructor

Hamid Yusefi
Piano Instructor

Shervash Behrad
Flute Instructor

Ali Akbar Khadem
Torbak Instructor